

[1980 ஜூலை 30]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(இ) நிதி ஒதுக்க (எண்-2) சட்டமுன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண்-2) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/80 ஆய்வுக்கு * எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தின் மீது சொல்கிற போது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், “இங்கே பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். விவசாயிகளுடைய பிரச்னை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே அதற்கான விளக்கத்தைப் பாருங்கள்” என்று சொன்னார்கள். என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மிக மகிழ்ச்சியோடு பட்ஜெட் தாக்கல் செய்கிறபோது விவசாயிகளுடைய பிரச்னைகள் தீர்த்து வைக்கப்பெறும் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்தோம்.

[முற்பகல் 10-20]

ஆனால் இன்றைய தினம் எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல; இலட்சக்கணக்கான தமிழ்நாடு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லி சென்று விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

* 1980, ஜூலை 29 ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1980 ஜூலை 30] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

மத்திய அரசாணாலும் சரி அல்லது மாநில அரசாணாலும் சரி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற விளைபொருள்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதாது, உடனடியாக அதற்கு தீர்வு காணவேண்டும். உற்பத்தியாகக் கூடிய நெல்லானாலும் சரி, கரும்பானாலும் சரி அவற்றிற்கு நியாயமான விலை நிர்ணயிப்பதற்கு இந்த அரசு விரைவாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று விவசாயிகளுக்கு கடன் தள்ளுபடி செய்வது குறித்து நம் அவை முன்னவர், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். தேர்தலுக்காக நாங்கள் சொன்னோம், ஆனால் அவைகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்ய முடியுமா என்று கேட்டார்கள். உள்ள படியே நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு வேறு ஒன்றைச் சொல்லாமல் அரசாங்கம் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ அதை அப்படியே சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற விவசாயிகள் பற்றி ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள், பல்வேறு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிலச்சுவாந்தார்களுக்காக வாதாடுகிறது என்ற வாதத்தை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். நாங்கள் நிலச்சுவாந்தார்களுக்காகவோ அல்லது நிலக்கிழார்களுக்காகவோ இங்கே பேசவில்லை. நீங்கள் எந்தச் சிறிய விவசாயிகள் பற்றிச் சொல்கிறீர்களோ அதே விவசாயிகளுக்காகத்தான்—நாங்கள் அவர்கள் கஷ்ட நஷ்டங்களை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம், சொல்லி வருகிறோம்.

இன்றைய தினம் கடன்கள் எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உங்களுடைய அறிவிப்பை எதிர்பார்த்து ஏமாந்திருக்கிறார்கள்; கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் கூட்டுறவுத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகள், தாலுகா அலுவலகங்களில் இருக்கிற அதிகாரிகள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தாலுக்காக்களில் இன்றைய தினம் ஐபிசி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தங்கள் மூலம் இந்த அரசுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள், ஏதோ சட்டப் பேரவைக் கூட்டம் நடை

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1980 ஜூலை 30]

பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, இந்தப் பேரவை கூட்டத் தொடர் முடிந்ததற்குப் பிறகு ஜப்தி நடவடிக்கைகள் மிகக் கடுமையாக எடுக்கப்படும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் புதுக்கோட்டை போன்ற மாவட்டத்தில் இருக்கிற அரசாங்க ப்ரஸ்ஸில் அடிக்கப்பட்டிருவதாகக்கூடச் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படி நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்ன வாக்குறுதிகளை, சட்டமன்றத்தில் சொல்லியதற்குப் பிறகு அதை நிறைவேற்றாத வண்ணம் நீங்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபடுவீர்களானால் விவசாயிகள் கொதித்தெழுந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்த அரசு பெரிய தொரு போராட்டத்தை விவசாயிகள் மத்தியில் நீங்களே ஏற்படுத்துவதற்கு காரணமாக இருப்பீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் விவசாயிகள் பயன்படுத்துகிற உரத்தின் விலை இன்றைய தினம் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து உரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற்கு நீங்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் கடன் பிரச்சனையில் நாம் மெத்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்படுகிற வகையில் நீங்கள் பாடுபட வேண்டும், அந்த வகையில் உங்கள் நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் கருவுற்றிருக்கிற தாய்மார்களுக்கு ஒரு பிரத்தியேகமான திட்டத்தை அறிவிக்கும் என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏற்கனவே கிராமங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பேறுகால உதவியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சுகாதாரப் பார்வையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் கிராமங்களில் முகாமிட்டு கருவுற்றிருக்கிற தாய்மார்களுக்கு, ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்து ஊட்டச் சத்து மாத்திரைகள் அளித்து பிரசவ காலம் வரை ஒத்துழைக்கிற திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. சமீப காலத்தில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் இருக்கிற மருத்துவ அதிகாரிகள் சப் சென்டர்களுக்குச் செல்கிற பணியை அறவே நிறுத்திவிட்டார்கள். காரணம், ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற வண்டிகள் சரியான முறையில் இயங்கவில்லை, அவைகள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. ஆகவே நீங்கள் புதிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாவிட்டாலும் ஏற்கனவே இருந்த நல்ல திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

திருவண்ணாமலை மருத்துவ மனையில் ஒரு முறை நாய் கடிக்கப்பட்ட நபரை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அங்கே இருந்த டாக்டர் என்ன சொல்கிறார்? அங்கே அதற்கான தடுப்பு ஊசி இல்லை என்று சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலை இன்றைய தினம் பல்வேறு மருத்துவ மனைகளில் இருந்து வருகின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருப்பதாக சென்ற ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் அறிவித்தார்கள். அதைப் பற்றிய தகவல் ஒன்றும் இங்கே சொல்லப்படவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு சட்டக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கு உண்டான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, அது 10-வது வகுப்புள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியானாலும் அதே போல் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளிலும் தேர்விலே தேறுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. காரணம், அந்த மாவட்டத்திலே ஒரு அதிகாரிதான் இந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை பள்ளிகளையும் கண்காணிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருந்து வருகிறார். ஆகவே, அரசாங்கம் இதிலே உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தலைமை ஆசிரியர்கள் எந்தப் பள்ளிகளிலே நல்ல முறையிலே பணியாற்றுகின்றார்கள் என்றோ, அந்தப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் தேர்விலே தேர்வு பெறுகின்ற சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. அப்படி குறைவான சதவிகிதம் பெறுகின்ற பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களின் மீது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளின் மேல் நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்தி, அங்கேயும் அதிகமான மாணவர்கள் தேர்விலே தேறுகின்ற அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், ஊராட்சி மன்றங்களிலும் தேர்தல் வரும் வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தவிர, எத்தனையோ முறை கிராமங்களிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். அங்கே, தெரு விளக்குகள் அறவே இல்லை. எப்போது தெரு விளக்குகள்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1980 ஜூலை 30]

போடப்படும் என்று கேட்டபோது, சுமார் இரண்டு மாத காலத்தில் போடப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டு மாத காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் ஒழுங்காக தெரு விளக்குகள் எரிகின்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், கால்நடைகளைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். கால்நடைத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள், கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் கால்நடைகளை எடுத்துக்கொண்டு போய், அங்குள்ள டாக்டர்களைச் சந்திக்கின்றபோது, அந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளைப் பார்த்து, மருந்து இல்லை, வெளியே வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஏழை விவசாயிகள் கால்நடைகளைக் கொண்டு செல்லுகின்றபோது, அங்கே எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட கால்நடைகளுக்குத் தேவையான மருந்துகள் இருக்கின்ற வகையிலே அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவண்ணாமலையிலே இருக்கின்ற ரேணு செட்டியார் என்ற ஒருவர் சென்ற 1979 ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலையிலே இருக்கின்ற கால்நடை டாக்டர்கள் தான் வைத்திருக்கும் 10, 15 கறவை மாடுகளுக்கு, தடுப்பு ஊசி போடுவதாகச் சொல்ல வந்ததாகவும் வந்து ஊசி போட்டதனால் மாடுகள் இறந்துவிட்டதாகவும் புகார் கொடுத்துள்ளார் அவரது தொழிலே பால் கறந்து ஜீவனம் செய்வதுதான். அப்படிப் போடப்பட்ட பிறகு, ஒன்றைத் தவிர மற்ற மாடுகள் அனைத்தும் இறந்து விட்டன. அந்த நபர் இதைக் குறித்து அரசாங்கத்திற்கும், சம்பந்தப்பட்ட கால்நடைத் துறைக்கும் விண்ணப்பித்து இருக்கிறார். அரசாங்கம் அந்த நபருக்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, ஜவ்வாது மலை கலசபாக்கம் தொகுதியிலே இருக்கிறது. ஜவ்வாது மலையில் மேலும் சில கிராமங்கள், போளூர், செங்கம் ஆகிய தொகுதிகளைச் சேர்ந்ததாகவும் இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் அரசாங்கத்திலே அங்குள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக ஏராளமான கறவை மாடுகள், செம்மறி ஆடுகள், இது போன்ற கால்நடைகளை வாங்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அங்கே ஒரு கால்நடை மருத்துவ மனை இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. ஏற்கனவே, தானும், சென்ற முறை அமைச்சராக இருந்த திரு. சௌந்திர

1980 ஜூலை 30] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

பாண்டியன் அவர்களும் அங்கே ஒரு விழாவிிற்காகச் சென்ற போது, அங்கே ஒரு மருத்துவ மனை துவக்கப்படும் என்று அன்றைய அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள். ஆனால், இன்றுவரை அது துவக்கப்படவில்லை. எனவே, அந்தப் பழங்குடி மக்களின் நலனைக் கருதி, ஜமுனாமத்தூரில் ஒரு கால்நடை மருத்துவ மனையைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

[முற்பகல் 10-30]

வட ஆற்காடு மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து திருவண்ணாமலையைத் தலைநகராகக் கொண்ட புதிய மாவட்டத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. அது பெரிய மாவட்டமாக இருக்கும் காரணத்தால் நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடைபெற முடியவில்லை. அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து திருவண்ணாமலையைத் தலைநகராகக் கொண்ட புதிய மாவட்டத்தை ஏற்படுத்தி அந்த மாவட்டத்திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி வணக்கத்தைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாரம்பரியம் மிக்க இச்சபையிலே அங்கத்தினராக இருந்து செயலாற்றுவதற்கு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த பெரியகுளம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், பொன்மனச் செம்மல் அவர்களுக்கும் பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கத்தை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்ணாவின் காலத்திற்குப் பின் அண்ணாவின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அண்ணாவின் அரசை அமைத்து எல்லாத் துறைகளிலும் புரட்சிகரமான சாதனைகளைத் தமிழக அரசு செய்து கொண்டிருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

“கேளுங்கள் கிடைக்கும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்” என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில குறைகளை இந்தச் சபை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் குறைகளைப் போக்கித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மானியத்தில் நிதி ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியகுளம் தொகுதி மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கை சோத்துப்பாறை

[திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்] [1980 ஜூலை 30]

குப்பம்பாறை அணைக்கட்டை கட்ட வேண்டுமென்பதாகும். அந்த அணை கட்டுவதால் லாபம் இல்லை. செலவுக்கேற்ப பலன் கிடையாது என்று கூறப்படுகிறது. குடிநீர்த்துறை, நீர்ப் பாசனத் துறையில் எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது என்று பார்க்காமல் எவ்வளவு மக்கள் பலன் அடைகிறார்கள் என்பதை மட்டுமே பார்க்கவேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருப்பது போல் அந்த சோத்துப்பாறை, குப்பம்பாறை அணையை விரைவில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானலைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை சீசன் மற்ற நேரங்களில் வரக்கூடிய மக்கள் கண்டு களிக்க மினி டவுன் பஸ் விடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மஞ்சளாறு அணைக்கட்டு உள்ளது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதிக்கு அந்த அணையால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. அந்த அணை பார்த்து ரசிப்பதற்காகத்தான் இருக்கிறது. அந்த அணையினுடைய வடக்குப் பகுதியில் ஒரு வாய்க்கால் வெட்டினால் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள கிராம மக்களுக்குச் சிறிது பயன் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொடை வாசஸ்தலமான கொடைக்கானல் என்னுடைய தொகுதியில்தான் இருக்கிறது. அழகான ஏரி இருக்கிறது. கவர்ச்சிகரமான கண்காட்சி இருக்கிறது. பல ஏரிகள் சுற்றி இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லை. சாலை வசதி இல்லை, குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. மற்ற வசதிகள் எதுவும் இல்லை. அந்தக் குறைகளைப் போக்கி கொடைக்கானல் ஒன்றியத்தைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஓட்டுக் கேட்கப்போகும்போது கொடைக்கானல் தாலுகாவில் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் 6 மைல், 8 மைல் தூரம் நடந்து போகக்கூடிய அளவுக்கு ஒத்தையடிப் பாதைகளில் சரிவான பாதைகளில் கரடுமுரடான பாதைகளில் சென்று ஓட்டுக் கேட்க வேண்டியிருந்தது. அப்படி ஓட்டுக் கேட்டு நான் வெற்றி பெற்று சட்டசபைக்கு வந்த பிறகு 10 நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி காலுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமையைப் போக்க என்னுடைய தொகுதியில் சாலை வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதியும், குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியும் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்]

கூக்கால், பழம்புத்தூர் ஊர்களை பூம்பாறையுடன் இணைக்கக்கூடிய சாலை, கீழ்ப்பள்ளம் முதல் பாச்சலூர் வரை பல ஊர்களை இணைக்கக்கூடிய சாலை, கே.சி. பட்டி-பாய்ச்சலூர் இணைக்கும் சாலை ஆகியவற்றைப் போட்டுத் தர ஏற்பாடுகள் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி மலைப்பாங்கான தொகுதி. அந்தத் தொகுதியில் மேல்மலைப் பகுதி, கீழ்மலைப் பகுதி, நடுவில் கோடைக்கானல் இருக்கிறது. மேல் மலைப் பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் கீழ்மலைப்பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். தற்போது அந்த மக்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் கோடைக்கானலுக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். பதினைந்து மைல்கள், இருபது மைல்கள் நடந்து செல்ல வேண்டும். பிரசவத்திற்கும் கோடைக்கானல் ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். கடுமையான நோய் இருந்தாலும் கோடைக்கானலுக்குத்தான் செல்ல வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

வரும்பொழுது நடந்தேதான் வரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப் போக்குகின்ற முறையிலே அங்கே மேல்மலைப் பகுதியிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், கீழ்மலைப் பகுதியிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே கோடை வாசஸ்தலங்களாக இருப்பவை ஊட்டியும், கோடைக்கானலும்தான், அதிலே ஊட்டியை சுற்றுலா வாரியம் ஊட்டி ஊட்டி வளர்க்கிறது. ஆனால் கோடைக்கானலுக்குச் சரியான முறையிலே செலவழிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே நல்லமுறையிலே செலவழித்து வருகிறவர்களை கவரக்கூடிய வசதிகளை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதிதான் தமிழ்நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய தொகுதி என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியை கோடைக்கானல் மலைப்பகுதியை ஒரு தொகுதியாகவும், தரைப்பகுதியை ஒரு தொகுதியாகவும் பிரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. க. வெ. வீரபுலம்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு விவாதத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. வெ. வீரானம்பலம்] [1980 ஜூலை 30]

முதற்கண் தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவைக்கு மேலூர் தொகுதியிலிருந்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய மேலூர் தொகுதி மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மின் வசதி உற்பத்திக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஆறுகள் மூலம் மின் சக்தி உற்பத்தி பூராவும் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் வேறு வழியில் மின் உற்பத்தி செய்ய, தெர்மல் ஸ்டேஷன் மூலமாகவோ அல்லது அனல் மின்சாரம் மூலமாகவோ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

அடுத்து விவசாயிகளின் கடன்களை பூராவும் ரத்து செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நேரடியாக விற்பனை செய்துகொள்ள விற்பனை நிலையங்களை அமைக்க உதவ வேண்டும். மேலும், நிலங்களில் தற்போது உற்பத்தி செய்யும் அளவை விஞ்ஞான முறையில் அதிக விளைச்சலுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி அவசியமாகவும் கட்டாயமாகவும் அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் கிராமப்புற மக்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

இரண்டாவதாக என்னுடைய தொகுதியில் சில பிரச்சினைகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேலூர் தொகுதி, கொட்டாரம்பட்டி யூனியனில் கோட்டாம்பட்டி ஊராட்சியில் மரவரி அதாவது தென்னை மரம், புளிய மரம் முதலிய மரங்களுக்கு 1371 பசலி முதல் 1377 வரை வரி வசூல் செய்த தொகையை வரவு வைக்காமல் இருக்கிறது. மேலூர் தாசிஸ்தார் அவர்களை இதுபற்றி விசாரித்தபோது மேற்குறிப்பிட்ட கணக்குகள் காலக்கிரமத்தில் எரிந்து போய்விட்டன என்றும் காலிபண்ண வேண்டிய கணக்கு என்றும் தெரிவித்துள்ளார். மேற்படி வரித் தொகையிலிருந்து சுமார் 15 ஆயிரம் மேற்படி பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் உள்ள ஊராட்சிக்கு வரவேண்டிய தொகை. ஆகையால் இந்த அரசு இந்த விஷயத்தை விசாரணை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. க. வெ. வீரானம்பலம்]

அடுத்து நான் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் கோட்டாம்பட்டி யூனியன் பஞ்சாயத்திலுள்ள புறம்போக்கு குவாரி (மலைகளில்) கல் உடைக்க ரெர்வின்யூ இலாகாவின் 1966 முதல் ஏலத்திற்கு விடப்பட்டது. 1376 பசலி முதல் 1390 பசலி வரையில் வசூலித்த தொகையிலிருந்து பஞ்சாயத்துக்குச் சேரவேண்டிய தொகை 1388 பசலி தவிர மற்றவைகளுக்கு வந்து சேரவில்லை. இந்த விஷயத்தையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக அடிக்குழாய் பம்புகள் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் சுமார் 100-க்கு மேல் இயங்காமல் மேலூர் தொகுதியில் இருக்கின்றன. மேற்படி பழுதடைந்த பம்புகளை பழுதுபார்க்க வேண்டுமானால் மதுரையிலுள்ள ஒரே எஞ்சினியர் தான் கவனிக்க வேண்டும். இதனால் பழுது பார்க்க மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் பழுது பார்க்கக் கூடிய அதிகாரிகளை மெக்காலிக் ஒருவரை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் நியமனம் செய்தால் அவ்வப்போது பம்புகள் ரிப்பேர் செய்து குடிநீர் தடங்கல் இல்லாமல் வழங்க உதவும். அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கீழ்க்கண்ட கிராமங்களுக்கு ஆழர், மருதூர், கூத்தப்பன்பட்டி, அட்டப்பட்டி பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி குழாய் மூலம் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்படவேண்டும். காரணம் என்னவென்றால் மேற்படி கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் கிடைக்க வழியில்லை. பூமி களிமண் பூமி. நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே வேறு இடத்தில் கிணறு தோண்டி மேல்தொட்டி மூலம் குழாய் அமைத்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து தர நடவடிக்கை எடுக்கக் கோருகிறேன்.

அடுத்து, மேலூரில் கூட்டுறவு நூற்பாலை இருக்கிறது. அதன் கிளையை ஆரம்பிக்க பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-40]

மேற்படி கிளை கூட்டுறவு நூற்பாலையை கோட்டாம்பட்டி யூனியனில் ஆரம்பிக்க அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்கக் கோருகிறேன். அதனால் பின் தங்கிய ஏழை மக்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க உதவியாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. வெ. வீரானம்பலம்]

[1980 ஜூலை 30]

மேலூர் தொகுதி கோட்டாம்பட்டியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அல்லது சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க அரசு உதவ வேண்டும். அதனால் அதிக ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க உதவும். இந்தப் பகுதி பிற்பட்ட பகுதி.

மேலூர் தாலுக்கா பிற்பட்ட பகுதி. விவசாயத்தையே நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. விவசாய காலம் முடிந்தவுடன் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கை நடத்த மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது.

ஆகையால் விவசாயம் இல்லாத காலங்களில் ஏழை மக்களுக்கு வருவாய் கிடைக்கும் வகையில் வெள்ளலூர் பிரிக்காவில் ஏராளமான கரும்பு சாகுபடி செய்து வெல்லம் ஆட்டிய பிறகு கரும்பு சக்கை அதிகமாகக் கிடைப்பதால் மேற்படி மூலப் பொருளை உபயோகித்து, அப்பகுதியில் ஒரு பேப்பர் ஆலை ஆரம்பிக்க அரசு முன் வரவேண்டும்.

அடுத்து பெரும்பாலான அரிசன மக்களுக்குக் குடியிருக்க மனை ஒதுக்கிப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலூர் தாலுக்கா தொழிற் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளதால் மேலூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் உள்ள கொட்டாம்பட்டியில் ஒரு தொழில் மையம் அமைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொட்டாம்பட்டியில் உலக வங்கி உதவியுடன் நடைபெறும் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு உதவியாக இங்கு பெரிய அளவில் பால் பண்ணையும், குழந்தைகள் உணவுப் பண்ட உற்பத்தி நிலையமும் அமைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரும்பாலான கிராமப் பகுதிகளில் தெரு விளக்கு சரியாக எரிவதில்லை. கிராமப் புறங்களுக்குச் சாலை வசதியும் இல்லை. இவைகளையும் கவனித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மேலூர் பிற்பட்ட பகுதி. இங்கு தொழில்கள் மிகவும் குறைவு. வேலைவாய்ப்பின்றி இருப்போர் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகம். மேலும் இலங்கை அகதிகள் குடும்பம் சுமார் 300-க்கு இருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 30]

(திரு. க. வெ. வீரானம்பலம்)

ஆகையால் வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் வகையில் மேலூரில் ஒரு தீப்பெட்டிச் தொழிற்சாலை, கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்க எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்து உதவுமாறு கோருகிறேன்.

என் தொகுதியில் பெரியாறு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய கால்வாய் விஸ்தரிப்பு வேலை சிறிது காலமாக நடைபெறவில்லை. அந்த வேலையை உடனடியாகத் துவங்கி முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

அரசு பஸ்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன் மனைவியை அழைத்துச் செல்லலாம் என்பதுடன் உறவினரை அழைத்துச் செல்லலாம் என்று மாற்ற வேண்டும்.

எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். டி. கோபாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நல்லாட்சி நடைபெறுவதைப் பாராட்டிடவும், கம்பம் தொகுதி மக்களுக்குத் தொண்டாற்றிடவும், எனக்கு இம்மாமன்றத்தில் உரையாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்திடச் செய்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், வாக்களித்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த கம்பம் தொகுதி மக்களுக்கும் எனது இதயங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் நல் வளர்ச்சிக்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, அதற்கான மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஏழை எளியவர் வாழ்வுயர. தாழ்த்தப்பட்டோர் தரம் உயர, மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய அனைவரது நலத்தினைப் பேனிடும் நல்லரசாய், பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி நடைபெறுவதைப் பெருமையுடன் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது கன்னி உரையினிலே, கம்பம் தொகுதியின் உடனடி தேவைகளையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சாலைகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்குப் பல இலட்சம் ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிடப்படுகிறது. கம்பம் தொகுதியில் கோம்பை அடிவாரத்திலிருந்து ராமக்கல் மெட்டுக்கு ஏற்கனவே நடைபாதையாக உள்ள 4 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள கேரள மாநிலத்துடன் இணைக்கும் பாதையைப் புதுப்பித்து, தார்

[திரு. ஆர். டி. கோபாலன்

[1980 ஜூலை 30]

போட வேண்டுகிறேன். இதனால் கேரளாவில் சுமார் 2,000 ஏக்கர் ஏலம் மற்றும் கிரிசித் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான தமிழகத் தொழிலாளர்களுக்கும், ஏல விவசாயிகளுக்கும், வர்த்தகர்களுக்கும் பயன் உண்டாகும்.

மதுரையிலிருந்து குமுளி வழியாகச் செல்லும் சாலையைத் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக மாற்றவும், கம்பத்திலிருந்து கம்பம் மெட்டிற்குச் செல்லும் பாதையைப் பழுது பார்க்கவும், தேனியிலிருந்து கூடலூர் செல்லும் சாலையைச் சீரமைக்கவும் வேண்டுகிறேன்.

லோயர் கேம்பிலிருந்து குமுளிக்குச் செல்லும் சாலையில் ஆண்டுதோறும் பஸ் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, பலர் மரணமடையும் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அச்சாலையில் தடுப்புச் சுவர்களை வலிமையாக அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

கம்பம் தொகுதியிலுள்ள பல கிராமங்களில் தெருக்கள், மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளன. அவற்றை விரைவில் சரி செய்து, நல்ல தெருக்களாக அமைத்திட வேண்டுகிறேன்.

கம்பத்திலுள்ள மருத்துவ மனைக்குக் கேரளாவிலுள்ள தமிழகத்தைச் சேர்ந்த, தோட்டத் தொழிலாளர்களும், சுற்றுப்புற 25 கிராமங்களிலிருந்து பொதுமக்களும் ஏராளமான பேர் சிகிச்சை பெற வருகின்றனர். ஆகவே, தற்போதுள்ள அரசினர் மருத்துவ மனையில் கண், காது, மூக்கு, தொண்டை, எலும்பு, குழந்தைகள் நலம் போன்ற பிரிவுகளை அமைத்தும், படுக்கைகளை அதிகரித்தும், விரிவாக்க வேண்டுகிறேன்.

காமயகவுண்டன்பட்டியில் உள்ள அரசினர் மருத்துவ மனைக்கு எம். பி. பி. எஸ்., படித்த பெண் மருத்துவரை நியமிக்கவும், இங்கு கால்நடை மருத்துவமனை அமைக்க போதிய இடத்தைத் தானமாகத் தர நல்லார் ஒருவர் முன் வந்துள்ளார், அதனை ஏற்று கால்நடை மருத்துவமனை அமைக்கவும் வேண்டுகிறேன்.

கம்பம் தொகுதியில் பல கல்வி நிலையங்கள் இருந்தும், இப்பகுதியில் கணிசமான அளவு வசிக்கின்ற அரிசனங்களின் குழந்தைகளுக்கான விடுதிகள் இல்லை என்பதைக் சுட்டிக் காட்டி, உடனடியாக அரிசன குழந்தைகளுக்கு விடுதியும், மேலும் பல அரிசன காலனிகளும் அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. ஆர். டி. கோபாலன்]

கூடலூரில் முல்லையாற்றைக் கடந்து சென்று சுமார் 5,000 விவசாயிகள் விவசாயம் செய்கின்றனர். மழைக் காலங்களில் வெள்ளப் பெருக்கெடுப்பதால் நூற்றுக்கணக்கான கால்நடைகளும், பல மனிதர்களும் மரணமடையும் பரிதாப நிலை உள்ளது. ஆகவே, காஞ்சி மரத் துறையில் ஒரு பாலம் அவசியம் அமைக்க வேண்டுகிறேன். அதுபோல சுருளிப்பட்டிதரும் கம்பத்திற்கும் இடையே பெரியாற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

உத்தமபாளையத்திலிருந்து குள்ளப்ப கவுண்டன்பட்டி வரையுள்ள ஒரே சாலையில் 12 கிராமங்கள் உள்ளன. இக் கிராமங்களில் ஏற்படும் கொலை, கொள்ளை, களவு, திருடு, கலவரம் போன்ற சமூக விரோத செயல்களைத் தடுக்க, மையப் பகுதியில் உள்ள காமயகவுண்டன்பட்டியின் ஒரு அவுட் போஸ்ட் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

சுருளி நீர்வீழ்ச்சிக்கு நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கானோர் வெளியூர்களிலிருந்து வந்து நீராடிச் செல்கின்றனர். ஆகவே, இப்பகுதியைச் சுற்றலா மையமாக்க வேண்டுகிறேன்.

கூடலூர் வண்ணாத்திப் பாறை பகுதியிலுள்ள கண்ணகிக் கோட்டத்தை, 1981 ஆம் ஆண்டில் நடைபெறவிருக்கும் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டின் நினைவுச் சின்னமாக அமைத்திட வேண்டுகிறேன்.

பச்சைகுமாச்சி ஹைவேஸ் மலைப் பகுதியிலுள்ள கால்நடை மருத்துவமனையைக் கட்டி 4 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால், மருத்துவர் நியமிக்கப்படவில்லை. எனவே, உடனடியாக, அங்கே கால்நடை மருத்துவரை நியமிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

கூடலூரில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் நிறுவவும், கம்பம் நகர் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

பெரியாறு, சுருளியாறு மின் திட்டப் பகுதியிலுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும், மின்வாரிய ஊழியர்களுக்குரிய பல சலுகைகள் வழங்கப்படுவதில்லை. இது சம்பந்தமாக பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்கள் விண்ணப்பித்து வருகின்றனர். ஆகவே, அப் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று, அனைத்துச் சலுகைகளையும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

எனது தொகுதியிலுள்ள அனுமந்தன்பட்டியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. ஆர். டி. கோபாலன்]

[1980 ஜூலை 30]

எனது தொகுதியில் உடனடியாக செய்யப்பட வேண்டிய முக்கியமான கோரிக்கைகளை, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையிலான அரசு ஏற்று செயல்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்று கூறி எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

***திரு. என். சங்கரய்யா :** சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ ஒரு மாதகாலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்த மானியக் கோரிக்கைகளுடைய மானியங்கள் நிறைவேற்றப்பெற்று, அவைகளை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக சேர்த்து, அரசிற்கு வருகிற ஆண்டிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யக்கூடிய இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பின்வரும் கருத்துகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

எதேச்சாதிகார சக்திகள் தமிழகத்திலே இருந்த ஆட்சியையும், சட்டமன்றத்தையும், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக கலைத்ததை எதிர்த்து, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று ஜனநாயக சக்திகளின் உதவியோடு, ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்கூடிய அரசிற்கு தமிழகத்திலே உள்ள மக்கள், அவர்களுடைய முதலாவது ஆண்டு இன்று துவங்குகிற நேரத்திலே, சிறந்த நல்லெண்ணங்களையும் ஆதரவையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த நல்லெண்ணமும், ஆதரவும் கொண்டுள்ள மக்கள், இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து பல நல்ல காரியங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்குச் சாதகமான கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் நிறைவேற்ற, அவர்களுடைய அவசரமான பிரச்சினைகளை இந்த அரசு தீர்க்க வேண்டுமென்ற மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பையும், இந்த ஆட்சி ஒரு மாநில அரசாங்கத்திற்கு, தன்னுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட அளவிலே, நிறைவேற்றுவதற்கு பாடுபட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கைகளிலே சீரான மாற்றங்களை இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்கு வற்புறுத்த வேண்டி இருக்கிறது. இந்தியாவிலே இருக்கிற இதர காங்கிரஸ் அல்லாத ஜனநாயக அரசாங்கங்களோடு சேர்ந்து, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களையும், நிதி வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்வதற்காக தொடர்ச்சியான முயற்சிகளை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் பெரும்பாலான சேவைகளை, ஒரு மாநில அரசு தன் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியிருக்கக்கூடிய காரணத்தால், இந்த அதிகப்படியான நிதி வசதிகளை நம்முடைய

1980 ஜூலை 30]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

மாநில சர்க்கார்கள் பெற்றால்தான் மக்களுடைய எதிர்பார்ப்புகளை ஓரளவுக்காவது நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை நான் மனதிலே வைத்து, அதற்கான முயற்சியிலே தொடர்ந்து ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்காக, வருகின்ற ஆகஸ்ட் மாதம் 17 ஆம் தேதி மதுரையில், பல்வேறு ஜனநாயக சக்திகளும் சேர்ந்து, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, மாநில சர்க்கார்களுக்கு அதிகப்படியான நிதி வசதிகளும் உரிமைகளும் வேண்டுமென்று நடைபெற இருக்கக் கூடிய மாநாட்டைப் போல, பல மாநாடுகளை இதிலே அக்கறை கொண்டுள்ள ஜனநாயக சக்திகள் தொடர்ந்து நடத்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பிரச்னைகள் வரக்கூடிய காலத்தில், குறிப்பாக, உணவுப் பொருள்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலே மத்திய சர்க்காருக்குப் பிரதான பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆயினும் ஒரு மாநில சர்க்காரினுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இந்த உணவுப் பொருள்களின் விலையையும், அத்யாவசியப் பண்டங்களின் விலைகளையும் ஒரு கட்டுக்குள்ளே கொண்டு வருவதற்கும், நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம், அவைகள் சிறப்பாக விநியோகப்படுத்துவதற்கும் இந்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

இன்று விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தாலே நியாய விலைக் கடைகளிலே தங்களுடைய குடும்ப அட்டைகளை பதிவு பண்ணுவதிலே அக்கறை காட்டாமல் இருந்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது அக்கறைக் காட்டி பதிவு செய்ய வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உரிய விசாரணை வைத்து அதன்பிறகு கால தாமதம் இல்லாமல் அந்த குடும்பக் காட்டுகளை வழங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பினாமி நிலங்களை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தால் அதை இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் எவ்வாறு திட்டம் இட்டு அதற்கான கூட்டங்களை கூட்டி, அதற்கு எதிரான நிலையை உருவாக்குகிறார்கள் என்று இங்கே வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பெரும் உடைமை வர்க்கங்களிடம் இருந்து அவர்களுடைய உபரி நிலங்களை எடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க

வேண்டும் என்ற காரியம் வரும்போது நிச்சயமாக அவர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பார்கள். அது இயற்கை. அந்த எதிர்ப்பை சமாளித்தும், அதை முறியடித்தும், உறுதியாக மக்களைத் திரட்டியும்தான் இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை நாம் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொண்டு அதற்காக தங்கள் நோக்கங்களை மக்கள் மத்தியிலே விரிவாக கூறி, இந்தச் சட்டங்களினால் என்ன பயன் என்பதை மக்களிடத்திலே தெளிவாக விளக்கி அதற்கான ஆதரவைத் திரட்டுகிற வகையில், அரசாங்கம் தனது செய்தி—மக்கள் தொடர்பு துறையை ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. விவசாயத் தோழர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு பெரும் இயக்கத்தை நடத்த வேண்டும். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இங்கே கூறும்போது இந்தக் குறைந்த பட்ச கூலி சட்டத்தை மத்திய சட்டத்தின்கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு, 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதல் கொண்டு அமலில் இருந்தாலும், இன்றைக்கும் நான் சொல்லிக் கொள்வேன். தமிழ்நாட்டிலே மிகப் பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் இந்தச் சட்டம் அமல் படுத்தப்படவில்லை. அதற்கு அவர்கள் ரெவினியூ அதிகாரிகளை கூட நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் அதற்கு ஒரு விரிவான ஏற்பாட்டை செய்து நாமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற குறைந்த பட்ச கூலி, தமிழகத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கான ஒரு தீவிரமான ஏற்பாட்டை நாம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்றைக்குக் குத்தகைதாரர் விவசாயப் பிரச்னைப் பொருத்த அளவில் அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அவர்களுடைய உரிமைகளை பதிவு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிந்து விட்டது என்ற முடிவுக்கு வராமல் மீண்டும் அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளை பதிவு செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரின் நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை தெளிவாகப் பார்த்தோம். அவர்கள் எந்தவிதமான அனுதாபமும் காட்டவில்லை. இம்மாதிரியான மாநில சர்க்காருடைய உணர்வுகளை, ஏழை விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடன்களை—கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட இயற்கை இடற்பாடுகள் காரணமாக அவைகளை ஓரளவு ரத்து செய்யலாம் என்பதற்குக்கூட அவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே

1980 ஜூலை 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தொடர்ந்து மத்திய அரசாங்கம் இதிலே அக்கறை செலுத்தாததற்கும் அதனுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கும் நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். அதே நேரத்திலே இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஏக்கருக்கு குறைவாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு கடன்களை ரத்து செய்தார்கள். ஆனால் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன், இப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு இப்போது நடைபெற்று வரும் ஆண்டுக்குக் கூட்டுறவு பயிர் கடன்களை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் இந்த ஆண்டு விவசாயத்துக்கு பணம் ஏதும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலை. ஆகவே நாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்காவிட்டாலும் யாருக்காக இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்தோமோ, அந்தப் பகுதியினருக்கு—ஏனென்றால் அவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அந்தக் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்குப் பாக்கி எதுவும் இல்லை—மட்டும் அரசாங்கம் இந்த விவசாயம் பயிர் கூட்டுறவுக் கடன்களை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஒரு மாத காலமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வரக் கூடிய காரியங்களிலே மிகவும் முக்கியமானது கிராமப்புறங்களிலும் நகர்புறங்களிலும் ஏழைமக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியுமா என்பதெல்லாம் பெரிய பிரச்சினை. அதற்கு ஏராளமான கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை நாம் ஈடுபடுத்த வேண்டி வரும். ஆனால் அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு மனைகளை வழங்க வேண்டும். இதை ஒரு போர்க்கால நடவடிக்கையாக அந்த அடிப்படையிலே எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல கிராமங்களில், நகரங்களில் மற்ற வசதிகளை நாம் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்னால், தெருவில் உள்ள மின் விளக்குகள் ஒழுங்காக எரிகின்றதா என்பதற்கு உத்தரவாதம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

அதே போன்று தான் குடிநீர் பிரச்சினை. அரசாங்கம் அவசர உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம், வேலை உறுதி திட்டம் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விவசாய பெருங்குடி மக்கள் வேலையின்றி இருக்கக்கூடிய காலத்திலே நாட்டுக்கு நல்லது செய்யக்கூடிய அடிப்படையான வசதிகளை உண்டாக்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 30]

கின்ற பணியிலே அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். அவர்களாலே என்னென்ன நன்மைகள் விளைகின்றன என்பதை எல்லாம் அந்தந்த வட்டாரத்திலே உள்ள மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையிலே அதற்குப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட வேண்டும். அவைகளை ஒன்று படுத்தி தாலுகா அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டத்திலே செய்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அவர்களை அதில் ஈடுபடுத்தியும் அவர்கள் பிரத்தியட்சமான நிலையில் காண்பதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில்தான் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலையை நான் தெளிவு படுத்த வேண்டும். 25 ரூபாய்கள் ஆண்டுக்குக் கட்டணம் கட்டினால் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் உள்ளவர்கள் பர்மிட் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் அனுமதி தந்திருக்கிறோம். ஆகவே உண்மையிலேயே நாம் மதுவிலக்குக் கொள்கையை தளர்த்தி இருக்கிறோம். இது சரியான நடவடிக்கை இல்லாமல் போனால் ஒரு சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் பல லட்சக் கணக்கான பேர்களை தண்டனைக்கு உள்ளாக்க வேண்டிய நிலைமைக்குத்தான் இந்த அரசாங்கம் வரும். இது ஏற்பட்ட பிறகு அப்படி வசதி இல்லாதவர்கள் ஏன் கள்ள சாராயத்தை சாப்பிட்டு சாக வேண்டும் என்ற கேள்விதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் இன்றைக்கு அரசாங்கம் வேண்டுமானால் உயர் மட்டத்தில் தங்களுடைய பல்வேறு இலாக்காக்களின் மூலம் இது எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்று பார்க்கட்டும்.

நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று வருகிற நேரத்தில் மக்கள் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு தெருவினும் கள்ளச் சாராயம் விற்பவர்கள் இருந்து, பல அக்கிரமமான செயல்கள் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் அந்தத் தெருவில் அமைதி பாதிக்கப் படுகிறது, நிம்மதி குலைக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இது சமுதாயத்தை பாதிக்கும் பிரச்சனையாக இருப்பதால், இதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் நினைப்பது என்னவென்றால், இந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கும், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு ஏஜென்சிகளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு காரணமாக, அவர்கள் மூலமாக அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஆதாயம் ஏற்படுகிறது என்கிற காரணத்தாலே, அதை நீடிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். நாம் நினைப்பது வேறு, நடப்பது வேறு ஒன்றாக இருக்கிறது. உண்மையான

1980 ஜூலை 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

நிலையை அரசாங்கம் கண்டறியவேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டம் எவ்வாறு செயல்படுகிறது, போலீஸ் இலாகா இதற்கு எவ்வளவு பொறுப்பாக இருக்கிறது என்பதை ரகசியமாக கண்டறிய முன் வந்தால், அதில் பெரிய அளவில் ஊழல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, மதுவிலக்குக் கொள்கையை அரசாங்கம் இன்றைக்கு கைவிட்டு விட்டு, அரசாங்கத்தின் ஒப்புதல் பெற்ற கடைகள் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் மது அருந்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால், கள்ளச்சாராயம் குடித்து விட்டு இறப்பவர்களின் எண்ணிக்கையையும் குறைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழகத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நிதியை பெறுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு மது குடிப்பவர்கள் குடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் பலன் அரசுக்கு வராமல், வேறு பலருக்குப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருவதற்கு வழி இருப்பதால், அதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அவர்கள் மீது இருந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்ததைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரே ஒரு பிரச்சினை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். பல இடங்களில் பல அதிகாரிகள் அந்தக் கிளர்ச்சியில் சம்மந்தப்பட்டவர்களை எல்லாம் வேறு பல மாவட்டங்களுக்கு மாற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தின் நிலையைக்கூட கருத்தில் கொள்ளாமல் அந்த மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு அவர்களுக்கு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, ஏற்கனவே அவர்கள் எந்தெந்த யூனிட்களில் பணியாற்றி வந்தார்களோ அந்த இடங்களிலேயே அவர்களுக்குப் போஸ்டிங்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். இந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ததோடு, அவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் அளித்ததோடு, இந்தக் காரியத்தையும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல தந்திகள் எனக்கு வந்தன. அவற்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். கோயம்புத்தூரில் இருந்து வந்தன. அரசாங்கம் இதிலே தலையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 30]

போலீஸ் இலாகா பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். ஓரிரு விஷயங்கள் குறித்து நான் பேச விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் லாக்கப்பில் மரணம் என்று தெரிந்தால், உடனடியாக 'ப்ரைமேரி' அது கொலை என்று கருதப்பட வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இந்த நாட்டில் அந்தக் கைதிகளுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கும்பகோணத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி பற்றி சொன்னார்கள். கைது செய்யப்பட்டவனைப் பிடித்து லாக்கப்பில் தள்ளிவிட்டு தன்னுடைய துணியில் தீயைப் பற்ற வைத்து விட்டு விட்டார் என்கிறார்கள். இது சாத்தியமா? யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவேதான் சொல்கிறேன், கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர் போலீஸ் லாக்கப்பில் மரணம் அடைந்தால், அது எடுத்த எடுப்பிலேயே சந்தேகத்திற்குரிய மரணம்—கொலை என்பதாக கருதப்படவேண்டும். அதற்கு முதன்மைப் பொறுப்பை அந்த நிலைய அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் இந்த நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் தமிழகத்தில் குறையும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று நடைபெறுகிறது—நீண்டகாலமாக. அது என்ன என்று கேட்டால்—கைது செய்வதை பதிவு செய்வது கிடையாது.—அன்-ரிஜிஸ்டர்ட் அரெஸ்ட்—அவர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு ஒருவனை கைது செய்து வைத்து இருப்பார்கள். ஆனால் கைது செய்தது குறித்து ரிக்கார்ட் செய்து இருக்கமாட்டார்கள். அது தவறானது. உரிமைகளை மனிதனுக்கு அதிகமாக அளிக்க நாம் விரும்புகிறபோது, இப்படி நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது சரியல்ல. அவர் கைது செய்யப்படுகிறார் என்று சொன்னால், அவருடைய குடும்பத்திற்குத் தகவல் தெரிவிக்கும் பொறுப்பும் அந்தப் போலீஸ் நிலையத்தைச் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பலர் வீட்டுக்கு அவர் கைது செய்யப்பட்டு இருப்பது தெரியாது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இதிலே பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் குறிப்பாக ஏழை எளிய சாதாரண மக்கள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ட்ராபிக் வயலேஷன் என்ற முறையில் ரோடுகளைக் க்ராஸ் செய்கிறவர்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அவர்கள் அவசரமாக உத்தியோகத்திற்குப் போகின்ற நேரத்தில், இப்படி மத்திய தர ஊழியர்கள் பிடித்து வைக்கப்பட்டு விட்டால் அவர்கள் அலுவலத்திற்குத் தொடர்பு கொள்ளக்கூட அனுமதி கொடுப்பதில்லை.

1980 ஜூலை 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

பது கிடையாது. காரில் போகிறவர்களாக இருந்தால் கார் நம்பரைக் கொடுத்துவிட்டு, கோர்ட்டில் வந்து பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தங்களுடைய ஆபீஸ் விலாசம், செய்யும் தொழில் சொன்னாலும் விடமாட்டார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து வீட்டுக்கும் போன் செய்ய முடியாது. இது எல்லாம் பெய்லபிள் அபன்ஸ். ஆகவே, உடனடியாக அவர்களுடைய விலாசம், தொழில், பெயர் முதலியவற்றைப் பதித்துக் கொண்டு, வழக்கு பதிவு செய்து கொண்டு அவர்களை விட்டு விடவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

ஏற்கெனவே இந்த மொபைல் கோர்ட்டு சென்னையில் வைத்திருந்ததைப் பற்றியும் அதனால் ஏற்படுகின்ற ஊழல்களைப் பற்றியும் நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொன்னோம். அந்த மொபைல் கோர்ட்டை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டோம்; அது நீக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சாதாரண மக்கள்தான் என்பதை நாம் கண்டோம். ஆகவே, தேவையில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்னொன்று, நீர்பாசனத்திற்கு கருத்தரங்கு நடத்துவதுபற்றி சொன்னார்கள். அதேமாதிரி போலீசாருக்கும் மக்களுக்கும் இருக்கிற உறவுகளைப்பற்றி மாவட்ட அளவிலே பேசுவதற்கு கருத்தரங்குக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். Let us expose the Police force to the criticism of the people. போலீசாரைப் பற்றி மக்களுடைய விமரிசனம் என்ன என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் அதற்கு பதில் சொல்லட்டும். இப்படிச் செய்தால் தான் போலீசார் என்ன தவறு செய்கிறார்கள் என்பதும், மக்கள் அவர்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்; தவறுகளை திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படக்கூடும். தாசில்தார் ஆபீசுக்கு என்றால் மக்கள் விரும்பி போகிறார்கள். ஆனால் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏன்? அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் நிலைமைதான் அதற்குக் காரணம். அப்படி இருந்தால் போலீசாரை எப்படி பொதுமக்கள் நண்பர்களாக நினைப்பார்கள்? நண்பர்கள் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்கு தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டு, மன நிறைவு ஏற்பட்டு, நல்ல சூழ்நிலை உருவாகும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 30]

மற்றொன்று, பல வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் கேட்டோம்; பல மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்கள், விவசாய சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டோம்,. செக்ஷன் 307-ல் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளைத் தவிர மற்ற வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவதாக அரசாங்கம் சொன்னது. ஆனால் போலீஸ் அதிகாரிகள் சாதாரண வழக்குகளையும் செக்ஷன் 307-ல் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 307-ல் வழக்கு இருப்பதால் போலீசார் வாபஸ் பெறமாட்டோம் என்கிறார்கள். ஆகவே, மதுரை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது போட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெறவில்லை. தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்மீது கூட வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். 307-செக்ஷன் கீழ், சி.ஐ.டி.யு. தலைவர் குமார். அவர் உட்பட செக்ஷன் 307-ன் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்துவிட்டார்கள். நடந்தது மறியல்தான். அதற்கு 307 செக்ஷன் கீழ் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கோவை ஆட்டோரிக்கா தொழிலாளர்கள், தூத்துக்குடி ஸ்பிக் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்கு இருக்கிறது. வாலிபர் முன்னணியினர் அடையாள வேலை நிறுத்தம் நடத்தினார்கள். இதைப்போன்று இன்னும் பாக்கி இருக்கிற தொழிலாளர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற அரசாங்கம் உள்துறை, சட்டத் துறைகளுடன் கலந்து பேசி, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஒரு விசேஷ முறையீடு, புகார் வந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கக் கூடிய ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், குறிப்பாக குழித்துறையில் இருக்கும் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் தொழிற்சங்க இயக்கத்தினர்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். 23-7-80 அன்று கூட, சாராய வியாபாரிகளுக்கும் போலீசுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்க ஊழியர்கள் உட்பட பொதுமக்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று புகார் வந்திருக்கிறது. இதே சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கம்யூனிஸ்ட் மார்க்கிஸ்ட் கட்சி தேர்தல் காரியாலயத்தில் தேர்தலுக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு சுமார் 11 மணிக்கு புகுந்து, தேர்தல் வேலைகளுக்கு

1980 ஜூலை 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தடங்கல் செய்ய முயற்சி செய்திருக்கிறார். அந்த மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள்மீது பொய்வழக்கு போட்டிருக்கிறார். அவரை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சாதகமாக அரசாங்கத்தில் இருந்து ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால், முதலாளிகள் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் மக்கள். ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்ட போலீஸ் அமைப்பைப்பற்றி விசாரணை செய்து, மக்களுக்கு சாதகமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தொழிலாளர் கொள்கை பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் அன்று வாதாடினார்கள். இன்று விட்டுவிட்டார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்காக நான் கேட்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதையும் விட்டுவிடவில்லை. அன்றைக்கு நடந்த போராட்டங்கள் - சிம்கோ மீட்டர்ஸ், சேஷசாயி நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டவை உலகம் பூராவுக்கும் தெரியும். அதைப்பற்றி நாங்கள் வற்புறுத்தினோம். எதேச்சாதிகார சக்தியை எதிர்த்து போராடும்போது, இந்தியா பூராவுக்கும் ஆபத்து ஏற்படும்போது.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் சிம்கோ மீட்டர்ஸ் விவகாரம் பற்றி காவல் துறையினுடைய ஆய்வறிக்கையில் தரப்பட்டிருக்கிற கருத்து நம்முடைய மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சங்கரய்யா அவர்களுக்கு உடன்பாடா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நேற்றே நான் அதைப் பற்றி சொன்னேன். அந்த அறிக்கையில் இருக்கிற பல விஷயங்கள் தவறானவை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் மார்ச் 2-ந் தேதி அண்ணா தி. மு. க. தோழர்களும் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் ஊர்வலம் சென்றபோது போலீஸ் தடியடிப்பிரயோகம் நடத்தியது. அதுபற்றி முதலமைச்சரே சொன்னார்கள். வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டன. ஆக அந்த அறிக்கையில் பல தவறுகள் வந்திருப்பது உண்மை.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 30]

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கருணாநிதியும் தி.மு.க.வும் ஒரு காலத்தில் எதேச்சாதிகார சக்தியை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். அவர்சன் இப்போது விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் போராடுவதை விட்டுவிட்டாலும் நாங்கள் விடமாட்டோம் எதேச்சாதிகார சக்தியை எதிர்த்து தொடர்ந்து போராடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 15 பேர்கள் பேச வேண்டும். உங்களுக்கு 15 நிமிடம் ஆகிவிட்டது, முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : திராவிடக் கழகத்தின் ஒருபிரிவினர் பார்ப்பன எதிர்ப்பு மாநாடு நடத்துகிறார்கள். அவ்வாறு பார்ப்பன எதிர்ப்பு மகாநாடு நடத்துவதன் மூலம் மக்களைத் தூண்டிவிடுகின்ற நிலைமையிலே பலர் பலவிதமான நடவடிக்கைகளிலே இறங்குகிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே மந்திரி சபையில் இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். எய்தவரை விட்டுவிட்டு அம்பை மட்டும் நொந்து பயன் என்ன? இதை இந்த அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். ஜாதி முறையினைத் தூண்டிவிடுகின்ற நிலை வேண்டுமா? ஜனநாயக அரசியலை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த ஜனநாயக அரசியலுக்கு அது பாதிப்பை ஏற்படுத்தாதா? ஆகவே அரசாங்கம் இதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இரண்டு மூன்று விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். அரசாங்கம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்திற்கு பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சப்ஜெக்ட்ஸ் கமிட்டி, ஆலோசனைக் கமிட்டி என்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விவாதங்களிலே கலந்துகொள்ளும்போது பலர் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். கேரளாவிலே அவ்வாறு சப்ஜெக்ட்ஸ் கமிட்டி என்று இருக்கிறது. ஒரு மானியக் கோரிக்கை வருகின்றது. அந்த இலாக்கா குறித்து அப்போது மட்டும் தான் பேச முடியும். அதற்கு அடுத்த முறை பேசவேண்டும் என்றால் அடுத்த ஆண்டுதான் அந்த இலாக்கா குறித்துப் பேச முடியும். இந்த நிலை சரியா? சாதாரணமாக ஒரு 20 பேர் 15 பேர் என்று போட்டு ஒரு சப்ஜெக்ட் கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அந்தக் கமிட்டியினர் அந்தந்த இலாக்காவின் அமைச்சரவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு அவ்வப்போது வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தால் அரசாங்கத்தின் பணி மேலும் சிறப்பாக அமையும் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்து, மதுரையிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடக்க இருக்கின்றது. நாறாண்டுகளுக்கும் மேலாக நகராட்சி வந்தும் அங்கே பா.தாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. மேலும் அங்கே குடிதண்ணீர் மிகவும் அவசியம். ஆகவே வைகை நதியிலே மேலும் இரண்டு ஆழ்குமாய் கிணறுகளைத் தோண்டி நீர்த்தேக்கம் அமைக்கின்ற வகையிலே ஒரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாநகரம் சென்னையைப்போல வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு நகரமாகும். அதற்கு ஒரு நீண்டகாலத் திட்டம் வேண்டும்.

அடுத்து மாண்புமிகு கைத்தறித்துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலே ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு பின்னர் அது பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் அப்படியே நின்றது. இங்கே கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகளிலே அது இடம் பெறவில்லை. ஆகவே கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரக்கூடிய அந்த சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. கே. கபாலி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பல மானியக் கோரிக்கைகள் முடிந்து ஒட்டு மொத்தமாக இன்றையதினம் பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்ற மைக்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு முன்பாக நான் வெற்றி பெற்ற மைலாப்பூர் தொகுதி மக்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் தமிழகத்திலே இல்லாத ஒரு பெருமையை எனக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருப்பவர்கள் கொடுத்திருக்கின்றார்கள், அதாவது எனக்காக தூக்குக் கயிறைத் தமிழ்நாடு எங்கும் தொங்கவிட்டிருந்தார்கள் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தூக்குக் கயிறு என்னுடைய கழுத்திற்கு இல்லாமல் வேறு யார் கழுத்திற்குப் போனதோ அது குறித்து எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால் அந்த இடத்திலே வெற்றி பெறுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்கு மயிலையிலே வாழ்கின்ற மக்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அதே நேரத்திலே.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், அருமைச் சகோதரர் கபாலி அவர்கள் தூக்குக் கயிறு பற்றிக் குறிப்பிட்டார். வேறு யாரும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவரேதான் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே தோற்று விட்டால் தூக்கு மாட்டிக்கொள்வேன் என்று சொன்னார்.

[1980 ஜூலை 30]

திரு. டி. கே. கபாலி : நான் அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். அருமை நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் * * * * வெளியிலே காட்டுவதுபோல இங்கே சட்டமன்றத்திலேயும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய * * * * ஒரே * * * * கட்சி யினை விட்டு வேறு கட்சிக்குப் போகின்ற * * * * எனக்குக் கிடையாது.

(கூச்சல் குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * * என்ற அந்த வார்த்தையை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. டி. கே. கபாலி : தலைவரவர்களே, நான் பேசுவதே அரிது. இப்போதுதான் பேச ஆரம்பித்தேன். அதிலேயும் குறுக்கீடு.....

(கூச்சல் குழப்பம்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பேசி முடிக்கட்டும். அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் மற்றவர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

திரு. டி. கே. கபாலி : தலைவரவர்களே, நான் பேசுகின்ற போது அவர்களாலே அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமை இருந்தால் பிறகு அவர்கள் பேசுகின்றபோது என்னாலே யும் குறுக்கிட முடியும்.....

(கூச்சல், குழப்பம்.)

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் சில மரபுகளை நாம் கடைப் பிடித்தே ஆகவேண்டும். ஏனென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கபாலி அவர்கள் கடந்த 2 மாத காலமாகவே பேசவில்லை. இப்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1980 ஜூலை 30] [திரு. ப. குழந்தைவேலு]

பொழுதுதான் பேச வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கூட அவர் தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எதையும் இதுவரையில் சொல்லவும் இல்லை. ஆனால் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிறவர்கள் அதிலும், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரை பேசவிடாமல் குறுக்கிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர் பேச்சை தடை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆகவே நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து மாமன்ற உறுப்பினர் திரு. கபாலி அவர்களை முழுமையாக பேசவிடுங்கள். அவர் பேச்சை முழுவதும் கேட்டபிறகு அதிலே நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள். அதுதான் நியாயமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்ட்மிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு பக்கமும் இருக்கும் உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து அமைதியாக இருக்க வேண்டும். விவாதத்தின் நடுவில் குறுக்கீடுகள் வேண்டாம்.

திரு. டி. கே. கபாலி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பெருந்தன்மையான பாரம்பரியத்தில் வந்தவன் என்பதை முதலில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் என்னாலும் இப்படி பல குறுக்கீடுகளை அடிக்கடிச் செய்ய முடியும். அப்படி முன்பு செய்து வந்தவன் என்பதையும் என்னுடைய பழைய கட்சித் தலைவர் நன்கு அறிவார். ஆனால் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கேட்டதற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

நடந்து முடிந்த பராமுமன்ற தேர்தலில் எனது மதிப்பிற்குரிய அண்ணியார் திருமதி சுலோசனா சம்பத் அவர்கள் வெற்றி பெறாவிட்டால் நாம் அனைவரும் தூக்கில் தொங்க வேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். ஏனென்றால் காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர்களும் அவர்களை எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களும் எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள், நாங்களும் சொன்னோம் அவர்களை எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. அதனால் இப்படி அனைவராலும் சொந்தம் கொண்டாடப்படும் அவர் ஜெயிக்காவிட்டால் நாம் அனைவரும் தூக்கில் தொங்க வேண்டும் என்று தான் சொன்னேன். பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு எங்கு விளம்பரம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசை இருந்து, அவர்கள் தான், 'நான் தூக்கில் தொங்குவேன்' என்று சொன்னதாக செய்தி வெளியிட்டார்கள்.

[திரு. டி. கே. கபாலி]

[1980 ஜூலை 30]

சமீபத்தில் கூட அவர்கள் என்னைப் பார்த்து பாராட்டு தெரிவித்தார்கள். உங்களுக்கு நல்ல காலம் ஆரம்பம் சார் என்று பாராட்டினார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு என்மீது இருக்கும் அன்பில் எனக்கு விளம்பரம் கிடைக்க வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கூட என்னுடைய தொகுதியில் பேசும்போது, 'இந்தத் தொகுதியினுடைய வேட்பாளர் கூட தூக்கிலே தொங்குவதாக சொல்லியிருக்கிறார். பாவம் என்ன செய்வாரோ என்று' சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான்கூட அவரா அப்படிச் சொன்னார்? அவர் அப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டாரே என்று சொன்னேன். இல்லை சொன்னார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது. வருத்தப்படுவதைத் தவிர அப்போது வேறு வழி இல்லை.....

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது எல்லாம், "திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தால் கருணாநிதி வீட்டின் காவல்காரன், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தால் சக்கரவர்த்தித் திருமகன்" என்று ஆகிவிடுகிறது என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. டி. கே. கபாலி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோதும் சக்கரவர்த்தி திருமகனாக இருக்கவில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்த பிறகும் சக்கரவர்த்தி திருமகனாக ஆகிவிடவில்லை. அங்கேயும் தொண்டனாகத்தான் இருந்தேன். இங்கேயும் தொண்டனாகத்தான் இருக்கிறேன். சக்கரவர்த்தித் திருமகன் என்று முதல்வரையும் சொல்லுகிறார்கள். என்னையும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் எனக்குப் பெருமைதான். நான் இந்த தேர்தலிலே, எனக்கு எம். எல். ஏ. பொறுப்பு வேண்டாம் என்று சொன்னேன். ஏதாவது கட்சிப் பணிகள் இருந்தால் கொடுங்கள் என்று தான் கேட்டேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் எனக்கு தேர்தலிலே நிற்கும் பணியையும், அதன் மூலம் மக்களுக்கு தொண்டாற்றும் பணியையும் தந்து விட்டார்கள்.

அவர்களாக தந்த பதவிதான் இதுவே தவிர எனக்கு ஒன்றும் இல்லை. நான் அங்கேயும் தொண்டனாகத்தான் இருந்தேன். இங்கேயும் தொண்டனாகத்தான் இருக்கிறேன். தொடர்ந்து இருக்க விரும்புகிறேன். அங்கே இருந்த போதும் சரி, இங்கே இருக்கிற போதும் சரி கபாலி 4 அடி வைப் போட்டுத்தான் தன் பிழைப்பை நடத்திக் கொண்டிருந்தானே தவிர எந்தவித தவறும் செய்து விட வில்லை. அது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

[1980 ஜூலை 30] [திரு. டி. கே. கபாலி]

அவர்களுக்கும் தெரியும். செய்திருந்தால் அவர்கள் என்னை கூம்மா விட்டிருக்க மாட்டார்கள். அவர் பேனாவும் என்னை கூம்மா விட்டிருக்காது. ஆகவே அதை விட்டு விட்டு பிரச்னைக்கு வருகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞருக்குத் தெரியும் என்னைப் பற்றி. நான் என் தொகுதி பற்றிய பிரச்சினைகளுக்கு வருகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் மனிதனாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என்னை உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்த்தி வைத்திருக்கிறவர் யார்? புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்: தமிழ்நாடு சுற்றுப் பயணம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பிரச்னைக்குப் போகவேண்டும் என்று தாங்கள் கட்டளையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்ராப்ரி யேஷன் பில் பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு டி. கே. கபாலி : என் தொகுதியில் பெசன்ட் நகர் என்ற பகுதி இருக்கிறது. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் அங்கே. நான் ஹைஸ்கூல் வரைதான் படித்திருக்கிறேன். படித்த மேதாவி ஒருவர் என்னை எதிர்த்து போட்டி போட்டார். அங்குள்ள படித்த வாக்காளப் பெருமக்கள் எனக்கு வோட்டளித்து என்னை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்காக என் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக சில பல கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன்வந்திருக்கிறேன். அங்கே ஒரு மருத்துவ மனை கூடக் கிடையாது. பரந்து விரிந்த இடத்திலே, தேவலோகம் மாதிரி இருக்கிற இடத்திலே ஒரு சிறிய வியாதி வந்து மருத்துவ உதவி தேவை என்றால் அங்குள்ள மருத்துவர்கள் உடனடியாக வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அங்கே ஒரு சிறிய மருத்துவ மனை அமைக்க சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பெரிய பகுதியில் சுடுகாடு ஒன்று நடுவில் இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை ஒரு ஒதுக்குப் புறமான இடத்தில் அமைத்துத் தருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பெரியவர்கள் குறிப்பாக அலுவலகங்களுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். தாய்மார்கள்தான் அங்கே அப்போது இருக்கிறார்கள். பகல் நேரங்களில் தாய்மார்கள் கதவைப் பூட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் கூட இப்போது

[திரு. டி. கே. கபாலி]

[1980 ஜூலை 30]

களவுகள், கொலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை முதல்வர் அவர்கள் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பக்கத்தில் சலவையாளர்புரம் என்றயிடத்தில் அவர்கள் துணிகள் தோய்ப்பதற்கு ஒரு தோபிகானா கட்டித் தரவேண்டும் என்று 1959-ம் ஆண்டு நான் நகரமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில் இருந்து கேட்டு வருகிறேன். ஆனால் இதுவரை அதற்கான எந்த முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை, அந்த முயற்சி இப்போதுதான் கிட்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அங்கு ஒரு தோபிகானா அமைவதற்கு சர்க்கார் துணை புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் ரேஷன் கார்ட்டு வழங்குவதில் மிகவும் கடுமைப் படுத்துகிறார்கள் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர் கடிதம் கொடுத்தாலும் கூட அதை தூக்கி எறிவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி சென்னையில் ரேஷன் கார்ட்டு வழங்குவதை துரிதப்படுத்தும் வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திரா நகர், நேரு நகர் பகுதிகளில்—ஏற்கனவே ஒரு கொலை நடந்து இன்றுவரை அந்த கொலைக்கு காரணமானவர்களைக் கண்டுபிடிக்காத சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அதற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே அங்கே ஒரு காவல் நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டினப்பாக்கம் கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கிற மீனவர்கள் வாழ் பகுதியில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கூட அங்கே கோஷ்டி சண்டை ஏற்பட்டு ஒரு கொலையே நடந்தது என்பதை பத்திரிகை வாயிலாக நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அந்தப் பகுதியில் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படாது தடுத்து நிறுத்துகிற வகையில் அங்கே ஒரு காவல் நிலையம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முள்ளிக்குப்பம்-திருவான்மையூர் இணைப்புப் பாலம் பல ஆண்டுகளாக பழுதடைந்து இருக்கிறது. கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கூட இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அது குறித்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக அந்த இணைப்புப் பாலத்தை ஏற்படுத்த முனைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. டி. கே. கபாலி]

நொச்சிக்குப்பம்-முள்ளிக்குப்பம் பகுதியில் மழை காலங்களில் புயல், பெருவெள்ளம் வருகிறபோது கடலரிப்பு ஏற்படுகிறது. கடந்த முறை கடலரிப்பு ஏற்பட்டு அந்த மதில் சுவர் கட்டாத நிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அதை உடனடியாக கட்டுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு கூட கடலரிப்பால் பாழடைந்த ரோடுகளை செப்பனிடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

முள்ளிக்குப்பம் பகுதியில் சுமார் 20, 25 ஆண்டுகளாக தண்ணீர் பஞ்சம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக, நொச்சிக்குப்பம் பகுதியில் தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று, நான் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவனாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரமுடியும் என்று அதிகாரிகள் சொன்னதன் பேரில், 4.5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அந்த வேலையை துரிதமாக எடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் முள்ளிக்குப்பம் பகுதியில் தண்ணீர் வராத சூழ்நிலை இருப்பதால், அதற்கு, உடனடியாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு தண்ணீர் வருவதற்கான வசதியை செய்து தரவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மயிலைப் பகுதியில் குடிசைப் பகுதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அந்த குடிசைப் பகுதிகளில் சில நேரங்களில், அதிலும் தேர்தல் முடிந்தவுடன், திடீர் திடீரென்று தீப்பற்றிக் கொள்கிறது. ஆகவே, மந்தை வெளிப்பாக்கத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவள்ளூர் சிலையிலிருந்து முண்டக்கண்ணி அம்மன் கோவில் சாலையை இணைக்கின்ற இணைப்புப் பாலம், அது எப்போது இடிந்து விழுந்து விடுமோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பாலத்தை புதுப்பித்துத் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மயிலையிலே சுடுகாடு நல்ல நிலைமையிலே இல்லை. அது பெரிய சுடுகாடு. எல்லோரும் ஒரு நாளைக்கு போகக்கூடிய கடைசி இடம் அதுதான். இந்த இடத்திலே, சரியான முறையிலே விளக்கு வசதிகள் இல்லை. யாராவது கவர்னர் ஜெனரலைப் போன்ற முக்கியஸ்தர்கள் இறக்கும்போது தான் அந்த

[திரு. டி. கே. கபாலி] [1980 ஜூலை 30]

சுடுகாடு பகுதி சுத்தமாக இருக்கிறது. மற்ற நேரங்களில் பாழடைந்து கிடக்கிறது. எனவே, அதையெல்லாம் பழுது பார்த்து, விளக்கு வசதிகள் செய்து, செம்மையான முறையிலே அந்த சுடுகாடு இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லோரையும் வரவேற்கக்கூடியவனாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, செயின்ட் மேரீஸ் ரோடிலுள்ள கிறிஸ்துவ கல்லறையின் மதிற் சுவர் பல ஆண்டு காலமாக இடிந்த நிலையிலேயே இருந்துவருகிறது. இந்த மதிற் சுவரைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகிறது. எனவே, அதையும் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தங்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விழைகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, வெளிநாடுகளிலே இருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் குறிப்பாக கபாலீஸ்வரர் ஆலயத்தைத் தான் காண்பிப்பார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் சித்தரக் குளம் என்று ஒரு குளம் உள்ளது. அது பல ஆண்டுகளாக பாழடைந்து, அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீரே இல்லாமலும் அந்த குளத்திற்கு சுற்றுப்புற சுவர் இல்லாமலும், படிக்கட்டுகள் செம்மையாக இல்லாமலும் இருக்கிறது. அதையும் செம்மைப்படுத்தித் தருவதோடு, அந்தக் குளத்திற்கு தண்ணீர் வருவதற்கும், தண்ணீர் வெளியே செல்வதற்குமான ஏற்பாடுகளை செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, கபாலீஸ்வரர் தெற்கு மாட வீதியில் மாலை நேரங்களில் கார்கள் போக முடியாது. அங்கே காய்கறிகடைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அப்படி விற்பனாத்தான், அவர்கள் குடும்பங்களை நடத்த முடியும். அக்கடைகளையெல்லாம் அகற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் நிரந்தரமாக குடிசைகளை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு இடத்தை ஒதுக்கி, மாம்பலம் பகுதியிலே உள்ளதைப்போல், அஸ்பெஸ்டாஸ் போன்றவைகளால் அமைத்தால், வாடகையும் வசூலித்துக் கொள்ளலாம். அதை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. டி. கே. கபாலி]

அரசியல் நெருக்கடி 1976-லே இருந்தபோது, சென்னையிலே, எல்லா வீடுகளுக்கும் என்று சொன்னால் பொருந்தாது என்று கருதுகிறேன், குறிப்பாக சில வீடுகளுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக என் வீட்டிற்கும், பழைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் குடும்பம் இருக்கின்ற அந்த வீட்டிற்கும் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது மதுரையை சுட்டிக்காட்டிப் பேசும்போது, சென்னையைப் பற்றி வாயைத் திறப்பார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். மதுரைப் பக்கத்திலே கோபம் என்பதால், அந்தப் பக்கத்திற்கே, மதுரைக்கே சென்றுவிட்டது. சென்னையிலே, என் வீட்டிற்கும் அவரது வீட்டிற்கும் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, என் வீட்டிற்கு 231 ரூபாய் இருந்ததை ரூ. 1,000 சில்லரையாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இந்த இரண்டு இடங்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. வருமான வரி இலாகா இந்த வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறது என்பது சரியல்ல என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூறினார். ஆகவே, நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நகராட்சி அதிகாரிகளை அழைத்து, ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை அறிந்து, வருகின்ற தேர்தலுக்கு முன்பாக தயவு செய்து இதை முறைப்படுத்தி, வரிகளை ஒழுங்காக விதிக்க வேண்டுமென்று சென்னை மக்களின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக வீட்டு வரியை வங்கியில் கட்ட வேண்டுமென்று புதிய உத்தரவை நகரசபை தந்திருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் 15 ஆண்டுகள் நகரசபையில் எல்லாப் பொறுப்பிலும் இருந்தவன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கும்போது, வங்கியில் போய்ப் பணம் கட்டும் அளவுக்கு - நான் தமிழக மக்களைக் குறை சொல்லவில்லை - எல்லா மக்களாலும் முடியாது. வசதிபடைத் தவர்கள் கூட சில நேரங்களில் மறந்து விடுகிறார்கள், வரி வசூலிப்போர் மூலம் தொடர்ந்து வசூலிப்பதன் மூலம் அதிகமாக வருவாயைப் பெற முடியும். தற்போது வங்கியில் கட்டும் முறை வந்த பிறகு வசூலானதையும் முன்பு வசூலானதையும் கணக்கு பார்த்தால் பல கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படாமல் இருப்பது நன்கு தெரியும். இதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியப் பொறுப்பை எங்கள் அருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம் என்று பார்த்தால் தலைவர் கட்டளை இருக்கிறது - எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

[திரு. டி. கே. கபாலி]

[1980 ஜூலை 30]

அவர்களும் என்னையே பார்க்கிறார்கள். நான் அவரிடத்தில் தொண்டனாக இருந்தவன். இன்று நான் சக்கரவர்த்தி இல்லை. தொண்டர்களுக்குத் தொண்டாற்றும் பொறுப்பை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் சொல்லாமல் இருந்தால் நன்றி கெட்டவனாக இருப்பேன். குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள்.

குடிசை மாற்றுவாரியத் தலைவராகிவிட்ட காரணத்தால் எல்லாவற்றையும் நான் செய்துவிடுவேன் என்று உறுப்பினர்கள் யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அதற்கு உங்கள் அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை. ஆளுநர் ஆட்சியின்போது இரண்டாயிரம் குடிசைகள் போடப்பட்டதாக குடிசை மாற்று வாரியக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இன்றைக்கு கபாலிதானே தலைவர் என்று நினைத்துக் கொண்டு சிலர் குடிசைகள் போட முயற்சித்தார்கள். ஒரு சில பிரச்சனைகளை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. கட்டப்பட்ட வீடுகள் யாருக்காகக் கட்டப்பட்டனவோ யாருக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தனவோ அவர்கள் குடியேற முடியாமல் அவர்களைத் தடுத்து அனுமதியின்றி சிலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை மூன்று முறை காலி செய்தும் நான்காவது முறையும் அந்த வீடுகளிலே சென்று இருந்த காரணத்தால் காவல் நிலையத்தார் உதவியுடன் சென்று அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் தங்களுக்கும் வீடுகள் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டால் 'பரவாயில்லை. நியாயம். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று மன்ற உறுப்பினர்கள், கழக முக்கியஸ்தர்கள் மற்றும் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தினந்தினம் குடிசைகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் குடிசைகளை அகற்றி அவர்களுக்கு மாடி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அனைவரும் உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்வாதிகாரத்திற்கு அடிகோலக் கூடிய முறையில் எதேச்சாதிகாரமாக, ஐந்தாண்டுகளுக்குத் தமிழகத்தில் ஆட்சி புரியவேண்டுமென்று 1977 ஆம் ஆண்டில் தமிழக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. அரசைப் பதவியினின்று நீக்கச் செய்தது ஜனநாயக விரோதச் செயல்—இதை தமிழக மக்கள், நாங்கள் அங்கீகரிக்கவில்லை என்ற முறையில் நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் தமிழக மக்கள் தெளிவாகத் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் அதோடு சேர்ந்திருக்கிற தோழமைக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்

1980 ஜூலை 30] [திரு. இரா. கருப்பையா]

பினர்களைப் பெருவாரியாகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள், இந்த ஆட்சியும் அமைந்திருக்கிறது. இந்த அணிக்கு வாக்களித்திருக்கக்கூடிய மக்கள் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அரிசனங்கள் மற்றும் சாமானிய மக்கள் தாங்கள் பெரிதும் எதிர்பார்த்த தங்களுடைய பிரச்சனைகள் பெரிதும் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு தங்கள் வாக்குகளை அளித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த முறையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கக்கூடிய இந்த அரசு தங்களுடைய முதலாவது பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய கருத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் மக்களுடைய உணர்வுகளை, எதிர்பார்ப்புகளை பிரதிபலிக்கக்கூடிய முறையில், அதற்கான அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப் பற்றிய கருத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் நம்முடைய தமிழகம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது என்பதும் மத்தியப் பேரரசின் கொள்கைகள் தமிழகத்தையும் தமிழக மக்களையும் வெகுவாகப் பாதிக்கிறது என்பதையும் இங்கிருக்கக்கூடிய மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள், தமிழக மக்களும் நன்றாக அறிவார்கள்.

[முற்பகல் 11-30]

அதிலும் குறிப்பாக, சமீப காலத்திலே சென்ற பட்ஜெட்டிலேகூட மத்திய அரசு போட்டிருக்கக்கூடிய வரிகள் அதன் காரணமாக உயர்ந்திருக்கக்கூடிய விலைவாசி எல்லாம் தமிழக மக்களைப் பெரிதும் பாதித்து இருக்கிறது என்பதையும் ஏற்கெனவே தமிழக அரசினிடத்திலே—மாநில அரசினிடத்திலே உள்ள அதிகாரங்களிலே மேலும் பல புதிய குறுக்கீடுகள் வந்திருக்கின்றன என்பதையும் நாம் அறிவோம். இந்நிலையில், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்ற பிரச்சினை இன்றைக்கு என்றைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்ற கொள்கையிலே தமிழக அரசும் முன்னின்று, இந்திய தேசத்திலே அதற்காக போராடக்கூடிய, செயல்படக்கூடிய மேற்குவங்கம், கேரளம், திரிபுரா போன்ற இடதுசாரி ஜனநாயக அரசுகளோடு சேர்ந்து இந்த இயக்கத்தில் நிற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1980 ஜூலை 30]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மத்திய அரசினுடைய மாற்றா, தாய் போக்குபற்றி குறிப்பிட வேண்டும். தமிழகத்திலேத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதிலே எந்த அளவுக்கு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தமிழகத்தின் தொழிற் வளர்ச்சிக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பெற வேண்டும் என்பதையும் சிந்தித்துப்பார்த்து, ஆளக்கூடிய கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற பேதம் இல்லாமல் மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமான நிதி ஒதுக்கீட்டை தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பெற்றாக வேண்டுமென்றும் அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒருமுகமாகக் குரல் எழுப்பி அதிக நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி பிராட்கேஜ் பாதை, தமிழகத்திலே உள்ள கடல் வளத்தைப் பயன்படுத்தி கடல் உப்பு, அவற்றின் மூலமாக பெட்ரோ கெமிக்கல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் தொழில்களை துவக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகள் சம்பந்தமாக, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு கோரிய தொகையை அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்த யதார்த்தமான உண்மை. இருந்தாலும் மாநில அரசு 60 கோடி ரூபாய் கடன் தள்ளுபடி செய்வோம் என்று அறிவித்திருக்கிறது. இந்த அறிவிப்பு விவசாயிகளுக்கு முழுமையாகப் பயன் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். முழுமையாக இல்லை என்று நான் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் அனைத்துக் கடன்களையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. குறைந்த பட்சம் 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர், அதற்குக் குறைவாக வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய பயிர்க் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்காக விவசாயச் சங்கத் தலைவர்களோடு பேசித் தீர்வு காணவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் கடன்களுக்கான வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்து அந்தக் கடன்களை நீண்டகால கடன்களாக மாற்றிக்கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்படிக் கடன் தள்ளுபடி என்று அறிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே இன்றைய தினம் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்தக் கடனும் எந்த இடத்திலும் கிடைப்பதே கிடையாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கடன் பட்டுவாடா இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு இங்கே விவசாயமே ஸ்தம்பித்துப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே

1980 ஜூலை 30] [திரு. இரா. கருப்பையா]

யும் மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் விவசாயிகள் தங்களுக்கு கடன் கள் தேவை, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு இயக்கமே பல்வேறு இடங்களிலே பல்வேறு முறைகளிலே நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இன்றைய தினம் விவசாய வேலை ஆரம்பமாகிவிட்டது. அதை முறையாகக் செய்ய வேண்டுமென்றால் மாற்றுக் கடன் வசதி ஏற்பாடுகளைச் செய்வது அவசியமாகிறது. அதைச் செய்யக்கூடிய முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக உடனடியாக கடன் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற விலை கட்டுப்படியாகக்கூடியதாக இல்லை. சென்ற இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் நடைபெற்ற மாநில உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் விவசாய விளைபொருட் களுக்கு விலை கொடுப்பது சம்பந்தமாக தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லி 130 ரூபாய் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வாதாடி இருக்கிறது. அதைப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக் கப்பட வேண்டும். நெல்லுக்கு கட்டுப்படியாகிற விலை கொடுக் கப்பட வேண்டும். அதைப்போன்றே கரும்புக்கும் மற்றப் பொருட்களுக்கும் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கிலோ சர்க்கரை 7½ ரூபாய்க்கு இன்றைக்கு விற்கிறது. ஒருடன் கரும்புக்கு 117 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்குச் சம்பள உயர்வு இல்லை. கரும்பு கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப் படியாகக் கூடிய விலையும் இல்லை. இடையிலே எங்கே பணம் கொள்ளை போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, விவசாயி களுக்குக் கரும்புக்கு நியாயமான கட்டுப்படியான விலை கிடைப் பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக அரசு குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயித்து அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால், பெரு வாரியான இடங்களில் அமல் செய்யப்படவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கே இருக்கின்ற 14 நிலப் பிரபுக்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டே ஆர்டரை ரத்து செய்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே வேலை செய்கின்றவர்கள் இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கூலி வேண்டுமென்று கேட்டால், உள்ளூரிலே இருக்கின்ற விவ சாயத் தொழிலாளிக்கு வேலை கிடையாது என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத்தில் உள்ள

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1980 ஜூலை 30]

கூலி கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, வேலை என்று வரும் சமயத்தில் அந்தந்தக் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, அந்தக் கூலி கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அரசு தன்னுடைய கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறது. தொழில் தகராறுகள், சீக்கிரமாகத் தீர்க்கப்பட்டு பைசல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் தலையீடு என்பது, — நேற்று முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்—தொழிலாளர் போராட்டங்களில் போலீஸ் தலையீடு கூடாது என்பதையும், ஏற்கெனவே முதல்வரவர்கள், சென்ற ஆண்டு தொழிலாளர் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வாபஸ் பெறப்படாத வழக்குகள் அனைத்தையும் வாபஸ் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக டி.ஐ. சைக்கிள் போராட்டத்தில் வாபஸ் பெறப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை வாபஸ் பெறவும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டது. அதைத் துரிதமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் ஆறு மாத காலத்திலே நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 18 வயது வந்த அனைவருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்து, ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளே அந்தத் தேர்தலை நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, கூட்டுறவு சம்பந்தமாக தனி அதிகாரிகளின் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக விளக்கமாக இந்த மன்றத்தில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி நான் சில விவரங்களை இந்த மன்றத்திற்குக் கூறி இருக்கிறேன். பாமணி ஜெனரல் மானேஜரும், புரோடக்ஷன் மேனேஜரும் உற்பத்திக்கு உதவிகரமாக இல்லை. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு இடையிலே, ஆலோசனைக் குழு அமைப்பது என்ற முறையில் அமைக்க இருக்கும் குழுவில் அனைத்துக் கட்சிகளும் இடம் பெறும் வகையிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

கைத்தறி சம்பந்தமாகத் தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்படும் வகையிலே, கூலி உத்தரவாதம் கிடைக்க, போனஸ் கிடைக்க அரசு இயற்ற உத்தேசித்துள்ள சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரதம கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பாதிக்கின்ற முறையிலே கோவாப்டெக்ஸின் கொள்முதல் கொள்கை இருக்கிறது. பிரதம சங்கங்கள் நஷ்டத்தில் இயங்கும் அளவிற்கு நிர்பந்தம், கொள்முதல், நூல் விலை ஆகியவற்றால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கொள்முதல் விலையைப் பரிசீலித்து அடிப்படை மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி கல்லூரிகள் சம்பந்தமாகப் பார்த்தால், இன்றைய தினம் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் கல்லூரிகளின் தேவையும், பள்ளிக்கூடங்களின் தேவையும் அதிகரித்து வருகிறது. அந்தத் தேவைகளை ஈடு செய்யும் வகையிலே அவைகள் இருக்க வேண்டும். பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களின் வேலை நிலைமை, சம்பளம், ஆகிய இவைகளுக்கு உத்தரவாதம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தனியார் கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களும், அரசுக் கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் பெறக்கூடிய சம்பளம், மற்றும் வேலை நிலைமைகள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான உத்தரவாதம் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசனங்கள் பற்றிய பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. இன்றைய தினம் எவ்வளவு நடவடிக்கைகளை அறிவித்தாலும் அரிசனங்கள் தாக்கப்படுவது தினசரி நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. திருச்சி, குலப்பாடியில் ஐந்து அரிசன இளைஞர்கள் கிணற்றில் கொல்லப்பட்டார்கள்; இடையாத்தூர் சம்பவம், இன்னும் மற்ற சம்பவங்கள் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பதைச் சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியதற்கு உத்தரவாதம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த முறையிலே அதற்காக அரிசன நலப் பிரிவு என்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். அரிசனங்களைப் பாதுகாக்க முதலமைச்சரின் பொறுப்பிலே தனியாக ஒரு விசேஷ பிரிவை ஏற்படுத்தி, அரிசனங்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1980 ஜூலை 30.]

அடுத்து, மக்கள் இன்றையதினம் அன்றாடம் அனுபவிக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்றால், அவர்கள் தாலுக்கா அலுவலகங்களுக்குச் சென்றாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்களுக்குச் சென்றாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகங்களுக்குச் சென்றாலும், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை முறையாகக் கேட்டு, அவைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான நிலைமை இல்லை.

[முற்பகல் 11-40]

எங்கு சென்றாலும் சரி, அவர்கள் நாட்கணக்கிலே, வாரக்கணக்கிலே, ஏன் வருஷக் கணக்கிலே கூட, அலைய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி என விசேஷமான அதிகாரிகளை நியமித்து, மக்களுடைய நியாயமான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய மதமதர்ப்பு போக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, இன்றையதினம் நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத்திலே ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் ஒரு புறம் இருக்க, தொடர்ச்சியாக செய்ய வேண்டிய மராமத்து வேலைகளை, எந்தக் காலத்திலே செய்வது, எப்படிச் செய்வது, என்பதிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி மன்றத்திலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் விவாதங்களிலே பேசியிருக்கிறார்கள். காவேரியிலே தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு அந்த மராமத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். வாய்க்கால்களிலே தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு மராமத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த மராமத்து வேலைகள் குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தக் காரர்களிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நீர்ப்பந்தம் அரசுக்கு ஏற்படுகிறது. அவ்வாறில்லாமல் பராமரிப்புக்கு அதிக நிதி ஒதுக்குவதோடு, அதிகபட்ச கான்ட்ராக்டர்களை நியமித்து, அந்தக் கான்ட்ராக்ட் வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்து, முறையாகப் பாசனம் கிடைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஏற்கனவே உள்ள திட்டங்களிலே இருக்கிற குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்றும் நாம் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

1980 ஜூலை]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, மதுமரத் தொழிலாளிகள், இந்த மாநிலத்திலே இலட்சக்கணக்கிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சார்பாக, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடத்திலேகூட கோரிக்கை மனு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலையிழந்து நிற்கும் மதுமரத் தொழிலாளிகள் ஒரு புறத்திலே இருக்க, இன்றைய தினம் அரசினுடைய மது விலக்குக் கொள்கை, மக்களுக்குப் பயன் அளிக்காத முறையிலே இருப்பதை நடைமுறையிலே பார்க்கின்றோம். ரூ. 25 கொடுத்து லைசன்ஸ் பெறலாம் என்று இருப்பதாலே, போலீஸ் இலாகாவில் நடவடிக்கைகள் காரணமாக தெருக்கள்தோறும் மதுக் கடைகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மதுமரத் தொழிலாளிகள் பயன்பெறும் வகையிலே, மதுவிலக்குக் கொள்கையை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய குழித்தலை பகுதியிலே மகளிர் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதே மாதிரி, இந்த அரசை நிர்வகிக்கக்கூடிய இலாக்காக்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கும் தனித்தனியாக, சப்ஜக்ட்ஸ் கமிட்டி அல்லது ஆலோசனைக் கமிட்டி என்ற பெயரிலே அமைத்து, அந்தந்த இலாக்காக்கள் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக பேசி நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்தக் குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் நேற்றைதினம், சட்டமன்றத்தில் பணிபுரியக் கூடிய காவலர்களுக்குள்ள படியை ரூ. 2 உயர்த்திக் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அளித்திருப்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்திலே, சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றும் அனைத்து ஊழியர்களுக்கும், மின் துறை பணியாளர்கள், ஒலி-ஒளி ஏற்பாடு செய்யும் பணியாளர்கள் உட்பட அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் நேற்றைய தினம் அறிவித்தபடி உயர்வை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. இ. முத்துராமங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறுமானியக் கோரிக்கைகள் மீது, தனித்தனியாக விவாதங்கள் நடைபெற்று, இன்று நடைபெறும் சட்ட முன்வடிவு விவாதத்தில், காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ், சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகின்றேன். ஏழை, எளிய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அரசு, ஏழை எளிய மக்களுக்காக அராளமான திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது

[திரு. இ. முத்திராமலிங்கம்] [1980 ஜூலை 30]

அதனை வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம். நம்மால் தீட்டப்பட்ட திட்டங்கள் அனைத்தும் அந்த ஏழை, எளிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை எவ்வளவு விரைவாகச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருப்பினும், என்னைப் போன்ற சாதாரண உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கவனத்திலே கொண்டு, அதனையும் ஆராய்ந்து, பரிசீலனை செய்து, அமுல்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து வசதியைப் பொறுத்த அளவில் இன்னும்கூட ஏராளமான கிராமங்கள் போக்குவரத்து வசதிகள் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில், இரண்டு பேரூராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பணகுடி பேரூராட்சி, மற்றொன்று திசையன்விளை பேரூராட்சியாகும். இந்த இரண்டு பேரூராட்சிகளையும் மையமாகக் கொண்டு டவுன் பஸ்கள் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள களிகுளத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிக்குப் போவதற்கு வேண்டிய போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாததால் ஏழை மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி அந்தக் களிகுளம் கல்லூரிக்கு டவுன் பஸ் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாகர்கோவில், கன்னியாகுமரி போன்ற இடங்களில் இருந்து புறப்படுகின்ற போக்குவரத்து கடற்கரை வழியாக உள்ள எந்த ஒரு பேரூராட்சியையும் தொடராமல் வருகின்ற நிலை இருக்கின்றது. அந்த நிலைமையை மாற்றி நாகர்கோவிலில் இருந்து திருச்செந்தூர் வழியாகப் போகும் திருவள்ளுவர் போக்குவரத்து திசையன்விளை, உடன்குடி வழியாக செல்லும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்த அளவில், இந்த அரசு ஏராளமான திட்டங்களைத் தீட்டி அனைத்து கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அரசால் செயல்படுத்தப்படுகின்ற திட்டங்கள் முழு அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. குறிப்பாக செட்டிக் குளம் பஞ்சாயத்தில் குடிநீர் திட்டமானது கடந்த 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் முழுமை பெறாமல் இருக்கிறது.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்]

அடுத்து பணகுடி பேரூராட்சி மன்றத்தில் ஒரு பகுதிக்குத்தான் குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு பகுதிக்கும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதனை அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் ஆத்தாங்கள் என்னும் ஊரில் பள்ளிவாசல் இருக்கின்றது. அங்கே பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும், தமிழ்நாட்டில் இருந்து மட்டுமல்ல, கேரளம் போன்ற மாநிலங்களில் இருந்தும் கூட ஏராளமான முஸ்லீம் யாத்திரீகர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில், இந்தப் பகுதியில் குடிநீர் வசதி மற்றும் தங்கும் வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் தொகுதியில் எந்த ஒரு திட்டமும் இல்லை. சுதந்திரம் வந்து, காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டபோது நம்பியாறுத் திட்டம், கொடுமுடியாற்றுத் திட்டம், ஆலங்காறு திட்டம் போன்ற பல திட்டங்களைப் போட்டார்கள். ஒன்றும் நிறைவேறவில்லை. அமைச்சர்கள் எங்களுடைய தொகுதிக்கு வருகின்ற நேரத்திலே எல்லாம் பொது மக்களும், மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஏராளமான மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அவைகள் நிறைவேறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, புறம்பாக விரிந்து கிடக்கின்ற தரிசு நிலங்களை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

ராதாபுரம் சப்-தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில், அதை தாலுக்காவாக உயர்த்தவேண்டும் என்று பல ஆண்டுகாலமாக அங்கே உள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை இந்த அரசு கருத்தில் கொண்டு, தற்போது ரெவின்யூ போர்டு சப்-தாலுக்கா என்று இருப்பதை தாலுக்காவாக உயர்த்தலாம் என்று பரிந்துரை செய்துள்ளது, அதை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டதுபோல, தனியார் லாரி, கார், டாக்கி போன்ற வாகனங்களில் விபத்துக்குள்ளானவர் குடும்பங்களுக்கும் முதலமைச்சர் நிதியில் இருந்து 1,000 ரூபாய் வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசு கருத்தில் கொண்டு அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்]

[1980 ஜூலை 30]

ஜனதா இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை டிரைவர்கள் மத்தியில் கட்டாயமாக அமல் படுத்தவேண்டும். இதில் அரசாங்கம் ரொம்பக் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். அதைக் கண்காணிக்க வாகனங்கள் எப். சி.-க்கு வருகிறபோது அல்லது காவல் துறையிடம் லைசென்சு வாங்க வருகிறபோது, அந்த ஜனதா பாலிசியோடு அந்த லைசென்சு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்கிற வகையில் அரசு ஆணையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு இடத்தில் கூட அரிசன, மீனவர்களுக்கு தங்கும் வீடுகள் அமைத்துத் தரப்படவில்லை. ஒரே கட்டிடங்கள். ஆங்காங் வீடுகள் இருந்தபோதிலும் அது முழுமை பெறாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, பணகுடி, வடக்கன்குளம், ராதாபுரம், திசையன்விளை போன்ற இடங்களில் வாழும் அரிசன, மீனவ மக்களுக்கு வீடுகள் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பரகூரில் உள்ள புறக்காவல் நிலையத்தை முழுக்காவல் நிலையமாகவும், கூடம் குளம் என்ற இடத்தில் ஒரு காவல் நிலையமும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதிகள் கடற்கரை பகுதியாக இருப்பதால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரும் வகையில் இதனைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லையில் ஒரு சுற்றுலா அலுவலகம் அமைக்க வேண்டும். சுற்றுலா வாரிய மானியக் கோரிக்கை மீதே நான் இது குறித்து சொல்லியிருக்கிறேன். அதை ஏற்று, நெல்லையில் ஒரு தகவல் நிலையமும், சுற்றுலா விடுதியும் அமைத்துத் தருவதன் மூலம் அந்த மாவட்டத்திற்கு வருகிற சுற்றுலா பயணிகளுக்கு தங்கும் வசதி நல்ல முறையில் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் அரிசன மக்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக்கொடுக்க மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அவர்களுக்கு மனைப்பட்டா இலவசமாக வழங்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. தா. சாமிக்கண்ணு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை வெற்றி பெறச் செய்து இங்கே அனுப்பி வைத்த செங்கம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. தா. சாமிக்கண்ணு]

என்னுடைய செங்கம் தொகுதி மிகவும் வறட்சியான தொகுதியாகும். இங்கே எந்த விதமான நீர்ப்பாசனமும் இல்லை. ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள செய்யாற்றின் குறுக்கே, குப்பந்தத்தம் என்ற இடத்தில் அணையைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டே கட்டி விட்டால் அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாசனம் பெறும். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் குடிநீர் பிரச்னை தீரும், விவசாயிகளும் பயன் அடைவார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஏரிகளின் கால்வாய்கள் வெட்டி, சீரமைத்து அதன் மூலம் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அரிசன மக்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கி வீடு கட்டித் தர வேண்டும். அதற்காக தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் காயிதே மில்லத், முத்துராமலிங்கத்தேவர் டாக்டர் அம்பேத்கார் படங்கள் திறந்து வைக்கப்படவேண்டும். குடிநீர் திட்டமும் சில கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மே. அ. இராசகுமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சட்டப் பேரவைக்கு மருங்காபுரி தொகுதியின் சார்பாக என்னை தயார்படுத்தி அனுப்பிய தாயன் புள்ளங்கள் கொண்ட எனது தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், எனக்கு ஆதரவாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்து வருகிற எனது சீனியர் திருச்சி வழக்கறிஞர் திரு. ஜி. எம். விருத்தாசல ரெட்டியார் அவர்களுக்கும் எனக்கு பெருவாரியான வாக்குகள் அளித்து வெற்றியைத் தேடித்தந்து, இம்மர்மன்றத்திற்கு அனுப்பிய மருங்காபுரி தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் முதற்கண் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தலைவரவர்களே, எனது தொகுதியான மருங்காபுரி தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி. அங்கு வேலை வாய்ப்புக்கான எந்தவித திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, மருங்காபுரி தொகுதியில், மூலப் பொருளாக பஞ்சு அதிகம் கிடைக்கிறபடியால் துவரங்குறிச்சி பகுதியில் ஒரு பஞ்சாலை ஏற்படுத்தித் தந்து, பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் மருங்காபுரி ஒன்றியத்தில் பாலாறு ஓடுகிறது. அவ்வாற்றில் அம்மாபட்டி அருகே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெற்று பயனடைய முடியும். எனவே அங்கு ஒரு அணைக் கட்டித் தர அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மே. அ. இராசகுமார்]

[1980 ஜூலை 30]

பல வருடங்களாக எனது தொகுதியில் உள்ள துவரங்குறிச்சி பிரி்காவைச் சேர்ந்த வடகாட்டுப்பட்டியில் அரிசனங்கள் நீண்ட காலமாக கோரிவரும் துவரங்குறிச்சி-வடகாட்டுப்பட்டி சாலை வசதியை உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கையான துவரங்குறிச்சி-நத்தம் ரஸ்தாவை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மூலம் மதுரை-திருச்சி தூரத்தை இன்னும் 20 கிலோ மீட்டர் குறைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

கல்லூரியே இல்லாத மணப்பாறை தாலுகாவில் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் எனது தொகுதியில் தென்னை மரங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே தென்னை நாரை அடிப்படையாகக்கொண்ட கயர் மற்றும் இதரப் பொருள்களை தயார் செய்கின்ற தொழிற் சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் முன் இருக்கக்கூடிய, 'அப்ராபிரியேஷன் பில்'லில் நான் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சற்றேறக்குறைய 1396 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டில் நாம் செலவு செய்யப்போகிறோம். அதில் 436.37 கோடி ரூபாய் புதிய திட்டங்களுக்கும் பழைய திட்டங்களை புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கும் செலவு செய்ய ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்தக் குறிப்பில் பார்க்கிறேன். இதில் ஒவ்வொரு மேஜர் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கும் ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Electricity Rs. 155.76 crores ; Irrigation Rs. 32.74 crores ; Agriculture Rs. 78.25 crores இம்மாதிரி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் சரிவர செயல்படுத்தப்பட்டால்தான் மக்களுக்கு பிரத்தியட்சபலன் அளிக்கும் என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே இரண்டு, மூன்று தடவைகள் இந்த சட்டசபையில் பேசும்போது ஒவ்வொரு முக்கியமான சப்ஜெக்ட்டுக்கும் ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பெயர் வைத்தாலும் சரி, ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி என்றாலும் சரி, அல்லது செலக்ட் கமிட்டி என்றாலும் சரி, ஒவ்வொரு மேஜர் சப்ஜெக்ட்டுக்கும் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் 3 அல்லது 4 மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடி, அந்தந்த

1980 ஜூலை 30] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

டிபார்ட்மெண்டில் எப்படி நடக்கிறது. புதிய திட்டங்கள் எப்படி செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பலன் என்ன என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கும், அதை மற்றவர்களுக்கு சொல்வதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

[நண்பகல் 12-00]

அப்படி ஏற்பாடு செய்தால் அவர்கள் நல்ல யோசனைகளை அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுப்பார்கள். அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பார்லிமென்ட்டிலே “கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்து மாநிலமாகிய கேரளாவிலே கூட இதை ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று பொருளாதாரத் துறையில் முற்பட்ட தேசங்களில் பார்த்தோமேயானால் இந்த கமிட்டி இருக்கின்றது. அங்கேல்லாம் அந்தக் கமிட்டி நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே அதே முறையை நாமும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது எலக்ட்ரிக்ஸ் இம்ப்ரூவ்மெண்டுக்காக 155.76 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாகத் தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள். பவர் நமக்கு மிக மிக முக்கியம். எந்தவிதமான காரியமாக இருந்தாலும் பவர் இல்லை என்றால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பவர் இல்லை என்றால் எந்தவிதமான ஒரு டெவலப்மென்ட் ப்ராஜெக்ட்டும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலை அனைத்து அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இப்போது ஒவ்வொரு வருடமும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வருகின்றது. அதன் காரணமாக கட் வருகின்றது. அதன் காரணமாக ப்ரொடக்ஷன் குறைகின்றது. அதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. ஆகவே பவரைப் பெறுத்த வரையில் எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இன்றி கேட்கின்ற அளவுக்குக் கொடுப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

சென்ற வாரத்தில் மத்திய பவர் அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு நிருபருக்குப் பேட்டி அளிக்கின்றபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பவர் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம் ‘Power Station both thermal and hydel’ நல்ல விதமாக செயல்பட்டால் நிச்சயமாக தட்டுப்பாடு இருக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதற்காக நாம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எல்லாம் எடுக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய சிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களைத் திரும்ப ஹெல்த்துக்கு கொண்டு வருவதற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1980 ஜூலை 30]

அந்த வகையிலே நாம் ஏற்பாடு செய்தால் நூற்றுக்கு நூறு ப்ரொடக்ஷன் வரும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதன் காரணமாகத்தான் நான் ஏற்கெனவே இரண்டு மூன்று தடவைகள் சொல்லி இருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் துறையிலே முன்னேற வேண்டும் என்ற முயற்சிகளை செய்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். அதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் கூடச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது ஆயிரக்கணக்கான அளவிலே பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் இல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான குடிசைத் தொழில்களும் வரவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் பவர்தான் மிக அவசியம். ஆகவே நாம் அவற்றிற்குத் தேவையான அளவிலே பவர் உற்பத்தி செய்வதற்காக மேலும் பல பவர் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். அவ்வாறு புதிய பவர் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தி அதைத் தனியார் துறைக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் ஏற்று நடத்துவார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பவரை எடுத்துக் கொண்டு மீதி உள்ளதை கொடுத்துவிடுவார்கள். இதைத் தனியார் துறைக்குக் கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருளான நிலக்கரியைக் கொண்டுவருவதற்கும் இந்த அரசு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நிலக்கரி போதிய அளவுக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் நல்லமுறையில் நடைபெறாது. தற்போது நம்மிடம் உள்ள சில பவர் ஸ்டேஷன்கள் நிலக்கரி பற்றாக்குறையினால் சரியாக நடப்பதில்லை. இந்த நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரிகின்றது. இந்த நிலக்கரியைக் கொண்டுவருவதற்கு சலபமான ஒரு வழியைச் செய்யலாம் என்று எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கின்றது. காரணம் என்னவென்றால் நான் இந்த வேலைகளில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றேன். ஒரு சமயத்தில் கிட்டத்தட்ட “ ஹாஃப் எடன் ” நிலக்கரியை நான் ஹாண்டில் பண்ணி இருக்கிறேன். அப்போது கல்கத்தா, ஹால்டியா போன்ற நிலக்கரிச் சுரங்கங்களிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட துறைமுகங்களிலே இருக்கக்கூடிய நிலக்கரியை இங்கிருந்து கப்பலில் நான்கைந்து நாட்களில் கொண்டு வந்துவிடுவோம். ஆனால் இப்போது கப்பல் போய் பத்து பதினைந்து நாட்கள் காத்து இருக்க வேண்டி இருக்கின்றது. கப்பல்கள் செல்வதற்கு முன்பே முன்பெல்லாம் நிலக்கரி வாகன்களில் துறைமுகத்திற்கு வந்துவிடும். இப்போது கப்பல் எடுப்பதற்காகப் போன பிறகு தான் நிலக்கரி துறைமுகத்திற்கு வந்து சேருகின்றது. அதன் காரணமாக நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சௌப்]

பெரிய தேசங்களில் நிலக்கரியை ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து பைப் லைன் மூலமாகக் கொண்டு வருகின்ற முறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி முறைகளை நாமும் கொண்டு வரலாம். ஆனால் அதற்கு அதிகமான செலவு ஆகக்கூடும். ஆனால் இப்போது உடனடியாகக் செய்ய வேண்டியது என்ன வென்றால் கல்கத்தா, ஹால்டியா போன்ற இடங்களிலிருந்து நிலக்கரியை எந்த வகையிலே வெற்றிகரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அந்த வகையிலே கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான பொறுப்பை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டோ அல்லது மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்டோ கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். யார் இதை வெற்றிகரமாகக் கொண்டுவருவார்களோ அவர்களிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* குறைந்த பட்சம் 76-லிருந்து 80 மைலுக்குள்ளாகத்தான் அவைகள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். 76-லிருந்து 80 மைலுக்குள்ளே கொண்டு வரவேண்டிய சரக்கே இவ்வளவு தாமதமாக வருகிறது என்று சொன்னால், அதில் ஏதோ சிக்கல்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று பொருள். அவைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

We should have a pragmatic approach to the problem. We should be anxious to see that the vital subject of electricity should be given stress and importance. At the same time, I wish to emphasize that the industrial development is very very important.

“நேற்று கூட கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது அதைப்பற்றி மிகவும் வலியுறுத்தி அவருடைய காலத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தொழில் அபிவிருத்தி செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு தொழிற்சாலைகளும் கொண்டு வருவதற்கு பாடுபடுவோம். அவர்களுக்கெல்லாம் முன் நின்று பாதுகாப்பு கொடுப்போம், தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையானதை எல்லாம் செய்துக் கொடுப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்படி சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. சொல்லிவிட்டு அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமல் இருந்தால் பயன் இல்லை. பெரிய இண்டஸ்ட்ரிசை கொண்டு வருவதற்கு சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டிலே பெரிய ஸ்கீமைக் கொடுத்துவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. இங்கே உள்ள பெரிய ஆபீஸர்களை அங்கே அனுப்பி எந்தெந்த டிபார்ட்

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செஃப்] [1980 ஜூலை 30]

மெண்டுகளை அணுகி அதைக் கொண்டு வருவதற்கு எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படி எல்லாம் செய்வதற்கான முயற்சிகளையும் செய்தால்தான், பெரிய திட்டங்கள், பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ்களை நம் மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியும்.

ஸ்கீமை மட்டும் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டிடம் கொடுத்து விட்டு, எந்த வித முயற்சியும் செய்யாமல் இருந்துவிட்டு, வருஷா வருஷம் அவர்களுடைய நிதி ஒதுக்கீடு கம்மியாக இருக்கிறது என்று சொல்வதில் உபயோகம் இல்லை. ஏனென்று சொன்னால் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் இருந்தால்தான், வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கும், பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கும், சராசரி வருமானம் அதிகரிக்கும். ஆகவே அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். அதைவிட்டு, ஒவ்வொரு வருஷமும் சென்டிரல் கவர்ன்மெண்ட் கொடுக்கின்ற நிதி அளவு கம்மியாகிக் கொண்டு வருகிறது என்று கணக்குக் காட்டி கொண்டிருந்தால் நாம் தான் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்போம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே மாதிரி நான் முன்பே சொல்லியிருப்பதுபோல் இண்டஸ்ட்ரியலைப் பொருத்தவரையில் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி அட்வைசரி கமிட்டி என்று கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. It should have some authority to see that the recommendations being carried out அதற்காக ஸ்டேச்சுடரி முறையில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்துக்கொள்வோமேயானால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டியை அமைத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய வெற்றிபெற்ற இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்களை, திறமை மிக்க இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட்களை அந்தக் கமிட்டியிலே பங்கு கொள்ளும் வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் செயலாற்றி நமக்கு அவர்களுடைய திறமையான அட்வைஸ்களை கொடுப்பார்கள், அதனால் நாம் நம்முடைய தொழில் துறையில் சில விஷயங்களை விருத்தி செய்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து இந்த அட்வைசரி கமிட்டியையும் ஸ்டேச்சுடரி கமிட்டியாக பண்ண வேண்டும். அதை ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்கு என்று வைத்தாலும் சரி, பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்கு என்று வைத்தாலும் சரி, அல்லது இரண்டையுமே சேர்த்து வைத்தாலும் சரி, அதை முடித்துக் கொடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30] ;திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

அடுத்து இந்த சென்னை மாநகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகவும் அசுத்தமான நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது தமிழ்நாட்டின் தலைநகரமாக இருக்கிறது. தினமும் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வெளியூரி லிருந்தும் வெளிநாட்டிலிருந்தும் வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அப்படி பார்க்கும் போது, அத்தகைய இடங்கள் எல்லாம் மிகவும் அசுத்தமான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நாட்டுக்கு வரும் வெளிநாட்டார்கள் நம் தமிழகத்தின் தலைநகரைப்பற்றி ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தை கொண்டு செல்வார்களேயானால் அது நமக்கு பெருமையாக இருக்கும். ஆனால் இந்த நகரத்தைப் பற்றி, மிக மோசமான நிலையில் ஒரு அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் நாட்டிற்கு எடுத்துக் சென்றால் அது நமக்கு மிகவும் மன வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

. அப்படி வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த சிலரை, (ஓவர்-லீ-பீபிள்ஸ்) நான் சமீபத்தில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் என்னிடத்தில் இந்த சென்னை நகரத்தைப் பற்றி சொல்கிற போது மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். நாம் தெருக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் அசுத்தமான முறைகளைப்பற்றியும், இன்னும் பெரிய பெரிய இடங்களில், கோவில்கள் இன்னும் வரலாற்று சிறப்புப் பெற்ற இடங்களில் எல்லாம் சரியான மெயின் டெனன்ஸ் இல்லாமல் அசுத்தமாக இருக்கும் நிலையைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் உணர்ந்து அருவருப்போடு சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த முறைகளை மாற்ற வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது சென்னை நகரத்திலே பல ஸ்லம் ஏரியாக்கள் சாதாரணமாக காலங்களிலேயே மிகவும் மோசமான நிலையில் நரகமாக இருக்கின்றன. நகரம் என்று சொல்வதை விட நரகம் என்று சொல்வது தான் சரியாக இருக்கும் என்கிற நிலையில் சென்னை இருக்கிறது. மழைக்காலம் வந்து விட்டால் தேங்கிக் கிடக்கிற தண்ணீரிலேயே தான் எல்லாமும் நடக்கிறது. அந்த ஜனங்கள் வாழ்க்கையையே அந்தக் தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீரில்தான் நடத்துகிறார்கள். குழந்தைகளும் அங்கேயேதான் விளையாடுகின்றன. ஆடுகள், மாடுகள், கால்நடைகள் எல்லாம் அங்கேயே தான் வசிக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-10)

இந்த நிலையை, அவசர நிலையை ஏற்படுத்தி இதை நல்ல முறையில் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்] [1980 ஜூலை 30]

ஸ்லம்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் தண்ணீர் வசதி இல்லை, விளக்கு வசதி இல்லை, ரோடு வசதி இல்லை, சுத்தமாக இருப்பதற்கான எந்தவித வசதியும் இல்லை. ஆகவே இந்த நிலையை அவசரமாக மாற்ற வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. கபாலி இருந்திருந்தால் அவசியம் அவர்களிடம் இதைப் கேட்டிருப்பேன், நீங்கள் முதலில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுங்கள் என்று. இந்த ஸ்லம்களை எடுத்து விட்டு பெரிய கட்டடங்களாக கட்டி கம்பார்ட்மென்டலைஸ் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கட்டடங்கள் சுத்தமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆஸ்பத்திரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையில் இன்னும் இரண்டு பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் வரவேண்டியது மிக மிக அவசியம். காரணம், மக்கள் தொகை பெருகி வருகிறது. தென் பக்கத்தில் ஒரு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இல்லை. அதே போல் மேற்குப் பக்கத்திலும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இல்லை. ஆகவே இந்நிலை போக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு தகுந்த முறையில் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நூரல் ஹெல்த் சென்டர்ஸ் நல்லமுறையில் செயல்பட ஒரு ப்ராக்மாட்டிக் ஸ்கீம் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான ஒரு ஸ்கீம் போடுவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு சிறிய கிராமத்திலும் இருக்கக்கூடிய ஹெல்த் சென்டர்களை நல்ல முறையில் இயக்கினால் மக்கள் நல்லமுறையில் பயனடைய முடியும்.

Another important subject I want to say here is about dispersal of industries.

இது மிகவும் முக்கியமானது, இங்கே தலைநகரில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை வருகிறபோது ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் குறைந்தது 15,000 பேர்கள் வெளி ஊர்களிலிருந்து இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த 15,000 பேர்களுக்கும் எல்லாவித வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி போன்ற வசதிகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். அப்படி ஏராளமான பேர்கள் நகரத்திற்கு வருவதால் அதுவே ஸ்லம்ஸ் ஏற்பட ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே 'டிஸ்பெர்ஸல் ஆப்' இன்டஸ்

1980 ஜூலை 30] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

ட்ரீஸ்' இருக்க வேண்டும். ஏன் தலைநகருக்குள்ளேயே இன்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்க வேண்டும்? பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில்கள், இன்டஸ்ட்ரீஸ் துவக்கினால் சில சலுகைகளை கொடுத்து வருகிறோம். ஆகவே இன்னும் என்னென்ன சலுகைகள் அதிகமாக வேண்டுமோ அந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் கொடுத்து பின்தங்கிய பகுதிகளில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நான் கேட்டுக் கொள்வது, ஒவ்வொரு முக்கியமான சப்ஜெக்ட்ஸ்க்கும் ஒரு ஸ்டான்டிங் கமிட்டி போடுவதோடு கூட, தொழில் அபிவிருத்திக்கு என்று ஒரு அட்வைசரிக் கமிட்டிக்குப் பதிலாக ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி போடுவது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இது பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றே ஒரு வாக்கு கொடுப்பார்கள், கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. திருமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரண மனிதனை சாமானிய மனிதனை தன் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை நோக்கி ஏங்குகின்ற இம் மனிதனை உயர்த்தும் பணியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும். இம் மனிதன் தருகின்ற வரிப்பணத்திலேதான் கோட்டையாய், கொடிமரமாய், பாதையாய், பள்ளிக்கூடமாய் மலர்கிறது. இவர்கள்தான் இச்சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாவார்கள். ஒரு காலத்தில் வெள்ளிச் சுரண்டியில் உணவு உண்பவர்கள் தான் படிக்க முடியும் என்ற நிலைமாறி குடிசையில் வாழும் சாமானிய மனிதனின் குழந்தைகளும் படிக்க முடியும் என்ற நிலை இப்போது வந்திருக்கிறது என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் எண்ணியதை, செய்ய நினைத்ததை செயல்வடிவில் கொண்டு வந்தவர் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஆவார்கள். அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நம் முன்னால் நினைவாக்கி புதிய சகாப்தத்தை தோற்றுவித்தவர் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஆவார்கள். இந்த அரசு ஏழை எளிய, நடுத்தர, விவசாய, பாட்டாளி மக்களின் அரசு என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியவர் புரட்சித் தலைவர் ஆவார்கள்.

இந்தக் நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவை பாராட்டும் வாய்ப்பை பெற்ற நான் என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதிக்கான கோரிக்கைகளையும் முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

[திரு. பெ. திருமாறன்]

[1980 ஜூலை 30]

ஆலங்குடி தொகுதியில் திருவரங்குளம் ஒன்றியத்திலுள்ள வம்பன், உள்ளிட்ட மாஞ்சன் விடுதி, மலரான்பட்டி, வேப்பங்குடி, மாங்கனாம்பட்டி, இம்மாண்டான்பட்டி, திருக்கட்டளை, தேத்தாம்பட்டி, கொத்தக்கோட்டை, பாப்பான் விடுதி போன்ற இடங்களில் 'மல்லிகை' மலர், தோட்டங்களில் பயிரிடப்பட்டு அதிக அளவில் புதுக்கோட்டை 'பூ' மார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இம்மலர்களைக் கொண்டு வம்பனில் மல்லிகை மலரிலிருந்து எசன்ஸ் எடுக்கும் தொழிற்கூடம் ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தித் தந்தால் இப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் நகர்புறம் நோக்கி வாழ்வு நடத்த செல்வது தடைபடுவதோடு, பலருக்கு வேலை கிடைப்பதோடு, பல ஏக்கர் புன்செய் தோட்டங்கள் சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலமாவதோடு, மக்களின் குறை தீர்க்கப்படுகின்றது. இந்த நல்ல திட்டத்தை அரசு உடன் நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் 'முந்திரி'யை அரசு சாகுபடி செய்துள்ளது. இவற்றிலிருந்து முந்திரி பருப்பு, முந்திரி எண்ணெய் இன்னும் பல பொருள்கள் தயாரிக்க அரசு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் வேர்க்கடலை சாகுபடி செய்யப்பட்டு, ஆலங்குடியிலுள்ள நூற்றுக்கு அதிகமான 'தனியார்' கடலை மில்களில் உடைக்கப்பட்டு, எண்ணெய் எடுக்கப்பட்டு, நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இவற்றை அரசு மனதில் கொண்டு, அரசு 'வனஸ்பதி' தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தினால், பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். மேலும், விவசாயிகள் இத்தொழில் மூலம் நன்மை அடைவார்கள். அரசு இத்தொழிற்சாலைக்கு வகை செய்ய வேண்டுகிறேன். நீண்ட நாள் கோரிக்கையிலுள்ளது இத்திட்டம்.

திருவரங்குள ஒன்றியத்தில் சிலோன் அகதிகளுக்கு இரண்டு காலனிகள் கட்டப்பட்டு அவர்கள் குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். இப்பகுதி மேட்டு நிலமாக இருப்பதால், வெட்டப்பட்ட ஆழ்கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் உள்ளது. குடிநீர் வசதியில்லாமலும், இவர்களுக்கு தரப்பட்ட நிலங்கள் விவசாயத் திற்குப் பயனின்றி இருப்பதால், அகதிகள் வறுமையால் வாடுவதோடு, உணவின்றி பலர் இறந்திருக்கின்றார்கள். இம்மக்களுக்கு அரசு நல்லெண்ணம் கொண்டு உதவு முன்வர வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. பெ. திருமாறன்]

ஆலங்குடி தொகுதியான இப்பகுதிகளில் பாலையூர், பொம்மனாத புரம், கொத்தமங்கலம், ஈசுவுப்பட்டி, கலிங்கப் பட்டி, செம்படவயல் போன்ற இவ்வூர்களுக்கு குடிநீர் வசதி இல்லை. மேலும் அருகில் கிடைக்கும் தண்ணீர் உப்பு நீராக இருப்பதாலும் பயனற்று உள்ளது. இவ்வூர்களிலிருந்து 4 மைல் தொலைவிலுள்ள முத்துப்பட்டினம் கிராமத்தில் நல்ல நீர் கிடைப்பதால், அங்கிருந்து குழாய் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து இம்மக்களின் நெடுநாள் கனவினை நிறைவேற்ற வேண்டுகிறேன்.

ஆலங்குடியிலுள்ள மருத்துவமனையில் போதிய அளவிற்கு படுக்கை அறைகள், படுக்கைகள் இல்லை. மேலும், 'மகப்பேறு' காலத்தில் 20 மைல் தூரத்திலிருந்து புதுக்கோட்டைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டியுள்ளது. தொகுதி மையத்தில் உள்ள ஆலங்குடியில் அவசரக்கால மகப்பேறு பார்க்கும் அளவில் மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்த வேண்டுகிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், அறந்தாங்கியிலிருந்து சிலட்டூர், தொழுவங்காடு, சிட்டங்காடு, பரவக்கோட்டை, மரமடக்கி வழியாக ஆலங்குடி வரை பஸ் ஒன்று விடவேண்டும். நீண்ட காலமாக இப்பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் போக்குவரத்து வசதியின்றி மிகவும் இன்னல் அடைகிறார்கள். எனவே, அறந்தாங்கியிலிருந்து ஆலங்குடி வரை மேற்சொன்ன ஊர்களின் வழியாக பஸ் போக்குவரத்திற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமாய் அரசை வேண்டுகிறேன்.

ஆலங்குடி தொகுதியிலுள்ள வடகாடு, மாங்காடு, அணை வயல், செரியூர், சீர்மங்கலம், நகரம், கொத்தமங்கலம், பனங்குளம், குலமங்கலம், திருநாலூர், மரமடக்கி, கூழையன் காடு, கரம்பக்காடு, நெடுவாசல் முதலிய கிராமங்களில் பனை மரம் அதிகமாயிருப்பதால், இப்பகுதியில் பனை வெல்லம் தயாரித்தல், பனை ஓலை மூலம் கூடை முடைதல், பனை நார் மூலம் பல பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

புதுக்கோட்டையிலிருந்து கறம்பக்குடி வழியாக வந்து ரெகுநாதபுரத்திலிருந்து பாப்பாபட்டி, சிளாங்காடு, முதலிப் பட்டி வழியாக தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஓரத்தநாடு தாலுகாவிலுள்ள கோட்டைத் தெரு வரை பஸ் போக்குவரத்து தேவை. இதனால், இப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் பெரும் பயன் அடைவார்கள்.

[திரு. பெ. திருமாறன்] [1980 ஜூலை 30]

கருப்பப்பட்டி, வெள்ளான் விடுதி, வலங்கொண்டான் விடுதி, அதிரான்விடுதி, மீனம்பட்டி, மோளுடையான்பட்டி ஆகிய கிராமங்கள் எந்தவிதமான போக்குவரத்து வசதியும் இன்றி இருப்பதோடு, மருத்துவ வசதியோ, பள்ளி வசதியோ இல்லாமல் மலைவாழ் மக்களைப் போன்று வாழ்கின்றார்கள். இப்பகுதி மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டுகிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியான ஆலங்குடியைச் சார்ந்த வடகாடு மாங்காடு, கொத்தமங்கலம், அணைவயல், செரியலூர், குலமங்கலம், பணங்குளம் போன்ற கிராமங்களில்தான் தமிழ்நாட்டிலேயே அதிக அளவில் உயர்ந்த ரகமான பலாப்பழம் விளைகின்றது. எனவே, இங்கு பலாப்பழம் ஜூன் எடுக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தினால் இப்பகுதி மக்கள் நல்ல பயன் பெறுவார்கள். வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் சாத்தியக்கூறுகளும் உண்டு. எனவே, ஆலங்குடி தொகுதியில் ஒரு ஜூன் எடுக்கும் தொழிற்சாலை அமைத்துத் தரும்படி அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவோணம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திரு சிவஞானம் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் மிக பாமர நிலையில் வாழும் முத்தரையர்களது நிலை உயர பாடுபடுவேன் என்று சமீபத்தில் கூறியுள்ளார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலும்கூட முத்தரையர்கள், அரிசன மக்கள் பலர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து வருகின்றனர். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலும், இம்மக்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாகவே இருக்கிறது. பரவலாக தமிழகத்தில் வாழும் முத்தரையர்களின் நிலை மிகச் சாதாரணமாகவே உள்ளது. சுமார் 1½ கோடி மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பெரு இனமாக முத்தரையர்கள் இருந்தாலும், மிகப் பெரும்பாலோர் அவல நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் நிலை உயர அரசு தனிக் கவனம் செலுத்தி முத்தரையர்கள், அரிசனங்கள் நலங்காக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81ஆம் ஆண்டுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு கோரி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதி ஒதுக்க மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் பல தடவை பல ப்ரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகாலமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

1980 ஜூலை 30]

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

ஆட்சிக்கு வந்து பல பிரச்சினைகளை பல மானியங்களிலே இந்த மாமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன். பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் பேசிப் பேசி இதுவரை ஒரு பயனும் அடையவில்லை. என் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் நான் அப்போதிருந்த சபாநாயகர் அவர்களைச் சுட்டிக் காண்பித்து பேசியிருக்கிறேன். 'ஏற்கெனவே நீங்கள் அந்தப் பகுதியின் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறீர்கள்' என்று சொல்லி திருப்போரூர் தொகுதி பின் தங்கிய பகுதி என்று அங்குள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறேன். இதுவரை பலன் கிடைக்கவில்லை. இப்போது நான் அதிகமாகச் சொல்லாமல் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய அவை முன்னவராக நாவலர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்தில் என்னுடைய திருப்போரூர் தொகுதிக்குத் தாராளமாக நிதி ஒதுக்குவார் என்று நம்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி பின் தங்கிய தொகுதி. சாலைகள் மிக மோசமாக உள்ளன. பல்லாண்டு காலமாக சாலைகள் புதுப்பிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடையாற்றி விருந்து திருப்போரூர் செல்லும் வழியில் கழிப்பட்டுர் என்ற பாலம் இருக்கிறது. அந்தப் பாலம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இடிந்து விழுகிறது. இடிந்து விழும் பாலத்தை அங்கிருக்கும் துணை அமைப்பாளர் இரண்டு பைப்புகளைப் போட்டு மண்ணைப் போட்டு மூடிவிடுகிறார். இதைப் பற்றிப் போன சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலேயும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அங்கே ஒரு பெரிய பாலம் கட்ட வேண்டும், நிரந்தரமான பாலம் கட்டினால்தான் தொடர்ந்து சர்க்காருடைய பணம் வீணாகாமல் இருக்கும். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மண்ணைப் போட ஆளுங்கட்சிக்காரருக்கு, கொடுப்பதற்காக வேலையைத் தொடருவதற்காக அதை வைத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நிலையை இந்த அரசு உடனடியாகப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் திருப்போரூர் ஒன்றியத்தில் பல சாலைகள் இருக்கின்றன. தையூர் கிராமம் அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொண்ட கிராமம். அந்தக் கிராமத்திற்கு சாலைப் போக்குவரத்து வசதியும் இல்லை. மருத்துவ வசதியும் இல்லை. தண்ணீர் வசதியும் இல்லை. பலமுறை அதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் உடனடியாக அதைப் போக்க எதிர்க்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று கருதாமல் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்ற வகையில் போதிய நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்] [1980 ஜூலை 30]

பள்ளிக்கூடங்களும் அப்படித்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. கல்வி மானியத்தில் புதிய பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்ட நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் பகுதியில் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்கள் பழுதடைந்து கிடக்கின்றன. அதை நான் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருந்த காலத்திலிருந்து பார்த்து வருகிறேன். பல பள்ளிக்கூடங்கள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. நான் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்வையிடச் சென்ற நேரத்தில் பல பள்ளிக்கூடங்களில் கதவு இல்லை, சன்னல் இல்லை, தரை சரியாக இல்லை. இந்த நிலைமைகள் பற்றி நான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கூட விரிவாக எடுத்துரைத்திருக்கிறேன்.

அவைகளையும் இந்த அரசு கவனிக்கவில்லை, அவைகளையெல்லாம் கவனிக்கிற முறையிலே இனிமேலாவது கூடுதல் நிதி ஒதுக்கி செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏரிகள் பராமரிப்பு, என்னுடைய தொகுதியில் பி. டபிள்யூ.டிக்குச் சொந்தமான ஏரிகள் பல இருக்கின்றன. அவைகள் ஆழப்படுத்தப் படுவதில்லை. எந்த ஒரு ஏரியாவது இதுவரையிலே ஆழப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அவ்வாறு ஆழப்படுத்தாததின் காரணமாக போதிய தண்ணீர் தேங்குவதில்லை, அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்குப் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. திருப்போரூர் ஒன்றியத்தில் மானாமதி என்ற கிராமத்திலே உள்ள ஏரியை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அதற்காக மதிப்பீடும் போடப்பட்டு அதற்காக மனுவும் கொடுக்கப்பட்டு, இன்றுவரையிலே அதற்காக எஸ்டிமேட் தான் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேலை தொடங்கப்படவில்லை. ஏன் என்று அதிகாரிகளைக் கேட்டால் என்ன செய்வது, பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள், எந்த நேரத்திலே கேட்டாலும் பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்கிறீர்களே என்று கேட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வது அரசாங்கம் ஒதுக்கவில்லை என்று தான் சொல்கிறார்கள். மானாமதி கிராமத்திலே உள்ள ஏரி பெரிய ஏரி. அதை ஆழப்படுத்தினால் ஏறத்தாழ 5, 6 ஆயிரம் விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள், ஆகவே உடனடியாக அவை முன்னவர் அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, சமூக நலன் பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசலாம் என்று இருந்தேன், ஆனால் ஏதோ எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. கலைஞர் காலத்திலே — யார் தொழு நோயாளிகளுக்கு உற்ற நண்பர்களாக இருந்து அவர்களுக்கு இல்லங்களைக் கட்டிக்கொடுத்தாரோ அவரை தங்கள் தலைவராக, துணைவராக அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் — என்னுடைய

1980 ஜூலை 30]

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்]

தொகுதியிலே கலைஞர் அவர்கள் 400 தொழு நோயாளிகள் இருக்கின்ற முறையிலே இல்லத்தை உருவாக்கினார்கள். அவர்களுக்கு கலைஞர் காலத்திலே சரியாக உணவு கிடைத்தது, இப்போது உணவுகூட அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை, குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்த இல்லத்திலே 400 பேர்கள் தான் இருக்கலாம் என்று குறிப்பிலே கூட இருக்கிறது, ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே 600 பேர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1975 ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இல்லம் தான் இருக்கிறதே தவிர புதிதாக இல்லம் கட்டப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதையும் அரசாங்கம் கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

முட்டக்காடு கிராமத்திலே உடல் ஊனமுற்றோருக்கு கலைஞர் காலத்திலே தொழிற் பயிற்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அவர்களுக்கு இப்போது சம்பளம்கூட சரியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மாதாமாதம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் வண்டியை விற்றுத்தான் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 7 ஆம் தேதி கொடுக்கப்படவேண்டிய சம்பளம், 25 ஆம் தேதிதான் கொடுக்கப்படுகிறது சில நேரங்களிலே 2 மாதம் கழித்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த நொண்டிகளுக்கு சம்பளம் கொடுக்கமுடியவில்லையாம், வண்டியை விற்றுத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களாம் என்ற நிலைமை இருந்தால் அவர்கள் எப்படி வாழமுடியும்? ஆகவே அந்தக் குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழு நோயாளிகள் மட்டுமல்ல, உடல் ஊனமுற்றோர் மட்டுமல்ல, மற்றவர்களும் கூட கஷ்டப்படுகிறார்கள். உடல் ஊனமுற்றோருக்கு தொழில் பயிற்சி நிலையம் கட்டுவதற்காக நிலத்தை பக்கத்திலே ஆர்ஜிதம் செய்தும்கூட கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். அங்கே இருந்து பஸ்ஸிலே அவர்கள் செல்லமுடியவில்லை, மார்கெட்டிற்குச் செல்வதற்குகூட வண்டி இல்லை, வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்றால் வண்டியில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பஸ் பிரச்சினை. ஒரு பெரிய குறை என்னவென்றால் பெருநகர் பகுதி பாதியாகவும், புறநகர் பகுதி பாதியாகவும், பெருநகர் பகுதி, புறநகர் பகுதி இரண்டும் சேர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால் பெரு நகர்ப் பகுதி பஸ், புறநகருக்குள்ளே செல்ல முடியாது என்று புறநகர் பகுதியினர் சொல்கிறார்கள், சீட்டுக்கு அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி

[திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்] [1980 ஜூலை 30]

நான் அமைச்சர் அவர்களிடமும் கொடுத்திருக்கிறேன். சைதாப் பேட்டை — நாவலூர் ரூட்டிலே 19-பி பஸ் செல்லுகிறது, அதை கேளம்பாக்கம் வரையிலே விடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதைப்போலவே 51-ஜே மெட்ரோ பாலிட்டன் நகர் வண்டி. அதை குளப்பாக்கம் வரையிலே விடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-30]

தற்போழுது மறைமலை நகர் என்பது வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது கலைஞர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பல தொழிற் சாலைகள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்தத் தொழிற் சாலைகளில் வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள் போய் வருவதற்கான பஸ் வசதி இல்லை என்பதை அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

பிராட்வேயிலிருந்து செங்கல்பட்டுக்கும், மதுராந்தகத்திற்கும் செல்கின்ற பஸ்களில் மத்தியிலே இறங்குகின்றவர்கள் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே 18-ஏ என்ற பஸ்ஸை மறைமலை நகர் வரையில் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 51-கி பஸ்ஸை கேளம்பாக்கம் வரையில் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவின் மீது என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள நான் முற்படுகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக அரசாங்க இலாக்காக்களுக்கு நாம் இன்றைக்கு நிதி ஒதுக்குவதற்கான சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதற்காக அமர்ந்திருக்கிறோம். அப்படி வருகின்ற பொழுது இலாக்காக்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணத்தைச் சரியாக, முழுமையாகச் செலவழிக்க வேண்டும். அப்படி முழுமையாகச் செலவழித்தால்தான் மக்களுக்கான வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்து சரியானவகையில் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகின்ற நிலைமை வரும். அப்படியில்லாமல், பணத்தை வாங்குவது, வாங்கிய பணத்தை முழுமையாகச் செலவழிக்காமல், சரண்டர் செய்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றிப் பலமுறை சுட்டிக்காட்டப்பட்ட போதிலும், அந்த நிலைமைகளை இப்பொழுது நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய Comptroller and Auditor General of India 1977-78 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் பல விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இலாக்காக்கள் வாங்கிய பணத்தை, முழுமையாகச் செலவழிக்கவில்லை என்பதை அதிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்,

1980 ஜூலை 30]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

Milk supply scheme-க்கு 1,05,90,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 17,70,000 ரூபாய் ஏறக்குறைய 26 சதவீதம் செலவழிக்கப்படாமல் "சரண்டர்" செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல, Capital outlay on public health, sanitation and water supply-க்கு 72,90,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டும், 6,22,000 ரூபாய் மட்டும் தான் செலவழிக்கப்பட்டு, 91 சதவீதம் பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், Capital outlay on Irrigation என்று சொல்லப்படும் அந்தக் கணக்கின்படி 31,52,17,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 13,19,76,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல், ஏறக்குறைய 42 சதவீதம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. Capital outlay on public works and Buildings இல் 41 சதவீதம் பணம் செலவழிக்கப்படாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. Capital outlay on Roads and Bridges-இல் 35 சதவீதம் பணம் செலவழிக்கப்படாமல் சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கு, Comptrolar and Auditor General of India அவர்கள் இந்த அறிக்கையில், தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, Capital outlay on Agriculture என்ற அந்தக் கணக்கின்மீது 12,34,47,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பெற்று, அதில் 1,92,35,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு, சுமார் 84 சதவீதம் பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. அது அந்த வருஷம் மட்டும் தானா என்றால் அந்த வருஷம் மட்டுமல்ல, 1976-77 இலும் 19,75,18,000 ரூபாய் — ஏறக்குறைய 92 சதவீதம் செலவழிக்கப்படாமல் திருப்பி சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1975-76 இல் 8,95,09,000 ரூபாய், 1974-75 இல் 2,12,26,000 ரூபாய் என்று இப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை முழுமையாகச் செலவழிக்காமல் இருக்கிறார்கள். நாம் பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் இப்படி சரண்டர் செய்யும் நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, உண்மையிலேயே பணம் தேவைப்படுகின்ற இலாகாக்களுக்கு நம்மால் பணத்தை ஒதுக்க முடியாமற் போகிறது. இப்படிச் செய்வதால் மக்களுக்குத் தேவையான உடனடியான வளர்ச்சிப் பணிகள் நின்று போய்விடும் என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே இதுபோன்ற நிலைமைகள் இனிமேல் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, இதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Capital outlay on Agriculture என்பதில் தொடர்ச்சியாக மூன்று, நான்கு வருடங்களாக மிகப் பெரிய அளவிற்குப் பணம் அப்படியே "சரண்டர்" செய்யும் சூழ்நிலை வருகிறது.

ஆகவே, இதற்கான காரணம் என்ன, இதற்கான சூழ்நிலை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், இதுபோன்ற அறிக்கைகள் வைக்கின்றபொழுது

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1980 ஜூலை 30]

நாம் அதை விவாதிப்பது என்று சொன்னால், நாம் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்கிறோம் என்றுதான் பொருள். ஆகவே இலாக்காக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பணம், ஒழுங்காக செலவு செய்யப்படுகிறதா, மக்களுக்கு உதவுகின்ற அளவுக்கு அவை செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைத் கண்காணித்து உற்சாகப்படுத்துவதற்காக, சப்ஜக்ட்ஸ் கமிட்டி என்று சொல்லப்படுகிற அல்லது கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி என்று சொல்லப்படுகிற குழுக்கள் அமைத்தால்தான் அவைகள் ஒழுங்காகச் செயல்படுகின்றனவா என்பதைத் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும், நிவாகத்தைத் திறமையாக இயக்குவதற்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உறுதுணையாக இருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் அமையும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். Comptroller and Auditor General of India 1977-78 அறிக்கையில் 32-வது பக்கத்தில் ஒரு கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ரூ. 1 கோடியே 78 இலட்சமும், இந்த மாநில சர்க்காரிடமிருந்து ரூ. 2 கோடியே 96 இலட்சமும், பிப்ரவரி மாதம் 29 ஆம் தேதி Directorate of Town Planning கடனாக வாங்கியிருக்கிறது.

கடனாக பெற்ற பணம், ஏறத்தாழ 8, 9 மாதங்கள் இன்னொரு வங்கியில் தூங்கியிருக்கிறது. கடனாக வாங்கிய தொகையைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, வாங்கிய தொகைக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில், இன்னொரு பாங்கில் அந்தத் தொகையைப் போட்டு வட்டி வாங்குகிற சூழ்நிலையிருந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இலாக்காக்கள் இதுபோன்ற தவறுகளைச் செய்யும்போது, அதைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்கு யார் பொறுப்பானவர்களோ, அவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த விவாதத்தில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். சித்தாறு-பட்டணங்கால் அணையிலிருந்து இன்றைக்குத் தண்ணீர் விடப்பட வில்லை. அதில் தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது என்று காரணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 4, 5 நாட்களுக்கு அந்த அணையைத் திறந்து விட்டு, பழைய குளங்கள் நிரம்ப வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். காரணம், பாசனத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், பல இடங்களில் இந்த அணைத் திறக்கப்படவில்லையென்ற காரணத்தால், குடி தண்ணீர் பெற வாய்ப்பில்லை. வசதியில்லை. மழையில்லாததால் வறட்சி நிலவுகிறது. ஆகவே, குடிதண்ணீர் இல்லாத நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 4, 5

1980 ஜூலை 30]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

நாட்கள் அந்த சித்தாறு-பட்டணங்கால் அணையைத் திறந்து விட்டால், பழைய குளங்கள் நிரம்பும், குடிதண்ணீர் பிரச்னை வராது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை]

சித்தாறு பட்டணங்கால் அணையைத் திறந்து விட்டால், அந்த வெள்ளம் கடைமடைப் பகுதிக்கு வருவது கிடையாது. ஏறத்தாழ 200 கன அடி வெள்ளம் வரவேண்டும். ஆனால், 200 கன அடி கடைமடைப் பகுதிக்கு வராத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாகச் சரியாக பராமரிக்கப்படாத காரணத்தால், கடைமடைப் பகுதிக்குக்காகத் திறந்து விட்டாலும், கீழ்மடையிலே உள்ள கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் தண்ணீர் பெற முடியாமல் மிகுந்த தொல்லைக்குள்ளாகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு, மிடாலம், கீழ் மிடாலம், கிள்ளியூர் கீழ்குளம், பைங்குளம், ஆறுதேசம் போன்ற ரெவினியூக்கிராமங்களில் விவசாயிகள் மிகுந்த தொல்லைக்குள்ளாகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நெய்யாறு, இடதுகரை சானலில் இருக்கிற குழ்நிலையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தச் சானலில் பல இடங்களில், 3, 4 ஆண்டுகளாக தண்ணீர் வரவில்லை, தண்ணீர் திறந்து விட்டாலும் கூட. அந்த சானலை நல்லபடியாக பராமரித்து சிமென்ட் லைனிங் போட்டால்தான் கடைசிவரை தண்ணீர் செல்ல முடியும். ஆகவே, அந்த சானலை நவீனப்படுத்த வேண்டும். வாவறை, மங்காடு போன்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் வந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகிறது என்று அங்கே சொல்கிறார்கள். அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்.

குடிநீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், கருங்கல் பேரூராட்சி, கப்பியாறை பேரூராட்சி, பாலூர் ஊராட்சி, திப்பிரமலை ஊராட்சி ஆகிய பகுதிகளுக்கென ஒட்டுமொத்தமான குடிநீர்த் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிள்ளியூர், உசரத்துவளை, ஐரேனிபுரம், முளங்குளி, மங்காடு வாவறை போன்ற பேரூராட்சிகளில் இருக்கிற குடிதண்ணீர் திட்டங்கள் சரிவர செயல்படாமல் இருப்பதை நான் அரசுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை அரசு சரிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1980 ஜூலை 30]

பொதுவாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அம்மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரே-வழி தொழில் விவசாயம்தான். அந்த விவசாயத்திற்குத் கூட, வழியில்லாத நிலைமை தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக ஏற்பட்டு விடுகிறது. இருக்கிற சானல்களில் ஷட்டர்ஸ் கிடையாது. மடைகள் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளை எல்லாம் அரசு நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்-பிளஸ் 2 கல்வி வந்த பிறகு அங்கே இருக்கின்ற கல்லூரிகளில் 40 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் சேருகின்ற வாய்ப்புத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதிகமான பேர்கள் தேறி இருப்பதால் கல்லூரியில் இடம் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், கல்லூரிகளில் அதிகம் மாவணர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்திரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு கல்லூரியே இல்லாத மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம். எனவே அரசுத் துறையில் ஒரு கல்லூரியை கிள்ளியூர் தொகுதியில் உள்ள கருங்கல்லில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று இந்த அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்த இளைஞர் அணியைச் சேர்ந்தவர்கள், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை பாஸ் செய்த பின்னர் அவர்களுக்கு இன்னும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலைகள் போடப்பட்டு பாதியில் நிறுத்தப் பட்டதாக அறிகிறேன். எனவே அவர்கள் எடுத்துள்ள மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில், அவர்களுக்கு விரைவாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க இந்த சர்க்கார் உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாம் இந்த நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 1500 கோடி ரூபாய்க்குப் பக்கமாக பல திட்டங்களை, இன்று மக்கள் ஊன் பெறவேண்டிய அளவுக்கு செய்து முடித்திருக்கிறோம். இன்றைய தினம் ஒட்டுமொத்தமாக இங்கே சாங்ஷன் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தால், ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எவ்வளவு பெரிய திட்டங்கள் போடுகிறோம். அமைச்சர்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்த அமைச்சரவை நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. இருந்தாலு

1980 ஜூலை 30]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நேரத்திலே இருக்கக்கூடிய குறைதவிர்த்து — நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல—நான் கமிட்டி போடவேண்டும் என்று கூட சொல்லவில்லை. அந்தந்த ஜில்லாவில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் வருகின்றபோது, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், உதாரணமாக நீர்ப்பாசன துறை அமைச்சர் வருகிறார் என்றால் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற அந்தத் துறை தலைமை எஞ்சினியர், அந்தந்த பஞ்சாயத்து கமிஷனர்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எல்லாம் கூடி மக்களிடம் குறைகளைக் கேட்டு, என்னென்ன திட்டங்கள் போடப்பட்டன என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேறவில்லை. அப்படி என்றால் ஏன் நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்பதை விவாதிக்கவேண்டும். இதை ஒரு அன்வெஸ்டிகேஷன் என்கிற தள்ளிவிடாமல் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கே உள்ள அதிகாரிகள் தாசில்தார்கள் பிளாக் கமிஷனர்கள் போன்றவர்கள்கூடி விவாதித்துக் காரியங்களை செய்தால், பல காரியங்களை தடங்கல் இல்லாமல் செய்ய முடியும்.

அதைப் போன்று இங்கே நாம் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி இருக்கிறோம். சென்ற முறை கூட நான் பேசினேன். என்னுடைய தொகுதியில் சிறுமலை ஆறு திட்டம் 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் போடப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் நிறைவேறவில்லை. அந்த பைல் மேலே போகிறது, பின்னர் கீழே வருகிறது. இப்படி இருக்கின்றது. தற்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான சம்பந்தப்பட்ட மனுவை அமைச்சரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். மக்களுக்குப் பயன்படும் காரியங்கள் செய்யும்போது இலாப நடட்க்கணக்குப் பார்க்காமல் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும். இதை மறு பரிசீலனை செய்து சாங்ஷன் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்க ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும்.

அதே போன்று, விவசாயத்திலே சிறுமலை, கொடைக்கானல் மலை, பண்ணைக்காடு, தாண்டிக்குடி போன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் வாழைக்கு முடிக்கொத்து வியாதி வந்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் வாழை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒருவிதமான மருந்தும் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

எனவே, நான் தயவு செய்து இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், எப்படி அந்த ரிண்டர்பெஸ்ட் நோயை வெளியேற்ற விரைவாக மருந்துகள் கண்டுபிடித்தோமோ, அந்த வகையில் இந்த முடிக்கொத்து நோயையும் போக்குவதற்கு உடனடியாக

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[1980 ஜூலை 30]

மருந்து கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் விவசாயிகளை அந்த நோயின் பாதிப்பில் இருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சோழவந்தான் பகுதியில் இருந்து இன்றைக்கு எனக்குத் தந்தி வந்திருக்கிறது. சோழவந்தான் பகுதியில் வரும் வடகரை, தென்கரை கால்வாய்களில் தண்ணீர் வராததால் பயிர்கள் பாழாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம் என்று சொன்னால், பெரியார் --வைகை வாய்க்கால்களை சீரமைப்பதற்காக சிமெண்ட் கான்கிரீட் லைனிங் போடுகிறபோது, சற்று உயரமாக போட்டு விட்டதால் அந்தக் கண்மாய்களில் நீர் ஏறாமல், விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறைகளை அகற்ற அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டம் பற்றி நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வீடுகள் கட்டுவதற்கு 3,000 ரூபாய் போதும் என்று சொன்னார்கள். அந்த ரூ. 3,000 இனாமாகக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்றால் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் நாம் இனாமாகக் கொடுக்கவில்லை. நாம் ரிசர்வ் வங்கியில் இருந்து வாங்கி ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 3,700 வீதம் கடன் பெறுகிறோம். ஆகவே, அந்த வீட்டுக்கு கொடுக்கப்படும் தொகையை ரூ. 5,000 என்று மாற்றினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் எல்லாவற்றிலும் இப்போது வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். நாம் கட்டுகின்ற வீடு கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக கட்டினால் நல்லது. அது பன்னிக் குடிசை போல் இல்லாமல், சிறு சிறு வீடுகளாக இல்லாமல், கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக --பால் மாடு கொடுக்கிறோம் -- அதைக் கட்டுவதற்கான இடம் -- என்கிற அடிப்படையில் கட்டுவதற்கான முறையில், ரூ. 5,000 கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது விற்கப்படுகின்ற சிமெண்ட் விலை, கல் விலை, கட்டுகிற கொத்தனார் கூலி போன்றவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அதை ரூ. 5,000 என்கிற அளவிற்கு உயர்த்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்தில் வாழும் ஏழை அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு 10,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக 4 சதவீதம் அல்லது 6 சதவீதம் வட்டி வசூலித்துக் கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட கடன்கள் அரிசனங்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா ஏழை மக்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இன்றைக்கு நாட்டிலே படித்துவிட்டு பல பேர் இருக்கிறார்கள். எம். ஏ., பி. ஏ., படித்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளிலோ, தனியார் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளிலோ அப்ரெண்டிஸிப் போட்டுக் கொடுத்து, ஸ்டைப்பெண்டு ரூ. 100 கொடுத்து, மேலும், நாம் இப்போது கொடுக்கின்ற 50 ரூபாய் உதவித் தொகையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு ஒரு ரூ. 150 கிடைக்கும். அந்த அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும். மேலும் யூனியனில் இருக்கும் வேலைகளைச் செய்வதற்கும் அவர்களை volunteer பேசிஸ்ஸில் சேர்த்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். ஓரளவிற்கு அவர்களுக்கு வருமானமும் கிடைக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கணவன்-மனைவி இருவரும் வேலையில் இருந்தால் அவர்களை 400 கிலோ மீட்டர், 500 கிலோ மீட்டர் என்று தூரமான இடங்களில் பிரித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை ரொம்பப் பரிதாபகரமானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட அதிகாரிகள் யார் யார் என்பதைக் கண்டறிந்து அவர்களிடத்தில் இப்படி கணவன் மனைவியைப் பிரித்துப் போடுவது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக் கூறினால் நல்லது. மேலும் பக்கத்தில் 10 மைல் சுற்றளவிற்குள் அவர்களை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி, ஒரு சுற்றறிக்கை விட வேண்டும் என்று அந்த ஊழியர்களின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பேக்வார்ட் கிளாஸ் லிஸ்ட் ஒன்று வைத்து இருக்கிறோம். ரெட்டியார், ஈ. கள்ளர் போன்ற சமூகத்தினர் இன்றைக்கு எல்லோரும் வசதி படைத்தவர்கள் இல்லை. குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கவும் சர்டிபிகேட் வாங்குவதிலும் பல சிரமங்கள் அடைகிறார்கள். ஆகவே, கள்ளர், ரெட்டியார், வன்னிய கிருஷ்டியன் போன்ற சமூகத்தினரை பேக்வார்ட் லிஸ்டில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன்னார்கள், பெண்களை எல்லாம் ஜப்பான் அழைத்துச் செல்கிறேன் என்று. இப்போது நாட்டிலே பல பெண்கள் படித்து விட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் எப்படி செய்வது என்பதை அறிந்து வந்து சொல்வதற்காக, தமிழகத்தில் இருக்கும் சமூக நல வாரியத்தின்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

1980 ஜூலை 30]

மூலமாக இங்கே சட்டமன்றத்தில் உள்ள பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை ஜப்பானுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இதனை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நிதி ஒதுக்குவதில் அவர் தாராளம் காட்ட வேண்டும். அப்படி செய்தால் நாட்டில் குடிசைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. பி. எம். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்த பெரணமல்லூர் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் என் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என் இதய பூர்வமான நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலேயே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெரணமல்லூர் தொகுதி பிற்படுத்தப்பட்டு, பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளது. இதுகாறும் பெரணமல்லூர் தொகுதியில் சட்டமன்றம் ஏற்பட்ட இந்த தேதிவரை எந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் பெரணமல்லூர் தொகுதி வளர்ச்சி பெற முயற்சி செய்யவில்லை என்பது தெரிய வருகிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன், தி.மு. கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் மேடைகளில் சிலர் பேசும்போது மத்திய அரசை நோக்கி வடக்கே உள்ளவர்கள் வாழ்கிறார்கள்; தெற்கே உள்ளவர்கள் தேய்கிறார்கள் என்றார்கள். அது போல தமிழ்நாட்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பெரணமல்லூர் தொகுதி தவிர மற்ற எல்லா தொகுதிகளும் வளர்ச்சி பெற்று, பெரணமல்லூர் தொகுதி மட்டும் பிற்படுத்தப்பட்டு, பின்தங்கிய நிலையில் காட்சி அளித்து வருகிறது.

பெரணமல்லூர் தொகுதியில் வன்னியர் சமுதாயத்தினர்கள் அதிகம் உள்ள காரணத்தால் மேற்படி பெரணமல்லூர் தொகுதி பிற்படுத்தப்பட்டு, பின்தங்கிய நிலையில் தள்ளப்பட்டு உள்ளதோ என்று பொது மக்கள் நடுவில் வதந்திகள் பரவி வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள மற்ற தொகுதிகள் வளர்ச்சி பெற இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுப்பது போல் பிற்படுத்தப்பட்ட பெரணமல்லூர் தொகுதி வளர்ச்சி பெறவும் அங்குள்ள பொது மக்கள் வாக்களித்து அவர்கள் பால் மேற்படி தொகுதியின் குறைபாடுபளை இம்மாமன்றத்தில் எடுத்து வைத்து அங்குள்ள குறைகளை தீர்த்துக் கொள்ளத்தான் பொதுமக்கள் வாக்களித்து என்னை அனுப்பி உள்ளார்களோ தவிர, எம்.எல்.ஏ. என்ற

1980 ஜூலை 30]

[திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்]

பெயரை வைத்துக் கொண்டு, அரசு கொடுக்கும் சம்பளத்தை பெற்றுக் கொண்டு சட்டமன்றத்திலே நான் அமர்ந்து கொண்டு இருக்கும் போது பெரணமல்லூர் தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டு மற்ற தொகுதிகளுக்கு வளர்ச்சி பெற அரசு ஆவன செய்வதை பார்த்துக் கொண்டு இருக்க எனக்கு பெரணமல்லூர் தொகுதி மக்கள் வாக்களிக்கவில்லை என்பதை இந்த அரசுக்கு நினைவு படுத்துகிறேன். சட்டமன்றம் ஏற்பட்ட நாட்களில் இருந்து இது நாட்கள் வரை பெரணமல்லூர் தொகுதி என்ற பெயர் ஒன்றைத் தவிர எந்த பெயரும் அங்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பெரணமல்லூர் தொகுதியில் உள்ள பொது மக்களுக்கும் இந்த நாட்டில் ஏற்படும் நன்மை, தீமையில் பங்கு உண்டு என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் இனியாவது மற்ற தொகுதியைப் போல் பெரணமல்லூர் தொகுதி வளர்ச்சி பெற கீழ் வரும் திட்டப் பணிகளை உடனடியாக இந்த அரசு செய்ய முன்வர வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் தொகுதியில் உள்ள பொதுமக்கள் விவசாயத்தையே நம்பிவாழும் காரணத்தால் பெரணமல்லூர் தொகுதியில் இருந்து சுமார் 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கும் தச்சூர் ஆற்றில் இருந்து கால்வாய் எடுத்து வந்து பெரணமல்லூர் பிரிக்காவுக்கும் நெடுங்குணம் பிரிக்காவுக்கும் சுமார் 100 கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் பயன்பெற நீர்ப்பாசனம் அமைத்துத் தரும்படி இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் தொகுதி வளர்ச்சி பெற பெரணமல்லூர் நகரத்தில் உள்ள காட்டில் சுமார் 15,000 பேர்கள் வேலை செய்ய ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையும், 10,000 பேர்கள் வேலை செய்ய சிறு தொழிற்சாலையும் அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் நகரத்திலும் தேசூர் நகரத்திலும் மழையூர், நெடுங்குணம், பெரியகுழப்பலூர் போன்ற இடங்களில் பாலைபண்ணை ஏற்படுத்தித் தருமாறு இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள கிராமங்களில் பசுமாடுகளும், உழவு மாடுகளும் வாங்க கடனுதவி செய்யுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்] [1980 ஜூலை 30]

பெரணமல்லூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் புதிய கிணறு வெட்டவும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், கடனுதவி செய்யுமாறு அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் நகரத்தில் குடிநீர் வசதி இல்லாத காரணத்தால் பெரணமல்லூர் நகருக்கு அருகில் சுமார் 6 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கும் அணைக்கட்டு ஆற்றில் இருந்து நீர் கொண்டு வந்து சுமார் 5 லட்சம் காலன் பிடிக்கும் தண்ணீர் தேக்க தொட்டி அமைத்து, அங்குள்ள சுமார் 30,000 குடும்பத்தினர்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்தித் தருமாறு இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் நகரம், நெடுங்குணம் பிரிக்கா. மழையூர் பிரிக்கா, தேசூர் பிரிக்கா, சேத்துப்பட்டு பிரிக்கா, வாழ்குடை பிரிக்கா, பெரணமல்லூர் பிரிக்கா ஆகிய ஆறு பிரிக்காக்களுக்கு நடுவில் பெரணமல்லூர் நகரம் இருப்பதால் பெரணமல்லூர் நகரத்தை தனித் தாலுகா ஆக்குமாறு இந்த அரசை கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவுக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த பெரணமல்லூர் தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மாமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களுக்கும், என்னுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், பர்கூர் வாக்காளப் பொது மக்களுக்கும் எனது நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி இதுவரையிலும் பேசியிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எனது நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு எவ்வளவு கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் மனிதன் மனிதத் தன்மையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற தந்தை பெரியார் அவர்கள் கூறியதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை வருக வருக என்று வரவேற்று என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில் இரண்டொரு வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன்.

பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக 2,468.84 லட்சம் ரூபாய் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

மேலும் பழங்குடி மக்கள் பின்தங்கி இருப்பதால் அதிக நிதி ஒதுக்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய பகுதியில் மலை ஜாதியினர் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் தங்குவதற்கு என்று ஒரு வீடு

1980 ஜூலை 30]

[திரு. பி. எஸ். துரைசாமி]

கூட கிடையாது. அந்த நிலையிலே அவர்கள் விறகு வெட்டி ஜீவனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மலை ஜாதி மக்களுக்கு ஒரு இடத்தைக் கொடுத்து அவர்களுக்குத் தகுந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கும்படி இந்த அரசை அன்புடன் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து மத்தூர் பகுதியில் பாம்கோலா என்ற தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு 23 லட்சம் ரூபாய் அனுமதி கொடுத்தும், இதுவரையில் அந்தப் பகுதியில் வேலை தொடங்கப்படவில்லை. அந்த வேலையை உடனடியாகத் தொடங்கி அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பர்கூர் மருத்துவமனை தற்சமயம் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டராக இருக்கின்றது. சுமார் 30 ஆயிரம் பேர் அந்த மருத்துவ மனைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனையை அரசாங்க மருத்துவ மனையாக மாற்றி தரும்படியாக எனது தொகுதியின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் பர்கூரில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் அமைக்க வேண்டும் என்று வெகு காலமாக கோரியிருந்தும் இதுவரையில் வரவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, அந்தப் பர்கூர் எல்லாத் தகுதியும் உள்ள இடமாக இருப்பதால் அந்த இடத்திலே அந்த அலுவலகம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும்படி எனது தொகுதியின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய மாவட்டத்தில் திராட்சைத் தோட்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. திராட்சை பயிரிடுவதற்காக ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் 15 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெற்று திராட்சைத் தோட்டம் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு திராட்சைத் தோட்டம் அங்கே அதிகப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதை விற்பதற்காக அவர்கள் ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகா போன்ற இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கின்றது. அங்கே ஓயின் எடுப்பதற்காக அந்தப் பழங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் மிகக் குறைந்த விலையில் அங்கு திராட்சையை விற்க வேண்டி உள்ளது. எனவே அப்படிப்பட்ட ஓயின் ஃபேக்டரியை இங்கேயே அமைத்தால் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு அங்கே ஃபேக்டரி அமைப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எஸ். துரைசாமி] [1980 ஜூலை 30]

அடுத்து என்னுடைய பகுதியில் பனை மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே வெல்லம் செய்கின்ற சொசைட்டிகளை அங்கே அதிகப் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் குடிசைத் தொழில்களுக்கு முக்கியத் துவம் தருகின்ற வகையில் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கிட வேண்டும் என்று நான் மிக்க பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய பகுதியில் குடிநீர் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. எங்கள் தொகுதியில் சுமார் 300 ஊர்களுக்கு குடிதண்ணீர் இல்லை என்பதை மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு குடம் தண்ணீர் 25 பைசா வீதம் கொடுத்து வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. உடனடியாக இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கோ அல்லது குழாய்களைப் போடுவதற்கோ ஏற்பாடு செய்யும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

மேலும் தென்னை உற்பத்திக்காக 54 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மிக்க நன்றி. ஏனென்று சொன்னால், என்னுடைய தொகுதி தென்னங்கன்றுகள் அதிகமாக வளரக் கூடிய பகுதி. அப்படி வளரக் கூடிய பகுதிக்கு தேவையான தகுந்த பணத்தையும் அந்த நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து, ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேங்காய் நாரை பயன் படுத்தி பல்வேறு பொருள்கள் செய்யும் திட்டத்திற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப் பெற்றிருப்பதாக தெரிகிறது. அதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பர்கூரிலே இந்த தேங்காய் நார்கள் தொழிற்சாலைகள் 5 இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகமான அளவிலே அங்கே தேங்காய் நார்கள் கிடைப்பதினால், பல்வேறு பொருட்கள் செய்யக்கூடிய புதிய தொழிற்சாலைகளில் சிலவற்றையும் அங்கே அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்கூர், எமக்காலநத்தம் இடயல் குல்ல செட்டி அணை. அவைகள் உடைந்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவைகளை பழுது பார்த்து புதுப்பித்து தரவேண்டுமாய் மிகப் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. பி. எஸ். துரைசாமி]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் சாலை வசதிகளே அடியோடு கிடையாது. இணைப்புச் சாலைகளே இல்லை. ஆகவே இந்த ஆண்டாவது என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு சாலை வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

.... மணி அடிக்கப்பெற்றது.

திரு. த. வீராசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன் வடிவின்மீது எனக்கு பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு உங்களுக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இந்த 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி அறிக்கையின் மேல் பேசுகிற போது, இதற்காக ஒதுக்கப்பெற்றிருக்கிற நிதி ஒதுக்கம் போதாது என்ற அடிப்படையில் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் பல வசதிகளை செய்து தருகிற வகையில் இந்த அரசினுடைய வருவாய் பெருக்கப்பட வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி மாநில அரசுகளுடைய நிதி வருவாய் போதாமல் இருக்கக்கூடிய நிலையில் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயலாத சூழ்நிலை மாநில அரசுகளுக்கு, குறிப்பாக தமிழக அரசுக்கு ஏற்பட்டு விடுவதால், அதைப்போக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பெற வேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

இந்த அவல நிலை போக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல் நம்முடைய இந்திய நாட்டில் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் இடையில் சமஷ்டி நிலை உருவாக வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையில் சுமுகமான முறையில் உண்மையான ஜனநாயக அடிப்படையில் உறவு அமைய வேண்

[திரு. த. வீராசாமி]

[1980 ஜூலை 30]

டும் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த சமஷ்டி முறை வரவேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்.

வெளிநாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, நாட்டினுடைய நாணயத்தை அச்சடிப்பது போன்ற முக்கியப் பணிகளை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு, மற்றவைகளையெல்லாம் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சமஷ்டி முறை கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழி நடக்கும் இந்த அரசு, அந்த அடிப்படையில் உறுதியான கொள்கையை வகுத்து, அதை மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி செயல்படுவார்களேயானால், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டது போல் நல்ல பல திட்டங்களை தீட்டி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தி தரக்கூடிய நல்ல காரியங்களைச் செய்து முடிக்க முடியும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்குவதற்கு இந்த அரசு போராளும் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் மனமார தமிழக மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றிருக்கிற உறவுமுறையில் பல வீண் விரயங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்தியில் ஒரு கல்வித் துறை, மாநிலத்தில் ஒரு கல்வித் துறை, மத்தியில் ஒரு சுகாதாரத் துறை, மாநிலத்தில் ஒரு சுகாதாரத் துறை என்றிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட உறவு முறை இருப்பதன் காரணமாக ட்யூப்ளிகேஷன் ஆப் ஒர்க் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் வீண் விரயக் காரியங்கள் இன்றும் நாட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. எனவே இந்த முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெற வேண்டும். மாநிலங்கள் சுயேச்சையாக செயல்படுகிற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த அரசின் மொழிக்கொள்கை பற்றி தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணாவின் அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் அரசு இருமொழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும்

1980 ஜூலை 30]

[திரு. த. வீராசாமி]

என்று தெள்ளத்தெளிவாக சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்று மைய அரசு மாநிலங்களில் இந்தியைத் திணிக்கிற அபாய நிலை இருக்கிறது என்பத நாம் உணருகிறோம். ஆகவே இன்று புரட்சித் தலைவரின் அரசு இருமொழிக் கொள்கையை வலியுறுத்திக் கூறி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் புரட்சித் தலைவரின் அரசு மைய அரசை வற்புறுத்தி இந்தி மொழிக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ள அத்தனை சலுகைகளும் இந்திய துணைக்கண்டத் திலுள்ள அத்தனை மொழிகளுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும், மற்றும் அனைத்துச் சலுகைகளும் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று கல்விக்காக மாநில அரசு 29.9 சதவீதம் மொத்த வருவாயில் ஒதுக்கியிருக்கிறது. கல்வியை உயர் கல்வியை கிராமப்புறங்களில் வாழ்கிற ஏழை எளிய மக்கள் பெற்று அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்வதற்காக இந்த அரசு தன் நிதி ஒதுக்கீட்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக அரசை நான் மனமாற பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஒரு கோரிக்கையை நான் என் தொகுதி சார்பாக இங்கே சபைமுன் வைக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

என் தொகுதி ஓரத்தநாடு. என் தொகுதிக்கு தெற்கே இருபது மைல்களுக்கு அப்பால் அதிராமப்பட்டிணத்தில் ஒரு கலைக் கல்லூரி இருக்கிறது. வடக்கே 18 மைல்களுக்கு அப்பால் தஞ்சை மாநகரில் ஒரு கலைக்கல்லூரி இருக்கிறது. கிழக்கே மன்னார்குடி நகரில் 16 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒரு கலைக் கல்லூரி இருக்கிறது. எனவே ஓரத்தநாட்டில் வாழ்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வெகு தொலைவில் உள்ள நகரங்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலை இருப்பதால் ஓரத்தநாட்டில் ஒரு கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிறைந்த மாவட்டம் என்பதை இந்த மன்றம் அறியும்.

Thanjavur is the granary of South India என்று சொல்வார்கள். தென்னகத்துக்கே உணவு வழங்கும் ஒரு மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டம் என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள். இன்று மானியக் கோரிக்கைகளை படிக்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய உறவு முறையில் சிக்கல் இருப்பதைப்

[திரு. த. வீராசாமி]

[1980 ஜூலை 30]

பார்க்கிறோம். மாநில அரசுகளுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் இல்லாத காரணத்தால் இன்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற வரியினால், மத்திய அரசின் பற்றாக்குறை பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டு அவர்களின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அவர்களது விளைபொருள்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய விலை கட்டுப்படியான விலையாக இல்லை. நெல்லின் விலையை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் மத்திய அரசைக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நெல்லை விளைவிக்கும் மாநிலம், அரிசியை உண்பவர்கள் இருக்கக் கூடிய மாநிலம், அரிசியை உணவாகக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அந்த மாநிலத்தில் உள்ள நிபுணர்களைக் கொண்டு நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். க்வின்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 13 இருக்கவேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் வலியுறுத்தி தஞ்சை வாழ் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு அதிக விலை பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்டத்தின் கீழ் நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இங்கே இந்த சட்டமன்றம் வழங்கி இருக்கக்கூடிய பல்வேறு மானியங்களுக்கான தொகை முறையாக செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் என்னுடைய பேச்சின் துவக்கத்திலேயே சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இங்கே இந்த சட்டமன்றம் வழங்கி இருக்கக் கூடிய பல்வேறு நிதிகளையெல்லாம் இந்த அரசு முறையாக செலவழிக்கிறதா அல்லது முழுமையாக செலவழிக்கிறதா என்று கடந்தகால கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது, இது முறையாக அல்லது முழுமையாக செலவழிக்கப் படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த மன்றத்திலே உங்கள் மூலமாக கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1977-78 ஆம் ஆண்டு “ரிப்போர்ட் ஆப் தி காம்ப்ளீரோலர் ஜெனரல் ஆப் இந்தியா” என்ற புத்தகத்தை கொஞ்சம் புரட்டிப் பார்த்தால், அதிலே சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1978 ஆம் ஆண்டு 199 கோடி ரூபாய்

1980 ஜூலை 30]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சட்டமன்றத்தின் அனுமதி பெற்றிருந்தும் கூட இந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சுமத்துகிறேன். இதே குற்றச் சாட்டை ஏற்கனவே இந்தப் பேரவையில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சில உதாரணங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், கிருஷ்ணா நதி நீரை சென்னைக்கு கொண்டுவரும் திட்டத்தை ஆய்வு செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 50 லட்சம்; அதுவும் செலவு செய்யப்படவில்லை. சேரிப் பகுதிகள், அதாவது அரிசன காலனிகளை சீரமைப்பதற்காக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1 கோடி ரூபாய்; அதிலே ஒரு பைசா கூட செலவழிக்கப்படவில்லை என்ற விவரம் இந்தப் புத்தகத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களிலே இருந்து தெரிகிறது. அதைப்போல், கிராமப்புற சாலைகள், பாலங்கள் அமைப்பதற்காக இந்த மாமன்றம் ஒதுக்கிய தொகை 8 கோடி ரூபாய். ஆனால், செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 3 கோடி ரூபாய்தான். விவசாயத்திற்கு இந்த மாமன்றம் அனுமதித்த தொகை 12 கோடி 34 லட்சம் ரூபாய்; ஆனால் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 1 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய்தான் எனவே, இந்த அவையிலே அனுமதிக்கப்படுகின்ற நிதி ஒதுக்கம் முறையாக எதிர்காலத்திலே செலவிடப்படவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதைப்போலவே, இன்னொன்றையும் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சட்டமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்ற நேரத்தில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மக்களிடத்திலே பல வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தார்கள். விவசாயிகளுடைய அனைத்துக் கடன்களும் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் விவசாயிகளின் 9 அம்ச கோரிக்கையைப் பற்றி எதையும் தெளிவாக கூறவில்லை; குறிப்பாக, விவசாயிகளின் கடனை ரத்து செய்வது பற்றி சொல்லவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டு, அன்றைய தினம் அண்ணா தி.மு.க. வின் தலைவராக இருந்தவர் சொல்லிவிட்டு, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், விவசாயிகளுடைய அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்து செய்வோம். மத்திய அரசாங்கத்திடம் இது குறித்து வற்புறுத்துவோம் மத்திய அரசு மறுத்தால், 5 ஆண்டு காலத்தில் நாங்களே அதை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வந்த பிறகு, பட்ஜெட்டிலே இதுபற்றி விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே ஒரு கருத்தைத்

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுக் கடன் மொத்தம் ஏறத்தாழ 42 கோடி ரூபாயும், தக்காவிக் கடன் 16 கோடி ரூபாயும், ஆக மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 60 கோடி ரூபாய் விவசாயக் கடன் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது யாருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், 5 ஏக்கருக்கும் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நேரத்திலே எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் கேடார்கள். 5 ஏக்கரா அல்லது 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு இது வரைக்கும் பதில் சொல்லவில்லை. அதைப் போலவே 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக குத்தகை நிலம் எடுத்து, அப்படி குத்தகை எடுத்தவர்கள் கூட்டுறவுக் கடன் வாங்கியிருந்தால், அந்தக் கடன் ரத்து செய்யப்படுமா என்று கேட்டபோது, அதற்கும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அதை இங்கே கலைஞர் அவர்களும் கேட்டார்கள். மற்றக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் கேட்டார்கள்.

மகாராஷ்டிரத்திலே ஏறத்தாழ 49 கோடி ரூபாய் விவசாயக் கடன் ரத்து செய்யப்பட்டு, அதற்கான நிதி ஒதுக்க பட்ஜெட்டிலே முறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் 60 கோடி ரூபாய் இங்கே ரத்து செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பட்ஜெட்டில் அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கிறதா, நிதி ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்டபோது நம்முடைய அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் கூட எழுந்து, உரிய நேரத்தில் உரிய இடத்தில் அறிவிக்கப்படும் என்றார்கள். எங்களுடைய துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் உடனே எழுந்து உரிய இடம், உரிய நேரம் இதுதான், உடனே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் எழுந்து என்னுடைய பேச்சின் இறுதியில் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் பட்ஜெட் விவாத பதிலுரையின்போது சொன்னார்களா என்றால் இல்லை. மகாராஷ்டிரத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அங்கே கடன் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள், பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள், நீங்கள் ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்டபோது பட்ஜெட்டில் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்தால் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு உதவி செய்ய முன்வராது, ஆகையால்தான் தமிழக பட்ஜெட்டில் அந்தத் தொகை ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார். திரும்பத் திரும்ப கேட்டோம். நிதியமைச்சர் அவர்கள் டில்லியைக் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம். கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம், நிச்சயமாக மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யும் என்றார்கள்.

1980 ஜூலை 30] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், பண்ணுட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்களும், நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் டில்லிக்குப் போனார்கள், பிரதமரைச் சந்தித்தார்கள், பிளானிங் கமிஷன் தலைவரைச் சந்தித்தார்கள்—“ நீங்கள் ரத்து செய்திருக்கும் கடனை நாங்கள் ஈடு செய்ய முடியாது ” என்று அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் என். ஜி. ஓக்களும் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருப்பவர்களும் கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அனுமதிக்கப் பட்டால் அது “ பேட் பிரிசிடென்ட் ” ஆகிவிடும். நான் நிதியமைச்சரைக் கேட்கிறேன்—பட்டுஜெட்டில் 60 கோடி ரூபாய் விவசாயக் கடன் ரத்து என்று சொன்னார்கள். 15 கோடி ரூபாய் தக்காவிக் கடன்—அது வராத கடன், கொடுத்தவனுக்கும் ரூபகம் இல்லை, வாங்கியவனுக்கும் ரூபகம் இல்லை. உங்கள் கருணையால் அது ரத்து செய்யப்படவில்லை.

பட்டுஜெட்டில் பாக்கி இருக்கக்கூடிய தொகைக்கு அலகேஷன் இல்லாதபோது விவசாயிகளுக்குக் கடன் ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ரிசர்வ் பாங்குக்கு என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்? மத்திய சர்க்கார் மறுத்துவிட்ட பிறகு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? வாக்குறுதி அமலாகுமா? நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிற சூழ்நிலையில் ஜப்தி நடவடிக்கைகள் தொடரப்படுகின்றன என்பதை மன்றத்தின் மூலம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஜப்தி நடவடிக்கைகள் ஜருராக நடைபெற்று வருகிறது. காட்பாடி கந்தாச்சாரி என்ற கந்தசாமிக்கு கடன் ரூ. 1,500.20; வட்டி 373 ரூபாய்; செலவு ரூ. 7.70 காசு ஆக ரூ. 1,900.90 பைசா ஜூலை 10ஆம் தேதிக்குள் பணத்தைக் கட்டியாகவேண்டுமென்பதற்கு சம்மன் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயக் கடன்கள் ரத்து செய்யப் பட்டாகிவிட்டது என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூலிப்பதற்காக கந்தாச்சாரி போன்ற ஆயிரமாயிரம் கந்தாச்சாரிகளுக்கு இது மாதிரி ஜப்தி நோட்டீஸ் அனுப்பப்படுகிறது. இதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்னால் அதற்கு விளக்கம் சொல்லலாம் என்றாலும் இப்போதே சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். கூட்டுறவுக் கடன்கள் ஏராளமான வகைகளிலே

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 30]

எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இருக்கின்றன. நாம் ரத்து செய்தது புயலால், வெள்ளத்தால், பாதிக்கப்பட்டு அவதிப்படுகிற ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கிற அந்த விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடன்களைத்தான் நாம் நீக்கினோமே தவிர, மற்றைய விவசாயிகள் வேறு வகைகளில் வாங்கிய கடன்களை வசூலிக்கத்தான் செய்வார்கள், விவசாயிகளும் கடனைத் தந்துத்தான் ஆகவேண்டும். கடுமையான முறைகள் இல்லாமல் தவணைகளில் வாங்கலாம் என்பது போன்ற கருத்துக்களைத் கூறலாமே தவிர வசூலிக்கக்கூடாது என்பது சரியல்ல. கூட்டுறவுக் கடன்கள் அத்தனையையும் ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்கு அனைத்துக் கடன்களையும் ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. புயலால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கிற விவசாயிகளுடைய கடன்கள் மட்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் கடனைப் பொறுத்து ஏதாவது மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவார்களானால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நான் சொல்லுகிற நபர் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவானவர், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டவர். நான் சொல்லுகிற அந்த நபருக்கு ஜப்தி நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

அதனுடைய காப்பி என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அந்த நோட்டீஸ் என்னிடத்திலே இருக்கிறது, தங்களிடத்திலே தரத் தயாராக இருக்கிறேன், பேச்சைத் தொடர வேண்டியிருப்பதால், வேண்டுமானால் பிறகு அதைத் தங்களிடத்திலே தருகிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கரை சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது, இன்றைக்கு மார்க்கட்டிலே சீனி கடுமையான விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த செயற்கைப் பஞ்சத்தைச் செய்த சூதாடிகள் யார்? இந்த நாட்டிற்குத் தெரிந்தாக வேண்டும். இந்த சர்க்கார் மீது நான் கடுமையான குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். எல்லா ஆலைகளும், அது அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் துறையாக

1980 ஜூலை 30] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இருந்தாலும்கூட, உற்பத்தி செய்கிற சர்க்கரையில் 65 சதவீதம் அரசுக்குத் தரவேண்டும், 35 சதவீதம் ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே அவர்கள் விற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் 21—7—1980 அன்று டைரக்டர் ஆப் சுகர் பெட்ரேஷன் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறார். இதனால் ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே விற்கப்பட்டு வந்த 35 சதவீதம் சர்க்கரையை இனிமேல் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு கூட்டுறவு ஆலைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர் உத்தரவை பிறப்பித்திருக்கிறார். அது யாருக்கு, கூட்டுறவுத் துறையிலே உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளுக்குத்தான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதா மீது பேசிக் கொண்டிருக்கின்றபோது குற்றச்சாட்டுத் தேவையில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அப்படியொன்றும் விதியிலே இல்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விதியிலே இருக்கிறது, நான் படித்துக் காட்டுகிறேன். “நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவின் மீது தான் விவாதம், அச்சட்ட முன்வடிவில் குறிக்கப்பெற்று மானியங்களில் அடங்கியுள்ள பொது முக்கியமான அல்லது நிர்வாகக் கொள்கைகள் பற்றியதாகவும், அவற்றுக்குப் பொருத்தமான மானியக் கோரிக்கைகள் பேரவையின் ஆய்வில் இருக்கும்பொழுது எழுப்பப் பெறாததாகவும் இருத்தல் வேண்டும்”.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் சொல்வது மானியக் கோரிக்கைகளில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி ஆதாரத்தைக் கொண்டு முறையாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், ஐ எம் ஸ்பீக்கிங் எபவுட் தி பாலிசி ஆப் தி கவர்ன்மென்ட் அன்ட் இட்ஸ் இம்பிளிமென்டேஷன். மாண்புமிகு இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது தனிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு அல்ல, அரசாங்கத்தினுடைய கன்ட்ரோலிலே இருக்கும் கூட்டுறவு ஆலைகளுக்கு மட்டும்தான். அவர்கள் வெளி மார்க்கட்டிலே எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம், ஒரு மூட்டை விலை 740 ரூபாய்க்கு விற்கலாம். ஆனால் அரசாங்கக் கூட்டுறவு ஆலைகள் 445 ரூபாய்க்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இதனால் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு 43 லட்சம் நட்டம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவு ஆலைகள் அரசுக்கு 65 சதவீதமும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு 35 சதவீதமும்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

கொடுத்துவிடுவதால் ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே சர்க்கரை தட்டுப் பாடு ஏற்படுகிறது. சர்க்கரையின் விலை அதிகமாகிறது. நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் எவ்வளவு விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்றுக் கொள்ளலாம், ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே அவர்கள் அதிக விலைக்கு விற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் கூட்டுறவு ஆலைகள் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு குறைந்த விலையிலே விற்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த உத்திரவு கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குத்தான் பொருந்தும். காவேரி சுகர் மில்லுக்குப் பொருந்துமா, தனிப்பட்டவர்களுடைய ஆலைகளுக்குப் பொருந்துமா என்றால் பொருந்தாது. நான் கேட்கிறேன், ஏன் தனிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு அதை அமல்படுத்தவில்லை, அதிலே மறைந்திருக்கிற மர்மம் என்ன, அதிலே பல லட்சங்கள் கை புரண்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முதலிலேயே நிதி ஒதுக்கம் பற்றிச் சொல்வதாகச் சொன்னீர்கள், இப்போது அப்படிப் பேசவில்லை, குற்றச் சாட்டுகள் கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: ஏன் ஒதுங்கியிருக்கிறீர்கள் என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை ஒதுக்கீடு பற்றி முடிவு எடுப்பது மத்திய அரசுதான். ஆகவே 65 சதவீதம் சர்க்கரை உற்பத்தியை—அது தனியார் துறையாக இருந்தாலும், கூட்டுறவுத் துறையாக இருந்தாலும்—லெவி முறையிலே விற்கவேண்டும் என்பதுதான் முறை; லெவி முறையிலே விற்பதற்கு தான் 65 சதவீதம் வாங்கி அதை லெவி முறையிலே கொடுக்க முழு உரிமை உண்டு. 35 சதவீதம் தனியார் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ அவர்கள் விருப்பப்படி விற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது இந்திய அரசின் முடிவு. ஆகவே தனியார் துறையிலே அவர்கள் விருப்பப்படி விற்பதன் காரணமாக சர்க்கரை விலை இப்போது வேறு பல மாநிலங்களிலே எல்லாம் 8 ரூபாய், 9 ரூபாய், 10 ரூபாய் அளவுக்குக்கூட சென்றிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை நாம் அதிகாரம் போட்டு வாங்குகிறோம் என்று அதற்குப் பொருள் அல்ல. நாம் கூட்டுறவு நூற்பாலை வைத்திருப்பதும் சரி, கூட்டுறவுத் துறையிலே சர்க்கரை ஆலை வைத்திருப்பதும் சரி, அது மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும், தனியார் துறையிலே அந்த அளவுக்குப் பயன்படமுடியாது என்ற காரணத்தாலே தான்

1980 ஜனவரி 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கூட்டுறவுத் துறையிலே ஓரளவுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே தான், அவைகளிலே உற்பத்தியாவதை அவர்கள் விருப்பப்படி விற்க வேண்டியது தான்.

நாம் நமக்கே லெவிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க நமக்கு உரிமை இல்லைதான். ஆனாலும் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ஏற்படுகின்ற பலன்கள், பரவலாக மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில்தான் அதை நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு விற்பதன் மூலமாக இதனுடைய விலையை, ஒபன் மார்க்கெட்டிலே—வெளியிலே விற்கும்பொழுது ஓரளவு குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்ற நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே நாம் கேட்டு வாங்குகிறோம். ஆனால் இப்பொழுது நாம் எண்ணியிருப்பது, தனியார் துறையிலே அந்த அளவிற்கு அவர்களோடு ஒப்பந்தம் பேசி அதை வாங்கி நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் வைத்துக் கொள்ளுமேயானால் கணிசமான அளவிற்கு விலையைக் குறைக்கலாம். மற்ற இடங்களில் எட்டு ரூபாய் பத்து ரூபாய் என்று போகும்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்திலே நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் முக்கியமானவைகளுக்கு, திருமணங்களுக்கு, மற்றவைகளுக்குக் கொடுக்கப் போகின்றபொழுது ஐந்து ரூபாய் விலைக்குத்தான் நாம் தருகிறோம். அதனுடைய இலாப நஷ்டங்கள் கணக்கையெல்லாம் நான் பின்னால் தருகிறேன் என்று சொன்னேன். அதிலே எந்த விதத்திலும் இலஞ்சத்திற்கோ மற்றவைகளுக்கோ சிறிதுகூட இடமில்லை. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நேரடியாகச் செய்ததுதான், நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறையோடு பேசி முடிவெடுப்பதுதான். அதிலே எந்தக் குற்றமும் இல்லை; களங்கமும் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நன்மையைக் கருதித்தான் செய்யப்படுகிறது.

உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், 'டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' பத்திரிகையிலே இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக வந்திருக்கிறது, டெல்லி பத்திரிகையில் விலைவாசிக் குறிப்பை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் இப்பொழுது அங்கே ஒரு கிலோ சர்க்கரை 8 ரூபாய் 20 காசுக்குப் போகிறது. 8 ரூபாய் 20 காசுக்குத்தான் அங்கே வாங்கக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் வாங்கிவைத்து நாம் விற்பதன் காரணமாக 5 ரூபாய், 5 ரூபாய் 10 காசுக்கு கொடுக்க முடிகிறது. நன்மை ஏற்பட வேண்டுமென்று செய்கிறோமே தவிர, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை; நமக்குக் கட்டாயமும் இல்லை. தனியார் துறையில் அவர்கள் எப்படி 35 சதவீதத்தை விற்கிறார்களோ அப்படி நீங்களும் விற்றுக்

1980 ஜூலை 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொள்ளுங்கள், அதிகமான இலாபத்தைப் பெறுங்கள் என்று கூட சொல்லிவிடலாம். நான் சொல்ல விரும்புவது ஓரளவுக்குக் கூட்டுறவு ஆலைகள் இதன் காரணமாகக் கஷ்டப்படுமேயானால் அதை நாமே நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமோ அல்லது அரசோ காம்ப்ளெஷன் பண்ண வேண்டிய அவசியமோ அல்லது சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டிய அவசியமோகூட நமக்கு ஏற்படலாம். அந்தக் கட்டங்கள் வந்தால் அதையும் அரசு யோசிக்கும். ஆனால் பொதுவாக மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பொது விநியோகத்திலே விலை குறைய வேண்டுமென்ற நோக்கமே தவிர, அதிலே களங்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத்.

துணைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பேசுவது திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள். அவருக்கு நான் விளக்கம் தந்தேன். நான் பேசும்பொழுது வேண்டுமானால் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் என்னை விளக்கம் கேட்கலாம். நான் அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்கிறேன். திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு நான் விளக்கம் சொல்கின்றபொழுது ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் என்னையே கேட்பார்களேயானால் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இருக்கிற இடத்திற்குப் போகாமல் வேறொரு இடத்திற்குப் போய் விடுவார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், இந்த 35 சதவீதம் லெவி, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு சர்க்கரை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் ; எதன் மூலமாக எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் ? அரசாங்க ஆலைகள், கூட்டுறவு ஆலைகளிடமிருந்துதான். நான் திரும்பவும் கேட்கிறேன், ஏன் தனியார் ஆலைகளிலிருந்து அதை நீங்கள் பெறவில்லை ? பெறாததற்கான காரணம் என்ன ? அங்கேதான் என்னுடைய சந்தேகம் சரியாக நிரூபிக்கின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவதெல்லாம், இங்கே அரசு பல்வேறு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் படிப்படியாகச் செய்வோம் என்று நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தீப்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 30]

பற்றி எரிகிறபொழுது இப்பொழுதுதான் நான் கிணறு வெட்டத் தோண்டுகிறேன் என்ற பாணியில் உங்கள் பதில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு, வாய்ப்பு வசதி அற்ற ஆண், பெண் யாராக இருந்தாலும் தலைக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். வறுமைக்கோடு பற்றியெல்லாம் இங்கே ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றன. தமிழக கத்தில் 4½ கோடி மக்கள் ஜனத் தொகை இருக்கிறது. நீங்கள் எந்தப் புள்ளி விவரத்தை வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள் ; நான் கேட்கிறேன், இரண்டு கோடி பேருக்காவது ஒரு ரூபாய் உண்டா? ஒரு கோடி பேருக்காவது உண்டா? 80 இலட்சம் பேருக்காவது உண்டா? யாருக்காவது உண்டா? ஏன் இதைச் செய்யவில்லை வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அதை நிறைவேற்ற வேண்டாமா?

அதைப்போல ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கட்டாயமாக வேலை—வேலை தரப்படும் என்று கூட அல்ல—கட்டாயமாக வேலை தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவ்வாறு கொடுத்து இருக்கிறீர்களா? வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற அந்தக் குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்களா? அதைப்பற்றி ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களா? என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, பட்ஜெட்டிலே கூட நிதியமைச்சரவர்கள் பட்ஜெட் உரை நிகழ்த்தியதற்குப் பிறகு பத்திரிகைகாரர்களை யெல்லாம் அழைத்து, வேலையற்ற பட்டதாரிகளுக்கு இந்த அரசு 50 ரூபாய் மானியம் வழங்கப் போகிறது, அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது, நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், இப்பொழுது நிதி ஒதுக்கீடு எங்கே இருக்கிறது? சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிய இருக்கிறது ; அந்த நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்து விட்டீர்களா? படித்த பட்டதாரிகளுக்கு 50 ரூபாய், அதற்கு எப்பொழுது நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் போகிறீர்கள்? இதற்கு நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு, அலுவல் முடியும்வரை அலுவல் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆளுநர் ஆட்சியின்போது இதற்கான கோப்புகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன. நாங்கள் இல்லாத காரணத்தினாலேதான் அவைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது எதுவும் தடையாக இல்லை. எனவே, அதுபற்றி நிதியமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உங்களுடைய வாக்குறுதிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்றால் பெரிய பளுவை ஊதிக் கொண்டே போனால், அது கடைசியிலே வெடித்து விடும். அதுபோல், வாக்குறுதிகளை அள்ளி, அள்ளி வீசுகிறீர்கள். ஆனால், வெடிக்கப்பட்ட பளு என்களாக அந்த வாக்குறுதிகள் காட்சியளிக்கின்றன.

அடுத்து, நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது, நவமணி பத்திரிகையில் நட்டம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால், 1969 ஆம் ஆண்டு கலைஞர் அவர்கள் கூட்டுறவு வங்கியிலே, ரூ. 12 இலட்சம் வாங்கிக் கொடுத்து, அந்தப் பத்திரிகை மீண்டும் நடக்க ஏற்பாடு செய்தார். பள்ளிக்கூட பாடப் புத்தகங்களை அச்சடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இன்றைக்கு அந்தப் பத்திரிகை நின்று விட்டது. பல தொழிலாளிகளுக்கு ரூ. 1 இலட்சம் சம்பளம் பாக்கியிருக்கிறது. அவர்கள் பட்டினியாலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் இது தொழிலாளிகளுடைய சர்க்கார், இது தொழிலாளிகளுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்க்கின்ற சர்க்கார் என்று சொன்னார்கள். நான் அவரைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்னைகளைத் தீர்த்திருக்க வேண்டாமா? என்று. ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலின்படி, அங்கேயிருக்கக் கூடிய இயந்திரங்களைக் கூட, விற்பதற்கு பேசப்படுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். முறையான விலைக்குத்தான். அதை வாங்குபவர் யாராக இருந்தாலும், அங்கே இருக்கக்கூடிய பொருள்களை இந்தச் சர்க்கார் முறையாக விநியோகித்து அதைக் கொண்டு அந்தப் பத்திரிகையிலே வேலை பார்த்த தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள பாக்கியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, மாநகராட்சியிலே தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். மீண்டும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் தான் நினைவிற்கு வருகிறார். இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு என்று சொன்னால்—கலைஞர் ஆட்சியிலே இருந்தபொழுது, அரசாங்க ஊழியர் பணியிலிருக்கும் பொழுது இறந்து போனால், அவர்களுடைய வாரிசுக்கு,

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

குடும்பத்திற்கு, ரூ. 10,000 வழங்குகின்ற குடும்ப நலத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர், பொன் மனச் செம்மல் ஆட்சிக்கு வந்தார்—மாண்பு மிகு இராகவானந்தம் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிறார். வந்து என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? மாநகராட்சியிலே இருக்கிற தொழிலாளி, வேலை செய்யும்போது இறந்துவிட்டால், அந்தத் தொழிலாளிக்கு ரூ. 10,000 கிடையாது. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து விட்டார்கள். தொழிலாளி வர்க்கம் பற்றி பேசுகின்ற வர்கள், துப்பரவுத் தொழிலாளிக்கு, ஏழை, எளிய தொழிலாளிக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தராமல் இருப்பது சரிதானா என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல, துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம், இந்த அரசுக்கு ஒரு தகவல் சொல்லவிரும்புகிறேன். கடலூர் மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து எனக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தத் தகவல் என்ன வென்று கேட்டால், அங்கே இருக்கக்கூடிய கைதிகள் இரண்டு பேர், ஆசிரிகோன் பிச்சை, அருளப்பன் என்ற இருவர்—அவர்களுடைய வழக்கு திருநெல்வேலி கோர்ட்டிலே பெண்டிங்காக இருக்கிறது. அவர்கள் வாய்தாவிற்றாக, இரண்டுமுறை அங்கே அனுப்பப் பட்டார்கள். ஆனால், 24 ஆம் தேதி, திருநெல்வேலி கோர்ட்டுக்கு வாய்தாவுக்கு அவர்கள் போகவேண்டும். ஆனால், அந்தச் சிறை சூப்பரிண்டன்ட் அனுமதிக்காத காரணத்தினாலே, நாங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமே என்று கைதிகள் கேட்டபொழுது, மற்ற கைதிகளால் அடிக்கப்பட்டு, அந்தக் கண்காணிப்பாளரால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு, நிர்வாணமாக்கப்பட்டிருக்கிறார். நிர்வாணமாக்கி தனி பிளாக்கில், 8-வது பிளாக்கில், 29-வது நெம்பர் ரூமில் அந்த இருளப்பன் நிறுத்தப் பட்டு, தனிமைச் சிறையிலே தொல்லைபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா? ஏதும் ஆபத்து வந்திருக்கிறதா? தகவல் தெரியவில்லை. சர்க்கார் அதிலே தலையிட்டு முறையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு நேர்மையான அரசு, இது தர்மத்தின் ஆட்சி, நாணயத்தின் ஆட்சி, இலஞ்சத்தை ஒழிக்கக்கூடிய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிதி ஒதுக்கீடு பற்றி பேசவேண்டும். சிறைச் சாலையிலே அடித்ததைப் பற்றி யெல்லாம் பேசுகிறீர்கள். உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே நீங்கள் நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பற்றி பேச வேண்டும். ஒவ்வொரு துறைக்கும் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ, அதைப்பற்றிச் சொல்லாமல், ஒவ்வொரு துறையினுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி இப்பொழுது விவாதம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதைப்பற்றி பேச இப்பொழுது நேரம் இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அப்ரோப்பிரியேஷன் பில் விவாதத்திற்கு வருகின்றது என்று தெரிந்த நேரத்தில், கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற எல்லா ப்ரொசீடிங்ஸையும் படித்துவிட்டு, அவைகளில் எந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவது முறையாக இருக்கும் என்பதைத் தீர்மானம் செய்துவிட்டு வந்து பேசுகிறேன். (குறுக்கீடு) விதியில் policy as well as implementation பற்றிப் பேசலாம் என்றுதான் உள்ளது. அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, நிர்வாகம் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முறையாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவைகளைச் சொல்கிறேனே தவிர, வேறொன்றும் அல்ல.

அடுத்து, நான் இன்னொன்றையும் இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்தில் திரிசூலம் என்னும் இடத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான கற் குவாரியிலே திருட்டு நடந்திருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற கற்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு லாரிகளிலே ஏற்றிக் கொண்டு 2,470 லோடு வெளியே விறகப் படுகிறது. ஒரு லோடுக்கு கமிஷன் 4 ரூபாய். இவைகளை எல்லாம் அங்கே இருக்கின்ற கலெக்டர் கண்டு பிடித்து ஒரு உத்தரவைப் போட்டார். அந்த உத்தரவை நான் வாசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த உத்தரவு ஆர்.சி. 25322/78. அதிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதில் இருக்கக்கூடிய தப்பு கிரேவ் அபன்ஸ். திருட்டு, சட்டத்தை தன் கையிலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் கண்டிக்கத் தகுந்த ஒன்று. இந்தத் தப்புக்காக 33,345 ரூபாய்கள் அபராதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, செங்கல்பட்டு மாவட்ட கலெக்டர் உத்தரவு போட்டார். அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர்—இந்த மாதிரி தவறு நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு பொறுப்புள்ள பதவி வகிப்பவரே, அனைத்திந்திய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார் என்று அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தபோது, நம்முடைய முதலமைச்சர் பதில் சொன்னார். என்ன பதில் சொன்னார், விசாரித்துப் பார்த்தேன். தவறு நடந்திருக்கிறது. கலக்டர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். அபராத தொகை வசூலிக்கப்படும் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் இதே மன்றத்திலேயே பதில் சொன்னார். இதை நான் குற்றச்சாட்டாகக் கொடுக்கவில்லை. பாலிசி அண்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் சரியாக இருப்பதற்காகக் கேட்கிறேன். ஒரு கிளின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று சொன்னால், இந்த தப்பு செய்து இருக்கிறாரே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்-அவர் இங்கே கூட சட்டமன்ற உறுப்பினராக இர, கிறார்-நான் அவர் பெயரைக்கூட நீங்கள் விரும்பினால்— சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் நேர்மை, நியாயம், லஞ்ச ஒழிப்பு என்பது இந்த ஆட்சியின் கொள்கையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்தக் கட்சியின் கொள்கையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, மக்கள் மத்தியிலே அவர் கூட வெற்றி பெற்று இந்த சட்டசபைக்கு வந்திருக்கிறார்.

அடுத்து உங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவது குற்றச்சாட்டாக கூட அல்ல—இங்கே மீன் வள மானியத்திற்காக தொகை ஒதுக்கக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை முறையாக செயல்படுத்தப்படவேண்டும், தவறாகி விடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு மிகப்பெரியவர்.....

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இன்றைக்குத் திரும்பவும் நினைவுபடுத்துகிறார். அப்போதே கூட எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்த உறுப்பினர் இதில் தலையிடவில்லை அதற்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று அவரும் மறுத்து இருக்கிறார். முதலமைச்சரும் சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்போது திரும்பவும் அவருக்கு சம்பந்தம் உண்டு என்று உறுப்பினர் கூறிக் கொண்டிருப்பது சரியான பதை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பேசிய புரொசிடிங்ஸ் இது. இதை உங்கள் அனுமதியோடு வாசிக்கின்றேன்.

[1980 ஜூலை 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரகுமான்கால் நீங்கள் அதற்குப் போகவேண்டாம். பெர்சனல் சார்ஜ் எல்லாம் வேண்டாம் நீங்கள் நேம் பண்ணுகிறமாதிரி வருகிறது.

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சார் ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பேசி அங்கத்தினர்கள் பேசி, முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி, அவர் பதில் சொன்னதற்கு பிறகு மீண்டும் கிளப்பலாமா என்பது அங்கத்தினர் முத்தையா அவர்களின் வாதம். அதற்கு ஏன் அதை மீண்டும் கிளப்பு கிறார்கள். அதில் என்ன உயிரோட்டம் இருக்கிறது என்று பதில் சொல்லவேண்டியது ரகுமான்கான். இடையிலே நான் கிளப்புவது என்னவென்றால், ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு முறை முதலமைச்சரால் படிக்கப்பட்டது, பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரால் பதில் சொல்லப்பட்டது. அதைக் கொண்டு வந்து தான் பேசியதைப்போல் அன்றைக்கு வின்சன்ட் படித்தாரே, அதை ஒத்துக் கொண்டீர்களே, இது என்ன நியாயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அதை அன்று சொல்லவில்லை. அப்போதே சொல்லி இருந்தால் கண்டித்து இருக்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேசவேண்டும் என்றால் பேசுகிறேன். இல்லை என்றால் உட்கார்ந்து விடுகிறேன். எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே கருத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே யார் மேலும் எனக்குக் கோபம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது புரொசிடிங்ஸ். இதைப் படித்தவுடனே அப்படியே உங்களுக்கையிலே கொடுத்துவிடுகிறேன். ஆனால் முக்கியமான வரிகளை மட்டும் படித்து விடுகிறேன். சந்தேகப்படுகிறவர்கள் அதைப் புரட்டி சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

[பிற்பகல் 1-40]

இதிலே தெளிவாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. 'இவ்வாறு பரிசீலனையில் உள்ளது' என்று குறிப்பிட்டு இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. யாராக இருந்தாலும் அவர் இன்ன குற்றத்தைச் செய்தார். அதற்கு இன்ன தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று அதிகாரிகளோ, சட்டமோ சொல்கிற நேரத்தில் அதனை இந்த அரசு நிச்சயமாக நிறைவேற்றும் என்பதை நான் இங்கே

1980 ஜூலை 30]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) முடித்து விடுகிறேன். கலெக்டர் இப்படி ஒரு ஆர்டரைப் போட்டு, அந்தப் பணத்தை 15 நாட்களுக்குள் கட்டவேண்டும் என்று உத்தரவு போடுகிறார். அந்த உத்தரவு 21—6—1978-ல் போடப்பட்டது. இது பற்றி சட்டப்பேரவையில் கூறியபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதில் அதை முழுவதும் நான் படித்து விடுகிறேன்.

நேரிலே சென்று பார்வையிட வகையிலும், விசாரித்த வகையிலும் இப்போது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருகூலம் அறிஞர் அண்ணா புளூ மெட்டல் கோவாப்பரேடில் சொசைடியினர் அதனுடைய தலைவரின் சொற்படி சர்வே எண் 25/2பி என்ற அரசாங்க நிலத்திலும், அரசாங்க ஒப்புதல் இல்லாமலும், கலெக்டர் ஒப்புதல் இல்லாமலும் கல்வெட்டத் தொடங்கியிருக்கிறது. அஃதன்னியில், குப்புசாமி ஐயர் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ள இடத்திலேயும் அந்த சொசைடியினர் கல்வை வெட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தவறு நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை விசாரணையின் போது துணைத் தலைவர் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார். இது முதலமைச்சர் அவர்கள் சபையில் சொல்லியது. இப்படி அந்த சொசைடியின் தலைவர் நடந்து கொண்டார்—டிரஸ் பாஸ் செய்தார் என்று முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்கிறார்.

அண்ணா கூட்டுறவு சொசைடியினர் திருகூலத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான 25/2 பி என்ற சர்வே நிலத்திலும், அதன் அருகாமையில் குப்புசாமி ஐயர் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ள இடத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் உத்தரவின்றி கருங்கல் ஜல்லியைத் தோண்டி எடுத்துள்ளனர். அப்படி 2,470 லாரி அளவிற்கு தோண்டி எடுத்துச் சென்று விட்டார், அவருடைய செய்வை விதிமுறைக்கு மீறிய செயல். கள்ளத்தனமாக கனிவளத்தை எடுத்துச் சென்ற குற்றத்திற்காக அந்தக் கனிப்பொருளின் மதிப்பைப் போல் 18 மடங்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அந்த விவரம் அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அவர் அருகில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை சொடுப்பதற்காகவே இப்படி செய்தேன் என்று சமாதானம் கூறினார்கள். சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 2 மடங்கு அபராதம் விதித்து 1978ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 21ஆம் நாளில் உத்தரவிட்டார். தொடர்ந்து தனிப்பட்ட முறையில் கள்ளத்தனமாகக் கனிவளத்தைத் தோண்டி எடுத்த குற்றத்திற்காக ரூ. 33,345 அபராதத்தை 2 வாரங்களுக்குள் கட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவில் தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தது ஆனால் இன்னும் தொகை கட்டப்படவில்லை. இந்த அத்து

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

மீறிய குற்றத்திற்காக வேறு என்ன செய்யலாம் என்பது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இதற்காக அந்தத் தலைவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு முறையீடு ஒன்றை அனுப்பினார். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக அந்தச் செயலில் ஈடுபட்டதாகவும், அபராதம் அதிகம் என்றும் தமிழ்நாடு சிறு தொழில் சலுகை விதி 10ல் கூறியவண்ணம் குத்தகை வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அந்த விதி 10-க்கும் விதிக்கப்பட்ட அபராதத்திற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. மேலும் அபராதத் தொகை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது சம்பந்தமாக தொழில் வணிக இயக்குநருக்கு மேல் முறையீடு செய்ய வேண்டும். அந்தத் தலைவர் மேல்முறையீடு செய்யாத காரணத்தால் அவர் உடனடியாக மேல் முறையீடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார் என்று சொல்லிவிட்டு, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? வேறு ஒன்றும் குற்றச்சாட்டு சொல்ல வில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று தான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மீனளத் துறை — அதற்காகவும் இங்கே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால், அந்த நிதியும் முறையாகச் செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்பதும் இந்த நிதி மசோதாவின் நோக்கம் என்பதால் அது குறித்தும் கருத்து சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒருவருக்கு மெக்கனைசுடு போட் வழங்கப்படுகிறது. 4 மாதம் ப்ரிமியம் கட்டவேண்டும், அதன்படி ஆயிரம் ரூபாய் அந்தப் பெரிய மனிதர் ப்ரிமியம் கட்டினார். டெபாசிட் கட்டுகிறார். அதுமட்டுமல்ல பிறகு அந்த மெக்கனைசுடு போட் இன்ஜினை விற்று விடுகிறார் அந்தப் பெரியவர். மீன் வளத்துறை அவரிடமிருந்து ப்ரிமியம் பாக்கி என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறது. இதற்கு ஒரு பதிலும் அந்தப் பெரியமனிதரிடமிருந்து வரவில்லை. எனவே மெக்கனைசுடு போட்டை அரசு சீஸ் செய்கிறது, கைப்பற்றுகிறது. அப்போது பார்த்தால் அந்த போட்டில் இன்ஜின் இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அதற்குப் பிறகு அந்த போட்டை ஏலத்தில் விற்று இருக்கிறார்கள், ரூ. 10,000 வருகிறது. அந்தப் பெரியவர் இந்த அரசுக்கு லட்சக்கணக்கிலே பாக்கி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மிகப் பெரிய மனிதர், அந்த மாவீரன் மீது அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது? போட்டில் இருக்கும் இன்ஜினை விற்று விட்டார் என்று வந்த அந்தப் பைல் எங்கே இருக்கிறது, அது

1980 ஜூலை 30]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

டிஸ்போஸ் செய்யப்பட்டு விட்டதா, அந்தப் பைலின் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டதா? இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அப்ராபிரியேஷன் மிஸ் அப்ராபிரியேஷன் ஆக மாறிவிடக்கூடாது. அதற்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு ஒன்றும் அல்ல; தனிப்பட்ட முறையிலும் அல்ல.

இன்னொன்று, சுவாமிநாத சுவாமி திருக்கோவில். இதில் ரகுமன்கானுக்கு என்ன வேலை என்று கேட்கவேண்டாம். காரணம் எனக்கு ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அது வேறு ஒன்றும் அல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அறங்காவலர்களை நியமித்ததில் ஊழல் செய்தார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். நான் ஆதாரத் தோடு குற்றஞ்சாட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன். குற்றஞ்சாட்டு சொல்லக்கூடாது; ஆனாலும் ஆதாரம் இருக்கிறபோது ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த பில்லில் குற்றஞ்சாட்டு சொல்லக்கூடாது; சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : அதை நான் குற்றஞ்சாட்டாகச் சொல்ல வில்லை; ஒரு முறைகேட்டை அரசுக்கு நல்ல யோசனையாகச் சொல்கிறேன். முறைகேடு பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். வேறு ஒன்றும் அல்ல. அந்த ஆலயத் தரிசனத்திற்கு டிக்கட் அடிக்கிறார்கள். அது சுவாமிமலை திருக்கோவில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. திருக்கோவில் தரிசனத்திற்கு வழங்கப்பட்ட டிக்கெட்டுகளில் ஆலயத்தின் முத்திரை அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறங்காவலர்கள் கையெழுத்திடாமல் முறையாக அதிகாரி கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். டிக்கட் மூலம் முறையான வருமானம் வந்திருக்கிறது.

அதேநேரத்தில் அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சில அறங்காவலர்கள் — அவர்களுடைய பெயர் இருக்கிறது, அவைகளை சொல்லவேண்டுமென்றால் வாசிக்கிறேன் — அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. சகோதரர்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். என்ன நிலைமை என்றால் கள்ள டிக்கட் விற்கப்பட்டு, 60,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக 'போட்டோ ஸ்டெட் காப்பி' எல்லாம் இருக்கிறது; அதை கொண்டுவந்திருக்கிறேன். தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக அதை மன்றத்திற்குத் தருகிறேன்; அதை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1980 ஜூலை 30]

நான் இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நியமித்த அறங்காவலர்கள் கோவிலில் ஊழல் செய்தார்கள் என்று சொன்னீர்களே ! இன்றைக்கு உங்கள் ஆட்சியில் அந்தத் தவறு நடக்கலாமா ? தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். Code of Conduct for Ministers (Both Central and State) இந்தச் சட்டத்தில் செக்ஷன் 64-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் அமைச்சர் பொறுப்புக்கு வருவாரானால் அவருக்கு என்ன சொத்து, வீட்டில் எவ்வளவு நகை இருக்கிறது, வீட்டில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது, அவருடைய உறவினருக்கு எவ்வளவு வசதி இருக்கிறது — உறவினர் என்றால் 'பேமிலி' கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் அடங்கிய ஜாயின்ட் பேமிலி— யாராவது தொழில் நடத்துகிறார்களா, என்ன தொழில் என்ற விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அதன்படி இங்கே இருக்கிறவர்கள் விவரம் தந்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று. முதலமைச்சர் பதவிப் பிரமாணம் ஏற்றார். நான் அதில் குறுக்கிடவில்லை. அது அவர்களுடைய வெற்றி விழா. அதிலே நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த அரசு சிக்கனமாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றபோது, இராஜாஜி ஹாலில் எடுத்தார்கள். அண்ணா வழியை அப்படியே பின்பற்று வதாகச் சொல்லக்கூடிய நீங்கள் இவ்வளவு இலட்சக் கணக்கான பணம் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். இதில் ஏன் அண்ணா வழியைப் பின்பற்றவில்லை ? மற்ற விவகாரங்களில் அண்ணா வழி, இதில் உங்கள் சொந்தவழியா ?

இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். காண்ட்ராக்ட் கொள்கை கூடாது ; யாருக்கும் காண்ட்ராக்ட் விடமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 'ஒர்க் ஃபார் ஃபுட்' — இதில் காண்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல போலீஸ் துறை பற்றி ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையில் சத்தியவாணிமுத்து நகரில் பிளாக் 330-ல் சின்ன பொண்ணை கைதுசெய்து, குழந்தைகளையும் கைது செய்து 'லாக்கப்பில்' வைத்திருக்கிறார்கள். லாக்கப் பில் வைத்த 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக மாஜிஸ்ட்ரேட். கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும். ஆனால் கொண்டு போகவில்லை. இல்லீகல் டிட்டென்ஷனில் வைத்து, அந்தப் பெண்ணை நிர்வாணமாக்கி, அசிங்கப்படுத்தி, கேவலப்படுத்தி, பசிக்கிறது என்று சொல்லிய குழந்தைகள் கையில் மண் பாத்திரத்தைக் கொடுத்து, பிச்சை எடுத்துவரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 30]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

(பிற்பகல் 1-50)

அது சம்பந்தமாக எக்மோர் கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு இருக்கின்றது. அந்த வழக்கின் உள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. அப்படிப் போனால் அது சப்-ஜூடிஸாக இருக்கும். இந்தச் சம்பவம் சென்னை நகரிலே நடைபெற்றிருக்கின்றது. அதுபற்றிய தகவல் வேண்டும் என்றால் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தான். திண்டுக்கல் மின் வாரிய ஊழியர் * * * காவல் நிலையத்திலே ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கின்றார்.

* * * * *
நான் குற்றச்சாட்டு சொல்ல விரும்பவில்லை. யாராக இருந்தாலும் தவறு செய்தால் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டுக்கள் இன்றைக்கு வேண்டாம். அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லிலே ஒரு துறையைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குற்றம் சாட்டியவர்களுடைய பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார். அதே நேரத்தில் குற்றவாளிகள் என்று சில பெயர்களையும் குறிப்பிட்டார். அந்தப் பெயர்களை அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவற்றை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கும்படி உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கம்பிளெயின்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தவறு செய்கின்றவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். இதைப்போன்று இன்னொரு கருத்தையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஊரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. சேலம் மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒரு இடம். அங்கே ஒருவருடைய மகள் கடத்தப்படுகிறார். இன்னார்தான் கடத்தினார். இன்னார்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1980 ஜூலை 30]

துணையோடு என்று சொல்லி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மீது போலீசிலே புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலமைச்சருக்கும் புகார் கொடுக்கப்பட்டது. ஆளும் கட்சிக்காரர் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதற்குரிய விபரம் வேண்டுமானால் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து நடிகை பிரமீளா கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இதை நான் இங்கே சொல்கின்றபோது நான் பிரமீளாவுக்காக வாதாடுகிறேன் என்று பத்திரிகைகள் போட்டுவிடக்கூடும். ஆனால் அப்படி விபசாரக் குற்றம் செய்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தண்டிக்கப்படவேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன் படத்திலே நடத்த ஒரு நடிகையும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்ரோப்பிரியேஷன் பில்லிலே பேசுங்கள். நீங்கள் பேசுவது நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷனிலே பேசுவது போன்று இருக்கின்றது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, அப்ரோப்பிரியேஷன் என்று சொல்கின்றபோது அதிலே எல்லா மானியங்கள் சம்பந்தமாகவும் பேசலாம். ஆனால் அதுபோன்ற வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று நடவடிக்கை எடுப்பதும் எடுக்காமல் இருப்பதும் ஆகிய நிலைமைகள் மாறவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் இன்னொன்றையும் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக இந்தச் சர்க்காருடைய கொள்கை தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சேலத்திலே பேசுகின்றபோது சாராயத்தை பாட்டிலில் அடைத்து விற்பனை செய்வது பற்றி பரிசீலிக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லி இருக்கின்றார். பேரன்ட்ஸ் ஆக்ட் என்ற கடுமையான சட்டம் ஊர் கடத்துகின்ற சட்டம் ஒரு பக்கத்திலே இருக்கின்றது. அதே சமயத்திலே 25 வயது நிரம்பியவர்கள் மது பெர்மிட் பெற்றுக் கொள்ளலாம். என்று ஒரு சட்டமும் இருக்கின்றது. அதற்கு 25 ரூபாயைக் கட்டிவிட்டால் போதும் பெர்மிட் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சாராயம் சாப்பிடுகின்றவர்களின் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு வேளை நல்ல சாராயத்தை அவர்கள் சாப்பிடவேண்டும் என்று கருதி சாராயத்தை பாட்டிலிலே அடைத்து விற்கின்ற திட்டத்தை

1980 ஜூலை 30]

(திரு அ. ரகுமான்கான்)

இந்த சர்க்கார் கொண்டுவர முயற்சிக்குகின்றதா? நாவலர் அவர்கள் பேசியது பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. மதுவிலக்கு பற்றி இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இப்போதே அந்த விளக்கத்தைத் தந்துவிடுவது நல்லது என்பதால் சொல்லிவிடுகிறேன்.

நல்ல சாராயத்தைக் காய்ச்சி விற்பனை செய்யவேண்டும் என்று நான் சொன்னதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் நான் அதைச் சொல்லவில்லை. ஏற்கெனவே குடிப்பழக்கம் உடையவர்களைத் தண்டித்தால் குடிப்பழக்கம் வராது என்ற காரணத்திற்காக கடுமையான சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அந்த சட்டத்தின் மூலம் குடிப்பழக்கம் உடையவர்களைத் தண்டிக்கின்றபோது அவர்கள் 6 மாதம், 8 மாதம், ஒராண்டு என்று சிறையில் இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுவதன் காரணமாக அவர்களுடைய குடும்பங்கள் அதிகமாக கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும் உலகத்தில் பழக்கம் நல்லதா கெட்டதா என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. குடிப்பது குற்றமா இல்லையா என்ற பிரச்சினைகளும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்திலும் குடிப்பது குற்றம் என்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் குடிப்பழக்கம் உடையவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதால் அவர்களுடைய குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன என்ற காரணத்தினால் 25 ரூபாய் கொடுத்து பெர்மிட் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே நிருபர்கள் என்னிடத்திலே இதுபற்றி கேட்டனர். ஆனால் இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு என்ன கொள்கையை கடைப்பிடித்ததோ அதே கொள்கையைத்தான் கொண்டிருக்கின்றது. அதை அவர்களிடத்திலே விளக்குகின்ற சூழ்நிலையில் கள்ளாக இருந்தாலும் சாராயமாக இருந்தாலும் அல்லது எதுவாக இருந்தாலும், எந்தக் காலத்திலேயாவது அதைக் கடையிலே வைத்து விற்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால் பாட்டிலில் அடைத்து விற்பனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் சொன்னேனே தவிர அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் அது என்று நான் சொல்லவில்லை. நிருபர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாகச் சொன்னேனே தவிர இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாக நான் சொல்லவில்லை.

[1980 ஜூலை 30]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி. அடுத்து நான் சொல்லவருவது.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பிரமீளா அவர்களுடைய வழக்கைப் பற்றியும், மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியனைப் பார்த்த அவர். அதிலே நடித்த ஒரு நடிகையைப் பற்றியும் பிரச்சனையை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, சிறைச்சாலை அல்ல, காவல் நிலையத்தில் இரவில் பெண்களை அழைத்துச் சென்று வைத்திருக்கக்கூடாது என்பதைப் பற்றித்தான் நான் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, விபச்சார தடையின்மீது, தவறு செய்தால் கைது செய்ய வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் தெரிந்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் ஏன் அப்படி பேசுகிறார்கள் என்பதை நான் புரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையை மீட்ட சுந்தர பாண்டியன் சினிமாப்படத்திலே நடித்த, கைது செய்யப்பட்ட அந்த நடிகையின் மீது என்ன வழக்கு இருக்கிறது என்று அறிய.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பெண் கைது செய்யப்படவில்லை. விசாரணைக்கு காவல் நிலையத்திற்குதான் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றை நான் உங்கள் மூலம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு போலீஸ்காரர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டதற்கு காரணம் அந்தப் பெண்ணை 6 மணிக்கு மேல் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வந்ததற்காகத்தான்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரமீளா அவர்கள் அன்றைய தினமே கமிஷனர் அவர்கள் முன்னால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, ஜாமீனிலே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1960 ஜூலை 30]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், அந்தப் பெண்மணி விபச்சாரம் செய்கிறார் என்ற தகவலின்படி போலீசார் வீட்டிற்கு போகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் விசாரணை நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே அழைத்துக் கொண்டு காவல் நிலையத்திற்கு

.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எழுந்திருக்கிறேன். குறுக்கிடுவதற்காக அல்ல என்பதை முதலிலேயே சொல்லி விடுகிறேன். அங்கு ஏதோ நடைபெறுவதாக கடிதம் வந்தது என்று சந்தேகப்பட்டுதான் போலீசார் அங்கே சென்றிருக்கிறார்கள். கேள்விபட்டும் அல்ல, நேரிடையாக தெரிந்தும் அல்ல. ஒரு அனாமதேய கடிதத்தை நம்பிக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். உள்ளே பார்த்தபோது எந்த குற்றமும் செய்ததாக எந்தவித அடையாளமும் இல்லை. ஆள் யாரும் இல்லை. அப்படி இருந்தும் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றதினால்தான் அந்த தலையீடு ஏற்பட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (Before the Law all are equal) ஒரு தகவல் தவறு என்று ஒரு இடத்தில் தெரிகிறது. ஒரு தகவல் சரி என்று இன்னொரு இடத்தில் தெரிகிறது. இதில் முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நான் சொல்ல விரும்பிய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தகவல் சரியா இல்லையா என்பது பற்றி அல்ல பிரச்னை. நேரிடையாக தெரிந்துதான் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். நேரிடையாக தெரிந்தும் தவறாக அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் மேலும் முதல்வர் அவர்களிடத்திலே இது பற்றிய விவாதத்தை நீட்டிக்க விரும்பவில்லை. நான் கேட்க விரும்புவது எல்லாம்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரும்பவும் அந்தப் பிரச்னை வேண்டாம். அப்ரோப்பிரியேஷன் பில்லின் மீதான விவாதத்திற்கு வாருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு ஒரு பிரச்சனையில் ஒன்றை மட்டும் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் கலைக்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில், அதை கண்டித்து காமராசர்

1980 ஜூலை 30]

(திரு. அ. ரகுமங்கன்)

சிலையிலிருந்து சீரணி அரங்கம் வரை ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வர்ணித்ததைப் போல் சமூக விரோதிகள் அதிலே கலந்துக் கொண்டு தவறுகள் செய்து விட்டார்கள்.....(மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு அந்த சப்ஜெக்ட் இல்லை. இன்றைக்கு சப்ஜெக்ட் அப்புரோப் பிரியேஷன் தான்

திரு. அ. ரகுமங்கன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்புரோப்பிரியேஷன் பில்லிலே எதைப் பேசலாம் என்பதும், நான் பேசுவது இர்ரெலவண்டாக இருக்கிறதா என்பதையும் நீங்கள் புரொசீடிங்ஸ்ஸை பார்த்து, விதிகளைப் பார்த்து முடிவு செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : புதிதாக வந்து இருக்கிற உறுப்பினர்கள் சிலர் பேச விவரம் இல்லாமல், பேசுகிற வாய்ப்பாக முதலில் பேசும்போது எதையாவது பேசியிருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் இரண்டாவது தடவையாக வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். இந்த அப்புரோப்பிரேஷன் பில்லிலே ஒவ்வொரு துறைக்கும் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறதோ அதிலே இருக்கிற பாதகங்களை, சாதகங்களை எடுத்துப் பேசலாம். ஆனால் இப்பொழுது நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் அலிகேஷன்ஸ்தான். அது இன்றைக்கு நிகழ்ச்சி நிரலில் வரவில்லை. அது அப்புரோப்பிரியேஷன் பில்லுக்கு தேவை இல்லாத ஒன்று. உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பெற்ற 45 நிமிடங்கள் முடிந்து விட்டன. ஆகவே அத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : அந்த ஊர்வலத்தில் சமூக விரோதிகள் கலந்து கொண்டார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வழக்கை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டார்கள். நான் தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மதுரையில் இந்திரா காந்தி அம்மையாரை கொலை செய்ய முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொல்லி.....

[பிற்பகல் 2-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் தலைவரே அதைப்பற்றி பேசியாகிவிட்டது. மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள்.

[1980 ஜூலை 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திங்கள் 2-ம் நாள் இந்தப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் இங்கே ஆய்வுகள் சிறப்புற நடைபெற்றன. அவைகள் எல்லாம் ஒரு வழியாக முடிவுற்று இன்று நிதி ஒதுக்கீடு முன்வடிவினை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டிய கட்டத்திற்கு நாம் வருகை தந்திருக்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீதும் அதனைத் தொடர்ந்து இந்தப் பேரவை எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். நான் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இந்த முறை ஓரளவிற்கு சில சமயங்களில் குடு இருந்தாலும் சில சமயங்களில் காரசாரமான விவாதங்கள் இருந்தாலும் சில பேர்கள் தங்களுடைய உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு உணர்ச்சி வயப்பட்டிருந்தாலும் அந்த உணர்ச்சி இருபக்கத்தையும் மீறி நின்றாலும் ஆனால் சுமுகமாக இங்கே விவாதங்கள் நடைபெற்று ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையும் நிறைவேற்றப்பட்டு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ஒன்றிரண்டு ஒலிமூலமாக இங்கே வற்புறுத்தப்பட்டாலும் அதை வோட்டு எடுக்கிற முறைக்குக் கொண்டுவராமல் நாம் எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளையும் சிறப்புற நிறைவேற்றுவதற்கு ஒத்துழைப்பு தந்த எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த அத்தனை பேர்களுக்கும் என் நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தாம் ஆற்றிய உரையில் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல் இங்கே குற்றங்கள், குறைகள் ஆகியவற்றை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது எதிர்க்கட்சிகளை சார்ந்தவர்களின் நீங்கா கடமையாக இருக்கின்றன. ஆகவே குற்றங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறபோது ஆட்சியில் இருக்கிற அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர்கள் அவற்றிற்கு செவிமடுத்து அவற்றின் உண்மை நிலைமைகளை அறிந்து அவற்றைக் களைய வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில், எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்களைச் சொல்லக் கூடாது என்றோ குறைகளைச் சொல்லக் கூடாது என்றோ நான் கருதவில்லை. குற்றங்களை, குறைகளை சுட்டிக் காட்டத்தான் இங்கே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னால் தான் குற்றங்கள், குறைகள் தெரிய வரும். அந்தக் குற்றங்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1980 ஜூலை 30]

களை முறைப்படி களைவதற்கான வழிமுறைகளை காணவும் முடியும். அது மட்டுமல்லாமல், எங்களுக்கு, அமைச்சரவையில் இருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் கூட தெரியாமலே பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்ற போது அவைகள் அத்தனையையும் அந்தந்த இடத்திலே இருந்து கண்காணிக்கின்ற தன்மை எங்களுக்கு ஏற்பட வழி இல்லை.

குறைபாடுகள் நடைபெறக் கூடும். குற்றங்கள் ஆங்காங்கே நடக்கக்கூடும். ஆனால் அவற்றைக் களைவதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டதா என்பதும் அவற்றைக் களைந்து குறைபாடுகள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கான வழிவகையைக் கண்டதா என்பதும் தான் மிக மிக முக்கியமானது. அந்த வகையில் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய கருத்துக்கள் அத்தனையையும் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள் அவ்வப்போது கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கும் குற்றங்களைக் களைவதற்கும் அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வதை எல்லாம் சாதாரணமாக சொன்னார்கள்; கேட்டார்கள் என்ற அளவில் விடாமல் அவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து ஒவ்வொரு துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும் அலுவலர்களும் அந்த குறைபாடுகள் எதிர் காலத்தில் நிகழாமல் தடுப்பதற்கும் நிகழ்ந்தவை பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஜனநாயகம் என்ற போது, பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்கிறபோது ஆளும் கட்சி எதிர் கட்சி இரண்டும் சேர்ந்து தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் அடிப்படச் சொல்வார்கள்.

‘The Opposition Party must have a say and the Ruling party must have a way.’

என்று சொல்வார்கள். ஆகவே எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் குற்றங்கள், குறைகளை சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் கேட்டு அறிந்து இவை இவற்றை செய்ய வேண்டும் என்று பரிந்துரைகள் செய்வதைக் கேட்டறிந்து அவற்றிற்கு வழி வகைகள் காண வேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிறது.

1960 ஜூலை 30]

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

அந்த முறையிலேதான் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட சில பல கருத்துக்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டு சொல்லியிருந்தாலும், சில பல குற்றங்களை மிகைப்படுத்தி சொல்லியிருந்தாலும், அதிலே சிறிதளவாவது உண்மையிருக்கலாம், அந்த உண்மையைக் கண்டறிந்து, அதன்மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்நிற்கும் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்று இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே ஒரு குற்றத்தைச் சொல்லுகின்ற போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அதிலே உண்மை இருக்குமானால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் எங்களுடைய கவனத்திற்கு வராத, எங்கள் கண்களுக்குப் படாத, எங்கள் காதலுக்கு வந்து சேராத அத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வார்களேயானால், அது இந்த நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் மிகமிகப் பயன்படும்.

ஒருவர் எந்தக் கட்சியிலே இருந்தாலும், அவர் தனிப்பட்ட முறையிலே அதாவது இன்டிவிஜுவல் கெப்பாசிட்யிலே தவறுகள் செய்யக்கூடும். தனிப்பட்ட முறையிலே அவர் ஈடுபடுகிறார் என்பதற்காக, அந்தக் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேர்களும் குற்றவாளிகள் என்று கூறிவிட முடியாது; அதை ஒப்புக் கொள்ளவும் முடியாது. எல்லாக் கட்சியிலும் நல்லவர்களும் இருப்பார்கள்; அதே போல் எல்லாக் கட்சியிலும் தீய நோக்கங்கள் படைத்தவர்களும் இருப்பார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே சுட்டிக் காட்டும் போது, அதை ஏற்றுக் கொண்டு, அப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள், நாட்டின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடியதாக இருக்குமேயானால், அதை நாங்கள் கட்டாயம் தடுத்து நிறுத்துவோம். அந்த வகையிலே இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்குறைகளை யெல்லாம் இந்த அரசு, எல்லாத் துறைகளும் முறைப்படுத்தி, பல்வேறு மானியங்களிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைகளை அந்தந்தத் துறையினர் நிறைவு படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள். அவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு மனதிலே வைத்து, எதிர்காலத்திலே திட்டங்களை வகுக்கும்போது, அவற்றுக்கான வழிமுறைகளைத் தொகுக்கும்போது, அவற்றை நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டனர். அதற்கு இந்த மாநில அரசு பெரு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினேன். அந்த

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1980 ஜூலை 30]

விலையை நிர்ணயிப்பது பற்றி, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு புது டெல்லியில் மத்திய உணவு அமைச்சர் தலைமையில், மாநில முதல் அமைச்சர்கள், மாநில உணவு அமைச்சர்கள், மாநில விவசாய அமைச்சர்கள் ஆகியோர் அடங்கிய ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அதிலே தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நானும், விவசாயத் துறை அமைச்சரும் மின்சார அமைச்சரும் கலந்துக் கொண்டு, நம் மாநிலத்தின் கோரிக்கையை எடுத்துச் சொன்னோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் எடுத்துச் சொன்னதைப் போலவும், இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போலவும், நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னோம். நம்மைப் போலவே ஆந்திர மாநிலமும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்போலவே பஞ்சாப், அரியானா மாநிலமும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும் பல மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், உணவு பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற சில மாநிலங்கள், உணவுப் பொருள்களின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தினால், தங்களுடைய வாங்குகின்ற விலை உயர்ந்து விடும் என்பதால், கொள்முதல் விலையை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொன்னார்களே தவிர, உற்பத்தியிலே ஈடுபடுகின்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் நெல்லின் கொள்முதல் விலையை உயர்த்துவதற்கான காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரைக்கும், இன்றைய தினம் உரத்தின் விலை உயர்ந்திருக்கின்றது போன்ற பல்வேறு சான்றுகளை தொகுத்து, எங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இந்த புள்ளி விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறைந்த அளவு கணக்கெடுத்துப் பார்த்தாலும், உற்பத்திச் செலவு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 124, 125 ஆகிவிடுகின்றது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டி, அவர்களுக்கு அதற்குமேல் 6 ரூபாய் லாபம் என்கின்ற அளவிலே, ஒரு குவிண்டாலுக்கு 130 ரூபாய் கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினோம். அதன் அடிப்படையிலேதான் ஆந்திர மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும், குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சில மாநில முதலமைச்சர்கள் 135 ரூபாய் என்று கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும் சிலர் 125, 115 என்று சொன்னார்கள். நெல்லுக்கு இந்த விலை கொடுக்காவிட்டால், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுபவர்கள் பெரும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி இருக்கிறோம்.

மற்றும், தொடர்ந்து புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினோம். ஏதோ ஒரு காலத்தில் கோதுமைப் பயிரிடுகின்ற பகுதியின ஆதிக்கத்தில் இருந்த காரணத்தினால், அதற்கு அதிகம் செ

1980 ஜூலை 30]

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

வாகின்றது என்ற அடிப்படையில் அதிக விலை நிர்ணயிக்கப் பட்டது. அந்த அடிப்படையே பாழ்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினால்தான், நெல்லுக்கு இந்த நிலை. அதற்குப் பிறகு கோதுமைக்கு ரூ. 10 உயர்த்தினால், நெல்லுக்கு ரூ. 8 என்று உயர்த்துகிறார்கள். எனவே, இந்த அடிப்படையிலேயே தவறு இருக்கின்ற இந்த நிலையையும் சுட்டிக் காட்டினோம். இதை வைத்துக் கொண்டு, இப்போது கோதுமைக்கு கொள்முதல் விலை 117 என்றும், நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலை 95 என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், செலவைக் கணக்கிடும்போது, கோதுமையை விட நெல்லுக்குத்தான் அதிகமாகின்றது என்பதை, அதற்கான ஆய்வுக் குழு அறிக்கையின் பரிந்துரையையும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறோம். கோதுமைக்கு குறைவான தண்ணீர் இருந்தால் போதும்; ஆனால், நெல்லுக்கு அதிகமான தண்ணீர் வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-10)

கோதுமைக்குப் பயன்படுத்துகிற உரத்தின் அளவையும், நெல்லுக்குப் பயன்படுத்துகிற உரத்தின் அளவையும் அங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதை நாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்று இல்லாமல் வல்லுநர் குழுக்கள் ஆய்வு நடத்திய அறிக்கையிலிருந்து தெளிவு படுத்தியுள்ளோம். நெல்லுக்கு, உரத்தின் விளவு அதிகமாக ஆகிறது, செலவினம் அதிகமாக ஆகிறது—இதையெல்லாம் காண்கிறபோது கோதுமைக்கு என்ன விலை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்காவது நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று வாதிட்டு வந்திருக்கிறோம். என்ன முடிவை மத்திய அரசு எடுக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இந்த மன்றத்தின் ஒட்டு மொத்தமான பரிந்துரையோடு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

விவசாயிகள் கடனை ரத்து செய்ததை ஈடு கட்ட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகளின் அவல நிலையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். திட்ட அமைச்சராகவும், திட்டக்குழு துணைத் தலைவராகவும் உள்ள திரு. திவாரி அவர்களிடத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நானும், மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும் மூன்றரை மணி நேரத்திற்கு மேல் பல்வேறு நிலைமைகளை வாதிட்டோம். சிறு விவசாயிகள், கடனைத் தாங்க முடியாத விவசாயிகள், கடனை எந்த வகையிலும் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத விவசாயிகள், அடிப்படை உடைமைகள், மற்றவற்றை விற்றுத்தான் கடனைச் செலுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் உள்ள விவசாயிகள் கடனை ரத்து செய்வதால் ஏற்படுகின்ற பொறுப்பை

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1980 ஜூலை 30]

மாநில அரசிடம் மட்டும் விட்டால் நல்லதல்ல, மத்திய அரசும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னோம். அப்போதுதான் எதிர்காலத்திலே நெல் உற்பத்திச் செய்யும் விவசாயிகள் கஷ்டத்தைப் போக்கும் பொறுப்பில் மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு உதவ முன் வராவிட்டால் எதிர்காலத்திலே அது விவசாயப் பிரச்சினையாக இல்லாமல், கொள்முதல் விலை உயர்வுப் பிரச்சினையாக இல்லாமல் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சினையாக மாறிவிடும். இந்நிலை உருவாகி வருகிறது. இன்றைக்கே கூட மத்திய அரசு அதற்கு ஈடு கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் நிலை பற்றியும் மற்றைய மாநிலங்களின் நிலை பற்றியும் 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' பத்திரிகை இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களை மிகத் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. இதையும் கூட திட்டக்குழு துணைத் தலைவரிடத்தில் தெளிவுபட எடுத்துக் காட்டினோம்.

மகாராஷ்டிராவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கும் கடன் அளவு 294.47 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன்களாக இருப்பது 157.52 கோடி ரூபாய். உத்தர பிரதேசத்தில் கடன்கள் 191.92 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன்கள் 91.35 கோடி ரூபாய். குஜராத்தில் கடன்கள் 218.01 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன்கள் 90.32 கோடி ரூபாய். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 121.38 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன் 75.31 கோடி ரூபாய். தமிழ்நாட்டில் கடன்கள் 270.26 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன் 68.58 கோடி ரூபாய். கர்நாடகத்தில் கடன்கள் 129 கோடி ரூபாய்; காலம் கடந்த கடன்கள் 63.42 கோடி ரூபாய். கர்நாடகத்தில் இந்தப் பிரச்சினை எந்த அளவுக்குப் போயிற்று என்று நேற்றுக் கூடச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அங்கு அது சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக இதுவரை 17 பேர் உயிரிழக்கக்கூடிய அளவுக்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களும் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவும் அந்த உதவியைக் கோருகிறது.

மற்றவற்றுக்கு மத்திய அரசு உதவி தராமல் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆலைகள் என்று வரும்போது பல்வேறு சிக் மில்கள் நடைபெறாத நிலை ஏற்படும்போது மத்திய அரசே ஏற்று கடனின் பெரும்பகுதியை பல கோடி ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழில்கள் மூட வேண்டிய கட்டம் வரும்போது அந்தத் தொழிலை எடுத்து நடத்தும் வகையில் யாரோ பட்ட கடனை மத்திய அரசினர் தள்ளுபடி செய்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் மத்திய அரசு இருக்கிறது. தொழில்களுக்குப் பட்டிருக்கிற கடனை

1980 ஜூலை 30]

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

ஏற்றுக்கொள்ளுகிற பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு வரும்போது விவசாயிகள் கடனை தள்ளுபடி செய்கிற பொறுப்பை மாநில அரசுதான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசுக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லையென்று சொல்லுவது நியாயமில்லை என்ற வாதங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்கிற நிலை இல்லை. ஒரு தடவைக்கு பல தடவை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதி அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மின் உற்பத்தியைப் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜா செரிப் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களிலே இந்த ஆண்டு 5 திட்டங்களிலே அதிகமான தொகை மின் உற்பத்திக்குத் தந்திருக்கிறோம். தொடர்ந்து வந்திருக்கிற அரசும், இதற்கு முன்னாலேயும் சரி மின் உற்பத்திக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட நம்முடைய மாநிலத்திலே சிறு தெழைவில்கள் வளர்ச்சி, மற்ற வளர்ச்சிகளிலே ஈடுபடக்கூடிய அளவிற்கு மின் உபயோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே அதிகமான அளவுக்கு கிணற்று நீர்ப்பாசனத்தை மின் இறைவையின் மூலமாக வைத்துப் பாசனம் செய்கிற நிலைமை தமிழகத்திலே தான் அதிகமாக இருக்கின்றது. தமிழகத்திலே 9 லட்சத்து சில்லரை கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புத் தந்திருக்கிறோம். ஆகவே இது ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாகி, உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் நாம் மின் துறையை அதிகமாக வளர்த்தது, அது மட்டுமல்லாமல் மின் இணைப்பு அதிகமாகக் கொடுத்து வந்தது, அதன் மூலமாக பாசனமும் ஏற்பட்டது. ஆகவே தான் மின் துறைக்கு அதிகமான இடம் தரப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆனால் இந்தக் கட்டத்திலே செலுத்தவேண்டிய கடனை செலுத்தாமல் இருக்கிற விவசாயிகள் உணர்ந்து உற்பத்திக்கு ஆகிற செலவைத்தான் நாம் தரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கேரளாவில் நாம் 28 காசுக்கு வாங்கி 12 காசுக்கு விற்கிறோம் என்றால் அவர்களுக்கு நாம் சலுகையோடு தான் விற்கிறோம். அதையெல்லாம் விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் உணர்ந்து, அது செலவழிக்கப்பட்டு உற்பத்தியாக்கப்படுகிற ஒன்று, ஆகவே அதற்குக் கட்டணம் செலுத்தாமல் இருக்கிற போக்கு கூடாது. ஆகவே பயன்படுத்துகின்ற மின்சாரத்திற்குக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்ற உணர்வு வந்தால்தான் இன்றைய நிலையில் மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்திலேயும் ஒரு நிம்மதியான நிலைமை

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1980 ஜூலை 30]

ஏற்படும், யார் ஆட்சி பீடத்திற்கு வந்தாலும் சரி, ஆட்சியை அமைதியாகவும் முறைப்படியும் நியாயத்தின் அடிப்படையிலேயும் நடத்திச் செல்வதற்கு வழிவகை ஏற்படும். ஆகவே அதற்கு மன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும். நாம் அதிகமான அளவுக்குச் செலவு செய்து, சப்ளிடியோடு அவர்களுக்கெல்லாம் தந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதைக் கூட செலுத்த மறுக்கிற அளவுக்கு பிரச்சாரங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆங்காங்கு இருக்கிறவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு பெருமுயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதியினுடைய நிலைமைகளைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வேறு பிரச்சினைகளுக்கு அவை முன்னவர் அவர்கள் பதில் அளிக்கத் தொடங்கிவிட்ட காரணத்தால் ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். டெல்லிக்குத் சென்று வந்ததைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேசியதையும் கொள்முதல் விலைப்பற்றி பேசியதையும் அதிலே ஏற்பட்ட முடிவுகளையும் முடிவு பெறாத சூழ்நிலைகளையும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆண்டுத் திட்டம் பற்றியும் அவர்கள் அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அதிலே மத்திய திட்டக் குழு ஏற்கனவே 383 கோடி ரூபாய் அளவில்தான் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாட்டு ஆண்டுத் திட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியதாகவும் அதற்குக்கூட ரிசோர்சஸ், நிதி ஆதாரத்தில் 15 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை நிலை இருந்ததால் அந்த நிதி ஆதாரத்தை தமிழக அரசு-மாநில அரசு எப்படி சரிக்கட்டப் போகின்றது என்பதை விளக்கவேண்டுமென்று கூறியதாகவும் அதற்கு நேர்மாறாக நீங்கள் தயாரித்துத் தந்திருக்கிற நிதிநிலைக் குறிப்பில், இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட்டிலே 436.37 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். 383 கோடிக்கே 15 கோடி ரூபாய் ரிசோர்ஸ் திரட்டவேண்டும், அதற்கு என்ன என்ன வழிமுறைகளை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று மத்திய திட்டக் குழு கேட்கிற சூழ்நிலையில் 436.37 கோடி ரூபாய் என்று முன் கூட்டியே எப்படி அறுதியிட்டு பட்ஜெட்டிலே அறிவித்தீர்கள் என்ற சந்தேகத்தை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, முன்பு மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டது 383 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்தினுடைய

1980 ஜூலை 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கித் தந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு வேறு பலவகைகளில், அவற்றையெல்லாம் விவரமாகச் சொல்ல எனக்கு இயலாமல் இருக்கிறேன். அவர்களிடத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்து, கூடுதலாக வருமானம் வருகிற சூழ்நிலையெல்லாம் அவர்களிடத்திலே எடுத்துக்காட்டி ஓரளவுக்கு அவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மேற்கொண்டு மத்திய அரசு அதிகமான பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தினோம். இருந்தாலும் நாம் 431 கோடிகளை தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்ற அளவுக்கு வற்புறுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அவர்கள் அந்த அளவுக்கு வராவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு நடுவிலே வந்து நிற்பார்கள் 412 கோடிக்கோ அல்லது 415 கோடிக்கோ அந்த பேச்சு வார்த்தைகளிலே அவர்கள் வரக்கூடும். அவர்கள் 436 கோடி என்ற அளவுக்குத் திட்டம் தரப்படுமானால் நம்முடைய திட்டச் செலவு பெர்கேப் பிட்டர் எக்ஸ்பென்டிச்சர் ஓரளவுக்கு அதிகமாக இருக்கும். குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்ற குறைபாடு இல்லாமல் இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் திட்டத்தை போட்டோம். கடைசியிலே மத்திய அரசு எதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் வந்து நிற்க வேண்டிவரும். நாம் கூடுதலாகச் செலவழிக்கவேண்டிய கட்டம் வந்தால் நாம் வேறு வகையிலே நம் நிதி ஆதாரத்தைத் தேட வேண்டி வருகிறது. அப்படி நாம் தேடுவது என்று முடிவு செய்துவிட்டால் தேடுவதற்கான வழிவகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த அவையின் முன் வைத்துத்தான் தேடுவதற்கான சூழ்நிலைகளைப் பெற வேண்டி வரும். 383 கோடி என்று வைத்தாலும் கூட இப்போது பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக ஓரளவுக்கு கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது, அவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிற அளவுக்கு.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

[பிற்பகல் 2-20]

ஆனால் மேற்கொண்டும் நாம் செலவழித்து, 436 கோடியைச் செலவழிப்பது பற்றாக்குறையாக இருக்கிற நிதி ஆதாரத்தை நாமே தேடுவது என்றால் அதற்கு வழிவகைகள் நாம்தான் காண வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டால் நாம் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய ஆண்டுத் திட்டம் 500 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வர வேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவன் நான் என்பதும் அதிலே திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு இருவேறு கருத்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 30]

கள் இல்லை என்பதும் அவை முன்னவருக்கு நன்றாகத் தெரியும் எனவே, ஏற்கனவே இருந்த அனுபவத்தின் காரணமாகச் சொல்கிறேன். நான் கேட்க விரும்புவது, 383 கோடி ரூபாய் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கே 15 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படும்; அதற்கு ரிசோர்ஸ் என்ன? என்ன கண்டுபிடிக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 436 கோடி ரூபாய் என்று அவர்கள் ஒருவேளை ஒத்துக்கொண்டாலும் கூட அதற்கு என்னென்ன ரிரோர்சஸ். எந்த அளவிற்கு அதிலே பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்பதெல்லாம் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, முடிவு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு திட்டவட்டமாக நான் தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் ஓரளவுக்குக் கணிசமாக உயர்வதற்கு வேறு பல கூறுகளெல்லாம் நமக்கு ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும், அவர்களிடத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்து அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகவும் ஓரளவுக்கு ஒத்து வரக்கூடும் வந்ததற்குப் பிறகு 436 கோடியிலே வந்து நிற்பதா அல்லது இருவரும் ஒத்துக்கொண்டு, புதிய ஆதாரம் தேடாத அளவிற்கு அந்த அளவிலே நிற்பதா என்பதைத் திட்டவட்டமாக இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன். இந்த ஐயப்பாட்டை அவர்கள் எழுப்பியது உள்ளபடியே விளக்கங்கள் தருவதற்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. ஏனென்றால் 383 கோடிக்கும் 436 கோடிக்கும் இருக்கிற இடைவெளி எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்ற ஐயப்பாடு எழுவது இயற்கைதான். ஆனால் ஓரளவுக்கு நாம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம்; அது இன்னும் திட்டவட்டமாக முடியவில்லை. மேற்கொண்டும் நாம் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டியதிருப்பதன் காரணமாக, நடத்திமுடித்ததற்குப் பிறகு நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பல்வேறு துறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களெல்லாம் இங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலும், அவற்றைப் பற்றிய முடிவுகளெல்லாம், இங்கே முறைப்படி எடுக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்கிற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாகவும், அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேறு பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட மசோதாக்கள் வருகின்றபொழுது அந்தந்தத் துறை அமைச்சர்கள் விவரங்களைக் தெளிவாகத் தருவார்கள். நில உச்ச வரம்பு, மற்றவைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிய மசோதாக்கள் பலவும் வரவிருக்கின்ற காரணத்தினால் அவற்றைப் பற்றி நடைபெறுகின்ற ஆய்வின் பொழுது விரிவாகக் கருத்துக்களை எடுத்துப் பரிமாறவும், அதற்குப் பதிலுரைக்கவும் வழியேற்படும் என்ற காரணத்தினால் அவற்றில் எல்லாம் நான் இறங்க விரும்பவில்லை.

நேற்று நான் இங்கே அவையிலே எடுத்துச் சொல்கின்ற பொழுது உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப் பெறும் தொலை பேசி வசதிகள் பற்றி அறிவித்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் சொந்த உபயோத்திலுள்ள தொலைபேசி ஒன்றிற்கான வாடகைகள் கட்டணத்தை அரசு ஏற்கின்றது; பீரகாலுக்கு மெல் உள்ள கால் சார்ஜஸ், டிரங்க் கால் சார்ஜஸ் உறுப்பினர்களை ஏற்க வேண்டும், இது ஜூலை ஒன்றாம் தேதி முதல் அமலுக்கு வரும் என்று தெரிவித்தேன். மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தொலைபேசி படியாகத் தற்பொழுது ரூபாய் 150 வழங்கப் பெற்று வருகிறது. தொலைபேசி வைத்துக் கொள்ளாத உறுப்பினர்கள் இந்தத் தொலைபேசிப் படி 150க்குப் பதிலாக அவர்கள் மட்டும் ரூபாய் 200-ஐ மேற்கண்ட தேதியிலிருந்து பெறுவார்கள் என்று இப்பொழுது நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். தொலைபேசி வைத்திருப்பவர்கள் 150 ரூபாய் அவர்கள் தொலைபேசி படி என்று வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வாடகைக் கட்டணம் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடவை 175 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். அதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொல்லியதன் காரணமாகத் தொலைபேசி வைக்காதவர்களுக்கு என்ன பலன் என்று கேட்பார்கள்; கேட்டார்கள், ஆகவேதான், தொலைபேசி வைக்காதவர்களுக்கு என்ன பலன் என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு 200 ரூபாய் - 50 ரூபாய் கூடுதலாக அலவன்ஸ் தரப்படும். தொலைபேசி வைத்து இருப்பவர்களுக்கு 150 ரூபாய் அலவன்ஸும் இந்த வாடகையையும் இந்த அரசு கட்டும் என்பதை இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராம வசதிகளுக்கு சைக்கிள்களுக்கு முன் பணம் வேண்டும் என்கின்ற ஒரு கோரிக்கை நீண்ட பெரும் காலமாக வைத்திருந்தார்கள். கிராம அதிகாரிகளின் நீண்ட நாள்கோரிக்கைகளில் ஒன்று சைக்கிள் வாங்க முன்பணம் வேண்டும் என்பது. முதல் கட்டமாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1980 ஜூலை 30]

கிராம முன்சிப், கர்ணம் ஆகியோருக்கு சைக்கிள் முன் பணமாக ரூபாய் 600 வழங்கப்படும். தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குப் பணியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டுமே இது வழங்கப்படும். அவர்களின் சம்பளம் குறைவு என்ற காரணத்தினால் கடனை மற்றவர்களுக்கு விதிப்பது 36 திங்களிலே அவர்கள் தவணை முறையிலே செலுத்த வேண்டும். ஆனால் இவர்களுடைய சம்பளம் 136, 135 என்று இருப்பதன் காரணமாக அதை 36 தவணைகளிலே கட்டுவது கடினம் என்கின்ற காரணத்தினால் இவர்களுக்கு மட்டும் 48 திங்களிலே இவர்கள் திருப்பி, தவணையில் செலுத்தலாம். ஆனால் அரசினுடைய வட்டி விகிதம் சாதாரண வட்டி விகிதமாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் முதல்வரவர்கள் இந்தக் கர்ணமெல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டு விடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒழிப்பதாக ஒரு திட்டமிட்டு, இன்னும் இரண்டு மாதங்களிலோ 'மூன்று மாதங்களிலோ' ஒழிக்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு என்று இப்படி சைக்கிள் போன்ற சலுகைகளை அளித்து, அதை 48 மாத தவணைகளிலே கட்டலாம் என்று சொன்னால் இந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் அவர்கள் ஒழிக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு, அந்தக் கடனையும் ரத்து செய்ய வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கு ஏற்படுமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதனால்தான் 5 ஆண்டுகாலம் இருக்கக் கூடியவர்களாகப் பார்த்து தர வேண்டுமென்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, வயதானவர்களைப் பற்றி அல்ல. 49 மாதங்கள் என்று வருகின்றபொழுது 4 ஆண்டுகள் என்று ஆகிவிடுகிறது. 5 ஆண்டாக இருந்தால் அதைக் கட்ட முடியும், இல்லாவிட்டால் கட்ட முடியாது என்பதற்காக, 5 ஆண்டுகள் என்ற விதியைப் போடுகிறோம்.

சைக்கிள்கள் மீதான விற்பனை வரியை 6 சதவீதத்திலிருந்து 3, சதவீதமாக அரசு குறைத்ததை மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதனையொட்டி, சைக்கிள் ரிக் ரிக்ஷா, 3 சக்கர சைக்கிள் வண்டிகள், அதன் உறுப்புப் பகுதிகள், டையர், டியூப், ஆகியவை உட்பட அனைத்து உறுப்புப் பகுதிகள் ஆகியவற்றின் மீதான விற்பனை வரியை 6 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சைக்கிள் மீதான விற்பனை வரி குறைப்பு அளிக்கப்பட்ட 3-7-1980 முதல் இது செயல்படுத்தப்படும். இதைக்

1980 ஜூலை 30]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காலத்தில், கூடுதல் வரி பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கப் பட்டிருப்பின் அதனை அரசே பெறுவதற்கான ஏற்பாடும் சட்டத்திருத்தத்தில் செய்யப்படும் என்பதையும் நான் தெரி வித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரவு-செலவு திட்டத்தின் பொழுது, பல முனை வரி ஒரு முனை வரியாக பல பொருட்களுக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. பொதுவாக, இந்தப் பொருள்களின் விற்பனை இரண்டு கட்டங் களில் நடைபெறுவதால், 4 சதவீத பல முனை விற்பனை வரி 8 சதவீத ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றி யமைக்கப் பட்டது. எனினும், 'பாலித்தீன் பைகள், பாலித்தீன் பிரம்புகள், அதாவது, ஃபர்னிச்சருக்கு, பாலி ப்ரொஃப்லின் பைகள், பாலித் தீன் -பாலி ப்ரொஃப்லினில் நெய்யப்பட்ட சாக்குகள், ஆகியவை கள் ஒரு கட்டமாகவே விற்பனையாகிற காரணத்தாலே, ஏற் கனவே, 4 சதவீதம் தான் நாங்கள் செலுத்தி வந்தோம். இப் பொழுது, ஒருமுனையாக்கி 8 சதவீதம் ஆக்கிவிட்டதன் காரண மாக, எங்களுடைய வியாபாரம் கேட்டுவிடுகிறது. 'மற்றைய மாநிலங்களிலிருந்து போட்டியும் இருக்கிறது' என்று அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததன் காரணமாக, அவைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முனை என்று ஆக்கி 8 சதவீதம் என்று ஆக்கினோம். அதை மாற்றி ஒரே ஒரு கட்டத்தில் மட்டுமே விற்பனை பொதுவாக நடைபெறுவதால், இந்த 4 இனங்களின் மீதான ஒரு முனை விற்பனை வரியை 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சத வீதமாக ஆகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதுவும் 3-7-1980 முதல் செயல்படும். இடையில், கூடுதல் வரி வசூ லிக்கப்பட்டிருப்பின் அரசு அதனைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடும் சட்டத்திருத்தத்தில் தெரியும்.

சின்னஞ்சிறு தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யும் மெழுகுவர்த்தி மீதான விற்பனை வரி 8 சதவீதம் ஒரு முனை வரியிலிருந்து 4 சதவீதம் ஒருமுனை வரியாகக் குறைக்கப்படும். அது நாளை முதல் அமுலுக்கு வரும். 8 சதவீதம் ஆக இருப்பதன் காரண மாக, அது கிட்டத்தட்ட குடிசைத் தொழிலாக இருப்பதன் காரணமாகவும், அது பாதிக்கிறது, போட்டி போட முடிய வில்லையென்று சொன்னதன் காரணமாக, 8 சதவீதமாக இருக் கிற ஒரு முனையிலிருந்து 4 சதவீதம் ஒரு முனை வரியாக்கித் தரப்படும். இது நாளை முதல் அமுலுக்கு வருகின்றது.

பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் செய்வதற்கான அடிப்படைப் பொருள்களான Polythene granules high density and low density Polythelene koylene (Poly-Propylene)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1980 ஜூலை 30]

ஆகியவற்றின் மீது தற்பொழுது விற்பனை வரி 8 சதவீதம், ஒருமுனை வரியாக இருந்து வருகிறது. இதன் விளைவாக, அவற்றைப் பயன்படுத்தும் உற்பத்தியாளர்கள் அண்டை மாநிலங்களில் அவற்றை வாங்கி, தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வருகின்றனர். அதனால் தமிழ் நாட்டில் நடைபெறக்கூடிய வியாபாரம் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்வதோடு, விற்பனை வரியும் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்காது குறைந்து விடுகிறது என்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் அடிப்படையில், இந்த மூலப் பொருள்களுக்கான விற்பனை வரியை, 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதம் ஆகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது நாளை முதல் அமுலுக்கு வரும். இதன் விளைவாக மீண்டும், இம்மாதிரி பொருள்களின் விற்பனை தமிழ் நாட்டிலே நடைபெற வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அகில இந்திய நுகர்வோர் குறியீட்டு எண் 352 புள்ளியை எட்டியதை ஒட்டி, அரசு தனது அலுவலவர்களுக்கு கடந்த மே மாதம் முதல் அகவிலைப்படி உயர்வு ஒன்றை அளித்தது. குறியீட்டு எண் 360 புள்ளியை எட்டியதன் அடிப்படையில் மத்திய அரசு அகவிலைப்படி உயர்வினை அண்மையில் அறிவித்துள்ளது. தமிழக அரசு 360 புள்ளிகள் அடிப்படையில் 1-7-1980 முதல் அகவிலைப்படி உயர்வு ஒன்றை அளிக்க முடிவு செய்தது. முன்பு அளிக்கப்பட்டதைப் போன்று இந்த உயர்வு ரூ. 6 முதல் ரூ. 30 வரையில் அமையும்.

அரசு அலுவலர்கள், உள்ளாட்சி நிறுவன அலுவலர்கள், பள்ளி—கல்லூரி ஆசிரியர்கள், கல்வி நிறுவனங்களில் பணி புரியும் அலுவலர்கள் இவர்கள் அனைவருக்கும் இந்தத் சலுகை அளிக்கப்படும். முழு ஆண்டில் ரூ. 12 கோடி செலவில் அளிக்கப்படும் இந்த அகவிலைப்படி உயர்வு மொத்தம் சுமார் ஏழு இலட்சத்து 60 ஆயிரம் பேருக்குப் பயன்தரும். அதனை ஒட்டி ஒய்லூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கும், ஏற்ற அகவிலைப்படி உயர்வு 1-7-1980 முதல் அளிக்கப்படும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் (பலத்த மேசையைத் தட்டல் ஒலி), ஆக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் இவ்வளவுதான் முடிந்தவைகள் என்றாலுங்கூட, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய முழு ஆதரவோடு இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டுச் சட்ட முன்வடிவையும் நிறைவேற்றித் தருமாறு மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரையும் நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 30]

[பிற்பகல் 2-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :—

“தமிழ்நாடு, 1980ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 32/1980) சட்ட முன் வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2-விவர அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 32/1980) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (31-7-1980) காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.